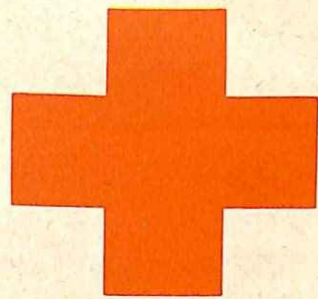

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1972

Η ΜΑΝΟΥΛΑ.

Στίχοι: ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

Μουσική: Ν. Ε. ΠΡΕΑΡΗ

Μέτρια.

1. Ποιός τήν κούνια μας κουνάει ὅ-ταν εἰ-μάστε μ-
2. Τὰ μαλ-λιά μας ποιός χτενίζει; Ποιός μᾶς καμαρώνει ἀ-

κράκια; Ποιός χα-μο-γε-λᾷ στό πλάϊ καί γλυ-κά μᾶς λέει λο-
λή-θεια; Ποιός παιγνί-δια μᾶς χα-ρί-ζει; Ποιός μᾶς λέ-ει πα-ρα-

γά-κιά; καί τόν ὕ-πνο προσ κα-λεί; Ἡ μα μα μας
μύ-θια; στή φω-τί-τσα μας σι-μᾶ; Ἡ γλυ κειά μας

ἡ κα-λή. 3. Κι' ὅταν κάπο-τέ ξανα στοῖμα κά-τι
ἡ μα-μά.

μέ θυ-μό μᾶς λέ-η, κι' ὅταν παραά κουμἐά-κόμα ποιός πο-
cantabile.....

νεῖ καί σι-γο-κλαίει κι' ἔχει πίκρα στήν καρ-

διά; Πάντα ἡ μά-να μας παι-διά

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Γραφεία Συντάξεως: Λυκαβηττού 1.

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924-1941 • Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 28ον • ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1972 • ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 5

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Υπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ΣΥΓΡΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ, Σωτήρος 21

Διευθύνσεις συμφώνως Α. Ν. 1092, ἄρθρον 6: Διεύθυνσις Περιοδικῶν: ΚΑΛΛΙΡΡΩΝ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Δώρα 8' Τριτρία 22. • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: ΤΡΥΦΩΝ ΤΣΟΥΚΑΣ, Πανωσίου 10

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 2 (Διὰ τὰ Σχολεῖα 1,50) — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ Ἑσῶτ. Δρχ. 12. Ἑξῶτ. 10 σελλ. ἢ 2 δολλ.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Παρακαλοῦμεν θερμῶς: α) τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην, β) ὅπως τὰ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται ἀπὸσπῶν Ε. Ε. Σ. Ν., Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Σελίς	Page
Ε.Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ: Ἡπειρωτικὸς Φεβρουάριος	2
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Προσφορὰ τοῦ Ε.Ε.Σ. ὑπὲρ τῆς Μονῆς τοῦ Ὁρους Σινᾶ	3
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Τελετὴ ἐπιδόσεως διπλωμάτων εἰς 33 Σπουδαστρίαις	5
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ἡ τελετὴ τῆς πίττας εἰς τὸ ἐν Βούλᾳ Ἀσκληπιεῖον	6
ΠΑΛΑΙΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ: Αἱ πληροφορίες τῶν ραδιο-τηλεσκοπίων	7
Θ.Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ποίημα	8
Σ. ΣΠΗΛΙΟΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ἡ ζωὴ τοῦ Ἑρρίκου Ντυνάν	8
Δ. Ι. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ: Ἡ μεγάλη σημασία τῆς προσοχῆς	9
Α. ΒΑΡΕΛΛΑ: Ἡ ἀποκρηάτικη γιορτὴ	10
Ε. de AMICIS: Τὸ καλύτερον μάθημα (Διασκευὴ Σ. ΠΑΝ)	11
ΓΕΩΡΓ. ΔΡΟΣΙΝΗ: Ποίημα	11
Χ.Κ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ἑρμηνοκλήσια	12
Φ. ΡΑΙΜΠΕΛΑΙ: Τρελλὸς δικαιοκρίτης (Διασκευὴ ΠΑΝ)	13
Κ. Ι. ΚΛΑΔΑΣ: Πρὸς τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς μαθητάς	13
Ν.Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ: Ὁ ὕπνος τῶν πουλιῶν	14
Η ΓΥΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ (Κείμενον Α. ΜΠΑΖΑ)	15
Α.Δ. ΚΟΜΙΝΗ: Ἡ Πάτμος καὶ ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	19
Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τὰ ξένα τριαντάφυλλα (Διασκευὴ)	20
Ζ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ποίημα	21
Κ. Α. ΣΦΑΕΛΛΟΥ: Τὸ εὔρημα	22
ΚΙΝΗΣΙΣ-ΔΡΑΣΙΣ Ε.Ε.Σ. καὶ Ε.Ε.Σ.Ν.	23
ΜΕΛΕΤΗΤΟΥ: Ποικίλες γνώσεις	27
ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν. (Εβδόμη)	28
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ — ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ	30
Ι. ΒΕΡΝ: Ἡ μυστηριώδης νῆσος	31
Σ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ — Α. ΒΩΤΤΗ — Ν. Α. ΠΡΕΑΡΗ: Στίχοι — Μουσικὴ στὰ ἐσώφυλλα	
E.P. FOTIADIS: Certain Februaries in Epirus	2
EDITORIAL: H.R.C. Offer in favour of the Monastery of Mount Sina	3
EDITORIAL: Awarding Ceremony of Diplomas to 33 Graduating Nurses	5
EDITORIAL: Bishops' Visit to H.R.C. School for Nurses	6
EDITORIAL: The New Year's Cake Festivity at Asclepeion Hospital. Voula	6
OLD COLLABORATOR: Radiotelescopic Information	7
TH. C. CONSTANTINOU: Poem	7
S. SPILIOPOULOS: The Life of Henry Dunant	8
D.I. MAGRIOTIS: The Great Importance of Attention	9
A. VARELLAS: The Carnival Festival	10
E. de AMICIS: The Best Lesson (Revised by PAN)	11
G. DROSINIS: Poem	11
CH. CHEROPOULOS: Country Chapels	12
F. RABELAIS: An Insane Just Judge (Revised by PAN)	13
K.I. KLADAS: To the Teachers and Students	13
N.G. DIMITROKALLIS: The Birds' Sleep	14
HEALTH AT HOME: (Text by A. BAZA)	15
A.D. KOMINIS: Patmos Island and the Monastery of Saint John the Theologian	19
S. PANAGIOTOPOULOS: The Stranger's Roses (Revision)	20
Z. PAPANTONIOU: Poem	21
C. SFAELLOS: The Finding	22
H.R.C. and H.J.R.C. Movement — Activities	23
MELETITOU: Various Knowledge	27
FROM THE ACTIVITIES of the H.J.R.C. Groups (Pictures)	28
READERS' COLLABORATION — Puzzles	30
J. VERN: The Mysterious Island	31
S. SPERANTSAS — A. VOTTIS — N. PREARIS: Verse — Music (Innercovers)	

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ εἶναι φωτογραφία ἐνὸς ἀπὸ τὰ ὁρατότερα τοπία τῆς Πάργας. Τὸ παλαιο-τότυπο παρεχωρήθη εὐγενῶς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν

ὕπηρεσίαν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.

«Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν μεγάλων ἡγητόρων τοῦ ὑπέ-
ρωτων καὶ ἐστιῶν πολέμου ἐκείνου, τοῦ Γεωργίου
Χρηστάκη Ζωγράφου, τοῦ Μητροπολίτου Κορυνθίας
Γερμανοῦ, τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Δημοκρίτου Δούλη
(τοῦ θανμασίῳ ἐκείνου πολεμικοῦ καὶ σεμνοῦ Χι-
μαριώτου, ποῦ ἀνενέωσε τὸ παλαιὸν Πελοποννησιακὸν
κλέος τοῦ Χιμαριώτου ἐπίσης Κορκονδύλου Κλαδά)
τοῦ νεαροῦ τότε Μητροπολίτου Βελλᾶς καὶ Κονίτης
Σπυρίδωνος Βλάχου, τοῦ ἔπειτα ἐνδόξου Ἡπειρω-
τάρχου Πανέλληρου, εἰς τοῦ ὁποῖου τὸ πρόσωπον
ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος
συναψίσθη ἡ Κυπριακὴ ἐποποιία, ὁ λυτρωτικὸς
ἄγων διὰ τὴν νῆσον τῆς Ῥήγαινας. Καὶ γίνεται ὁ
Σπυρίδων Βλάχος ἡ ψυχὴ τῆς ἐξεγέρσεως τῆς Ἀλυ-
τρώτου Ἡπείρου! Ὁδήγησεν ὁ Δεσπότης τὸ ῥᾶσον
εἰς τὴν ὑψίστην ἡγεμονίαν του! Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν
ἡγητόρων τούτων, αἰωνία ἡ μνήμη τῶν αγωνιστῶν
ὧτων, γνωστῶν καὶ ἀγνωστῶν, καὶ τῶν ἥρωϊδων
γυναικῶν καὶ τῶν ἥρωϊκῶν μαθητῶν καὶ τῶν ἄλλων
παιδιῶν! Ἀλλὰ τὸνίζομεν τοὺς μαθητὰς ἰδιαιτέρως,
διότι καὶ μὲν ὅλα τὰ παιδιά τῆς καὶ σήμερον Ἀλυ-
τρώτου Ἡπείρου ἀνέπνεαν τὸν ἀέρα τῆς συνεχοῦς
ἐθνικῆς ἱστορίας πέντε καὶ πλέον χιλιάδων ἐτῶν,
ἀλλ' ὅμως τὰ λαμπρὰ ἐπὶ βάσεως κλασσικῆς Ἡπει-
ρωτικᾶ σχολεῖα, τὰ σχολεῖα τῶν Μεγάλων Ἐθνικῶν
Εὐεργετῶν καὶ τῶν Μεγάλων Διδασκάλων τοῦ Γέ-
ρονος, εἶχαν καταστήσει συνειδητὴν εἰς τὴν ψυχὴν
τῆς Ἡπειρωτικῆς νεολαίας τὴν ἔννοιαν τοῦ συνεχοῦς
ἐλληνικοῦ ἱστορικοῦ γίνεσθαι, εἶχαν διαποτίσει τὰς
νεαρὰς ψυχὰς μὲ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο μέθυ, ὅτι ἡ Ἑλλάς,
αἰωνία Ἑλλάς, κατέρχεται ἀπὸ τοὺς σεπτῶνς ἱερεῖς
τῆς Δωδώνης καὶ τῶν παλαιότατων Μῶν τῆς Κρήτης,
κατέρχεται συνεχῶς, — καὶ νικᾷ τοὺς αἰῶνας! Ἡ
αὐτὴ δύναμις, ἡ δύναμις τῆς κλασσικῆς παιδείας, θὰ
στηρίξη τὴν θουλικὴν μάχην τοῦ Λιγενῆ εἰς τὴν

Καὶ τὴν νύκτα τῆς 20ῆς πρὸς τὴν 21^{ην} Φεβρουαρίου
τοῦ 1913 θὰ πέσῃ τὸ Μπιζάνι. Ὁ Κωνσταντῖνος,

(Συνέχεια στὴ σελίδα 6)

An aerial photograph of the Alamo mission complex in San Antonio, Texas. The image shows the main church building with its distinctive arched windows and a large bell tower. The complex is surrounded by a high stone wall. The surrounding landscape is arid and hilly, with some trees and a few small structures visible in the distance.

Τὸ Κεντρικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μετὰ βαθυτάτης λύπης πληροφορηθὲν ὅτι ἡ εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης τῆς Θείας ὑπέστη προσφάτως σημαντικαῖς ζημίας ἐκ πυρκαϊᾶς, υποβάλλει πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα τὴν παρακλήσιν ὅπως δεχθῇ εὐαβῆ προσφοράν τοῦ Ε.Ε.Σ. πρὸς τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἐκ δραχμῶν 100.000 (ἐκατὸν χιλιάδων) ὡς μικρὰν συμβολὴν αὐτοῦ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ἐπενεχθεισῶν ζημιῶν.

Τόσον ἡ Τιμητικὴ Ἐπίσκεψις
Ἰμῶν ὅσον καὶ ἡ ἐπίδοσις τῆς
εὐγενοῦς ἐπιστολῆς Σας μετὰ τῆς
ἐν αὐτῇ συνημμένης ἐπιταγῆς ἐξ
100.000 δραχμῶν (ἐκατὸν χιλιά-
δων) ὡς εὐλαβῇ προσφοράν τοῦ

Τούτων ἕνεκα δέξασθε, Ἀξιό-
τιμε κ. Πρόεδρε, καὶ παρακαλῶ νὰ
διαβιβάσθητε εἰς πάντα τὰ μέλη τοῦ
Δ.Σ. τοῦ Ε.Ε.Σ. τὰς ἀπείρους καὶ
εὐγνωμόνους ἡμῶν εὐχαριστίας ὡς
ἐκπροσώπου ἀπάσης τῆς Συναί-
τηκῆς Ἀδελφότητος καὶ τὰς δια-
πύρους ἡμῶν εὐχὰς τόσον εἰς τὴν
Σχολὴν Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπ-
(Συνέχεια στὴ σελίδα 5)

ΤΕΛΕΤΗ ΕΠΙΔΟΣΕΩΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ ΕΙΣ 33 ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑΣ ΕΝ ΤΗ Μ. ΑΙΘΡΟΥΣΗ ΤΟΥ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΕΙΟΥ

Είς τὴν Δρακοπούλειον πτέρυγα τῆς Σχολῆς Νοσοκόμων καὶ ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐγένετο τὴν 4 Ἰανουαρίου σεμνὴ τελετὴ, καθ' ἣν ἀπενεμήθησαν διπλώματα εἰς 33

τῶν Ἀδελφῶν ὁ κ. Γεωργακόπουλος εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἐγὼ ἐδῶ μίαν κατὰστασιν ἀπὸ τὴν ὅποιαν προκύπτει ὅτι ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς, ἦτοι τὸ 1924, μέχρι τοῦ 1948, ἐξεπαιδεύθησαν ἐν

θῆσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ διὰ τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας τῆς Πατρίδος καὶ γνωρίζει ὅτι τὴν αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Διπλωματούχων Ἀδελφῶν καὶ μὲ τὸ ὑπέροχον Σῶμα τῶν Ἑθελοντῶν Ἀδελφῶν ἀντιμετωπίζονται αἱ ἀνάγκαι αὐταί. Ἐτόνισα καὶ ἄλλοτε, ὅτι μόνον εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1940-41 ἐπιστρατεύθησαν 3.096 Ἀδελφαί. Ἐστελέχωσαν ὅλα τὰ νοσοκομεῖα καὶ τὰ προκεχωρημένα τοιαῦτα τῆς ζώνης τῶν πρόσω ὅπου καὶ τὸ ἱατρικὸν Σῶμα προσέφερεν τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας του. Ὁ Ε.Ε.Σ. ἀνέλαβε τὸν τομέα τῆς νοσηλείας καὶ ὑπερηφάνως δύνανται νὰ εἰπῶν ὅτι τὸν ἐξυπηρέτησε πλήρως. Δεκαεπτὰ Ἀδελφαί ἐπείσαν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος. Πολλὰ ἄλλα ἐτραυματίσθησαν καὶ ἄλλαι ὑπέστησαν μίαν μείωσιν τῶν δυνάμεων τῶν λόγῳ τῆς ὑπερκοπύσεως. Αὐτὰ εἶναι τίτλοι τιμῆς, καὶ φέρομεν ὑπερηφάνως τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ἑλληνὶς ὡς Ἀδελφὴ ὑπῆρξεν ἀνταξία τῆς Πατρίδος καὶ ἐπετέλεσε τὸ καθήκον της, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον ἡ Πατρίς μας δικαιοῦται νὰ εἶναι ὑπερήφανος.

Αὐτὰς τὰς Ἀδελφάς, παιδιὰ μου, θὰ διαδεχθῆτε σεῖς ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος». Ἀκολουθῶν ὁ κ. Πρόεδρος ἀνεφέρθη εἰς τὰς δυσκολίας πού παρουσιάσθησαν κατὰ

τελειοφοίτους σπουδαστρίαις τῆς τριτοῦς Σχολῆς τάξεως 1968-71β. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ὁ Μεγ. Ἐνδργέτης τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Ἀθην. Δρακοπούλος, ἐκπρόσωπος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὁ ταξίαρχος Ὑγειονομικοῦ κ. Γεώργ. Σιούρης, ἡ Γεν. Διευθνήτης Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Κα Βιολάκη, μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε.Ε.Σ., ἡ Ἑθελοντὴς Ἐπιθεωρήτρια κ. Α. Π. Τσαλδάρη, πλείστα Ἀδελφαί καὶ ἐκλεκτὰ μέλη τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κωνστ. Γεωργακόπουλος εἶπεν ἀρχικῶς ὅτι ὁ Ε.Ε.Σ. αἰσθάνεται ἰδιαίτερον χαρὰν διότι 33 Ἀδελφαί ἀναχωροῦν ἀπὸ τὴν φιλόξενον στέγην τοῦ Δρακοπουλείου διὰ νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τοὺς πάσχοντας καὶ νὰ ἐπιτελέσουν ἕνα χριστιανικὸν καθήκον ὀψίτης σημασίας, πρᾶγμα πού τὰς τιμᾷ διότι ἀντὶ ἐνὸς βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος ἐξέλεξαν τὸ λειτούργημα τῆς Νοσοκόμου.

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν

συνόλων 309 Ἀδελφαί. Ἀπὸ τοῦ 1948 μέχρι σήμερον ἐξεπαιδεύθησαν 1170 περίπου τετραπλάσιος ἀριθμός. Αὐτὸ ὀφείλεται εἰς δύο π ράγοντας: ὁ πρῶτος εἶναι ὅτι τὸ Συμβούλιον ἔχει πλήρη συναισ-

Ἐνῶ αἱ Ἀδελφαί ψάλλουν τὸν Ἑθνικὸν Ὕμνον. Ἀριστερὰ ὁ Πρόεδρος κ. Κ. Γεωργακόπουλος ἔχων ἐκ δεξιῶν τὸν Μ. Ἐνδργέτην τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Ἀθην. Δρακοπούλον καὶ ἐξ ἀριστερῶν τὴν κ. Λίαν Παναγιῇ Τσαλδάρη.

τὰς ἀρχάς. «Ἐπρεπε ἡ ἐκπαίδευσιν τῶν Ἀδελφῶν, εἶπε, νὰ ἔχη τὰς ἀναλόγους ἐγκαταστάσεις, ἐπρεπε νὰ παράσχουμεν εἰς τὰς μαθητείας τὰ μέσα τῆς ἐκπαίδευσιν, τῆς ἀνέτου διαβιώσεως καὶ τῆς προπαρασκευῆς των διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐγγενούς καὶ χριστιανικῆς ἀποστολῆς των. Ἐγκαταστάσεις σημαίνει κατὰ πρῶτον λόγον κτίρια. Καὶ ἐπετύχουμεν ἀπὸ τοῦ 1948 ὡς τὸ 1951 νὰ ἔχωμεν τὴν δευτέραν πτέρυγα, τῆς ὁποίας μέρος κατέχεται ἀπὸ τὰς ὑπηρετούσας εἰς τὸ νοσοκομεῖον Ἀδελφάς. Καὶ τότε ὡς νέος ἥλιος κατατέμπων τὰς ἀκτίνας του ἐπὶ τῆς Σχολῆς ἐνεφανίσθη ὁ σεμνότερος τῶν Ἑλλήνων, ὁ Μέγας Ἐνδργέτης Ἀθηνῶν Δρακοπούλος. Ἀγαπῶν πᾶν ὅτι εἶναι ἐθνικόν, πᾶν ὅτι ὑπηρετεῖ τὸ σύνολον καὶ διαθέτων ὅλας τὰς δυνάμεις πρὸς τοῦτο, με ἐρῶντισε τί μπορεῖ νὰ κάνῃ διὰ τὸν Ε.Ε.Σ. Καὶ ὁμιλήσαμεν δι' αὐτό, τὸ Δρακοπούλειον μέγαρον τῆς Σχολῆς καὶ διὰ τὸ Κέντρον Αἰμοδοσίας, καὶ ἀμέσως εἶχα τὴν μεγίστην εὐτυχίαν, ἡ ὁποία μοῦ ἔφερε δάκρυα στὰ μάτια, ὅταν εἶδα τὴν γενναιοδωρίαν αὐτῆν, νὰ δεχθῶ τὰς μεγάλας δωρεάς, τὰ πολλὰ ἑκατομμύρια εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλεται ἡ πολυτίμος αὐτὴ στέγη καὶ τὸ Κέντρον Αἰμοδοσίας, μοναδικὸν εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ εἰς πόλλας ἄλλας χώρας. Ἡδυνήθημεν οὕτω νὰ στεγάσωμεν ἐκεῖνας αἱ ὁποῖαι θὰ ἀναλάβουν τὴν ἀποστολὴν αὐτῆν, νὰ τὸν δώσωμεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκπαιδευθῶν εἰς ἕνα περιβάλλον ἀνώτερον ὅπως εἶναι ἀνωτέρα καὶ ἡ ἀποστολὴ των καὶ νὰ δημιουργήσωμεν τοὺς ἐκπαιδευμένους τῆς μεγάλης Ἰδέας τοῦ Ε.Ε.Σ., αἱ ὁποῖαι, ἐκκινουσαι ἐντεῦθεν, θὰ μεταδώσουν τὸ φῶς αὐτοῦ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐμφορούμεναι ἀπὸ πλήρη συνείδησιν τοῦ νέου μας συνθήματος «Διὰ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ πρὸς τὴν εἰρήνην» αἱ νέαι Ἀδελφαί, ἐξηκολούθησε, θὰ μεταδώσουν καὶ τὸ σύνθημα αὐτὸ μαζί με τὰς ἄλλας πού προηγήθησαν, μαζί με τὰς Ἑθελοντὰς Ἀδελφάς, αἱ ὁποῖαι δὲν παύουν νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των. Τοιοῦτοτρόπως ὁ Ε.Ε.Σ. ἀποκτᾷ συνεχῶς Ἀποστόλους προητοιμασμένους νὰ ἐκτελέσουν τὴν ἀποστολικὴν διακονίαν των.

«Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν τὰς ἐκδηλώσεις μιᾶς συνεχῆς καταβαλλομένης προσπάθειας. Ἐκεῖνο τὸ

ὁποῖον θὰ ἐξητούσαμεν εἶναι ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐκτιμᾷ καὶ τὸ ἐκδηλώνει αὐτὸ κατὰ τὸν ἐτήσιον Ἐρανον μετὰ τὴν ἀγάπην του, νὰ συνειδητοποιήσῃ τὸ σύνθημα «διὰ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ πρὸς τὴν εἰρήνην». Λοιπόν, εἰρήνη, καθ' ἡμᾶς εἶναι εἰρήνη ἔνοπλος, εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οἱ Βυζαντινοὶ ἐξέφραζαν διὰ τοῦ γνωμικοῦ «ἐὰν θέλῃς εἰρήνην, προετοίμαζε τὸν πόλεμον». Ἡ ψυχὴ μας θὰ πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ὀπλισμένη διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ πᾶσαν ἀπειλήν. Αὕτη εἶναι ἡ ἐρμηνεία τοῦ συνθήματος «διὰ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ πρὸς τὴν εἰρήνην». Ἡ εἰρήνη θὰ εἶναι προστασία τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης. Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι προπαγάνδα, τὴν ὁποῖαν θὰ ἀντιμετωπίσωμεν μετὰ τὴν παλληκαριὰ καὶ τὴν διανοητικότητα τὴν ὁποῖαν ἔχει ὁ ἑλληνικὸς λαός». Τερματίζων τὸν λόγον του ὁ Πρόεδρος κ. Γεωργακόπουλος συνεχάρη τὰς ἐξερχομένας Ἀδελφάς διὰ τὰς ἐπιτυχεῖς σπουδὰς των, τὴν Διευθύνουσαν, τὰς Διδασκούσας Ἀδελφὰς τῆς Σχολῆς καὶ τοὺς ἐκ λεκτοῦς ἐπιστήμονας, οἱ ὁποῖοι κατέβαλον πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ νὰ τοὺς μεταδώσουν τὰς γνώσεις των. Ἀκολουθῶν ὁμιλήσεν ἡ Διευθνήτρια τῆς Σχολῆς Δις Ἐθ. Χρόνη καὶ ἐκ μέρους τῶν ἀποφοίτων ἡ Δις Ἀμπάζη Ἑλένη, κατόπιν δὲ ὁ Μ. Ἐνδργέτης κ. Ἀθ. Δρακοπούλος ἀπέτειμε τὰ ἐπαθλα καὶ ἡ κ. Βιολάκη καὶ ὁ Ταξίαρχος κ. Γ. Σιούρης τὰ διπλώματα.

Αἱ λαβούσαι τὸ δίπλωμα Ἀδελφαί εἶναι αἱ κάτωθι:

1) Ἀμπάζη Ἑλένη, 2) Βαγενᾶ Λαμπρινή, 3) Γιάννου Δημήτρα, 4) Ζαχαρή Ἀσπασία, 5) Κατσαράϊον Παρασκευή, 6) Κατῶνη Γιαννούλα, 7) Καψόχα Ἄννα, 8) Κολοβοῦ Ἐδανθία, 9) Κωστοπούλου Ἑλένη, 10) Κωστοπούλου Ζωή, 11) Κωστοπούλου Λαμπρινή, 12) Μάμαλη Κωνσταντινία, 13) Μαντζαροπούλου Μαρίνα, 14) Νικολοῦ Μιράντα, 15) Νικολαΐδου Μαρία, 16) Ντάνη Δημήτρα - Ντανή, 17) Ντέμον Ἰωάννα, 18) Σόδη Σταυρούλα, 19) Πετῶση Φανή, 20) Πλακίδα Ἰουλία, 21) Σαββοπούλου Γεωργία, 22) Σακελλαρίου Βασιλική, 23) Σβίγγρον Σταυρούλα, 24) Σιούτα Εἰρήνη, 25) Σούλα Ἐδφοσύνη, 26) Στυλοπούλου Ἄννα, 27) Τσαντήλα Χρυσούλα, 28) Φάτσιον Φαῖδρα, 29) Χαριπαντίδου Ἑλένη, 30) Χατζῆ Ἐδωγγελία, 31) Χατζημηλιοῦδη

Χριστίνα, 32) Χρηστάκου Ἀρετή, 33) Ψαλλίδα Ἑλένη. Ἐξ αὐτῶν ὁβραδεύθησαν αἱ Κατῶνη, Μαντζαροπούλου, Καψόχα, Κολοβοῦ, Στυλοπούλου καὶ Σαββοπούλου.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΣΙΝΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 3)

τριῶν, ὅσον καὶ τὸ Δρακοπούλειον Κέντρον αἰμοδοσίας, ἃ εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν Προστασίαν τῆς Μεγαλομάρτυρος Νύμφης τοῦ Χριστοῦ Αἰκατερίνης καὶ τῆς πολιοῦχου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ, ἣν θὰ παρακαλοῦμεν ἀδιαλείπτως ὑπὲρ εὐδωσέως τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ Ὁργανισμοῦ Σας καὶ τῶν ὑπ' Αὐτὸν ἰδρυμάτων καὶ θὰ εὐχόμεθα τὴν συνέχισιν αὐτοῦ οὐ μόνον ἐν τῇ Πατρίδι ἡμῶν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον.

Καὶ ἐπὶ τούτοις δέξασθε, Ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε, καὶ αὐθις μετὰ τῶν θερμῶν εὐχαριστιῶν καὶ τὴν πρὸς τὸ σεβαστὸν πρόσωπόν Σας βαθυτάτην ἡμῶν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Β'

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ ἐκδίκησι ἐξισώνει τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν ἐχθρόν του, ἡ συγγνώμη τὸν καθιστᾷ ἀνώτερόν του.

ΝΤΙΝΤΕΡΩ

Ἄν δὲν συγχωρῇς τὰ ἐλαττώματα τοῦ φίλου σου, προδίδεις τὰ δικά σου.

ΣΤΡΟΣ

Ἐπάρκουν μερικοὶ γονεῖς πού ἐκδικοῦνται τὰ παιδιὰ τους γιὰ τὴν κακὴ ἀνατροφή πού οἱ ἴδιοι τοὺς ἔδωσαν.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Τὰ δάκρυα εἶναι ἡ βοήθη διὰλέκτος τοῦ πόνου.

ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ

Ἐνας ἀτομιστής θὰ ἔβαζε φωτιά στὸ σπίτι σας γιὰ νὰ τηγανίσῃ τὴν αὐγά του.

Σ. ΣΜΙΘ

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ Ε.Ε.Σ.

Τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλον ἐπισκέφθησαν τὴν 13 Ἰανουαρίου οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Ρόδου κ. Σπυρίδων, Πρόεδρος τοῦ ἐκεῖ Τμήματος Ε.Ε.Σ., καὶ Καρπάθου καὶ Κάσου κ. Ἀπόστολος, Πρόεδρος τῆς ἐκεῖ Ἐπιτροπῆς Ε.Ε.Σ. Ἐν συνεχείᾳ οἱ Σεβασμιώτατοι ἐπισκέφθησαν τὴν Σχολὴν Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν Ε.Ε.Σ. καὶ παρεκάθησαν εἰς παραταθὲν ἐν αὐτῇ πρῶτον.

Ὁ Πρόεδρος κ. Γεωργακόπουλος, προσφωνῶν τοὺς δύο Ἱεράρχας, ἐξέφρασε ζῶσαν εὐχαρίστησιν διὰ τὴν ἐπίσκεψιν των εἰς τὴν Σχολήν, προορισμὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ, διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως Ἀδελφῶν, ἐξυπηρετήσεως τῶν ἀνθρωπιστικῶν καὶ χριστιανικῶν σκοπῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. Ἀνεμνήσθη ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς πολυτίμου συμβολῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Ρόδου εἰς τὴν πρόσφατον ρύθμισιν ἐκκρεμότητός τινος εἰς τὴν, ἐκ μέρους τοῦ Ὁργανισμοῦ Διαχειρίσεως τῆς ἐν Λωδεκανήσω Κρατικῆς Περιουσίας, παραχώρησιν εἰς τὸν Ε.Ε.Σ. οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως ἐφ' ἧς θὰ ἀνεγερθῇ ὑπὸ τοῦ Νορβηγικοῦ Ἐρμθροῦ Σταυροῦ Κέντρον Ψυχαγωγίας Νορβηγῶν Ἀναπήρων καὶ ἐξήρε τὴν ἀνθρωπιστικὴν ἀποστολὴν τοῦ ἐν λόγῳ Ἰδρύματος. Ὡχθήθη ἐν τέλει ὁ κ. Πρόεδρος εἰς τοὺς Σεβασμιωτάτους ὑγείαν καὶ μακροήμερευσιν, πρὸς πραγματοποιήσιν κοινῶν ἐπιδιώξεων, μετὰ τὴν βοήθειαν τῆς Θείας Προνοίας, ἡ ὁποία πάντοτε συμπαροῖσται εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ.

Ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Ρόδου, ἀπαν-
τῶν, ἐξέφρασε χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν διότι παρα-
κάθεται εἰς τὴν ἰδίαν τράπεζαν μετὰ τὸν κ. Προέδρον,
μὲ τὸν ὅποιον τὸν συνδέουν παλαιοὶ δεσμοί. Ὑπέ-
μνησεν ὅτι, ὡς Κεφαλλήν, εἶναι συμπολίτης τοῦ

ἀειμνήστου Ἰωάννου Μεταξᾶ, τοῦ ὁποῖου ὁ κ. Πρόεδρος ὑπῆρξε στενὸς Συνεργάτης ὡς Ὑπουργὸς Παιδείας τῆς Κυβερνήσεώς του, καθὼς καὶ τῆς Μεγάλης Ἀδελφῆς τοῦ Ε.Ε.Σ. Ἀθηνᾶς Μεσολωρᾶ, τῆς ὁποίας ἡ μνήμη σκέπει τὴν Σχολήν. Ἠδύχηθῃ ἐν τέλει ὁ Σεβασμιώτατος εἰς τὸν κ. Πρόεδρον ὅπως ἐπὶ ἔτη μακρὰ συνεχίσῃ τὸ μέγα Ἑρμηνευτικὸν ἔργον τοῦ ὁποῖου ἔχει ἐπωμισθῇ καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ μετ' αὐτοῦ προσεχὲς συνάντησις θὰ γίνῃ εἰς τὴν Ρόδον.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβασμώτατος Καρπάθου καὶ Κάσσου ἐξέφρασε τὴν συγκίνησιν του διότι αὐτός, παιδιοῖθεν Ὑπηρέτης τοῦ Ναοῦ, εὐρίσκεται κατὰ αὐτὴν τὴν ὥραν ἐντὸς τῆς Σχολῆς, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ὡς Ναὸν τοῦ Κυρίου. Ἀνέπεμψεν ἀκολούθως ὁλόφνηχον δέησιν πρὸς τὸν Ὑψιστον, ὅπως χαρίξῃ ὑγείαν καὶ μακροημέρευσιν εἰς τὸν κ. Πρόεδρον, διὰ τὰ συνεχίσῃ οὗτος σθεναρῶς τὸ ὑψηλὸν καὶ ἐπίμοχθον ἔργον εἰς τὸ ὅποιον ἔχει ἀφιερῶσαι ὅλας του τὰς δυνάμεις ἐπὶ τέταστον αἰῶνος.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΙ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΙ

(Συνέχεια από την σελίδα 2)

ὁ Τροπαιοφόρος τῆς Μακεδονίας, θὰ δώσῃ καὶ εἰς τὴν Ἑπειρον τὴν νίκην. Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὰ Ἰωάννινα ὁ ἐλευθερωτὴς στρατός. Τὰ ὄνειρα γίνονται πραγματικότης! Ὁ πανάρχαιος Δωδωναῖος Ζεὺς, ὁ προστάτης τοῦ Ἀχιλλέως, γίνεται Ζεὺς ὁ Ἐλευθερεὺς! Καὶ ἐκεῖ, εἰς τὰ Ἰωάννινα, ὁ Κωνσταντῖνος ἀναγορεύεται βασιλεὺς. Διαδέχεται τὸν πατέρα του, Γεώργιον τὸν Α', τὸν ἔθνομάρτυρα καὶ Σωτῆρα τῆς «Μεγάλης Θεσσαλονίκης»!

ΕΥΑΓΓ. Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟ
ΕΝ ΒΟΥΛΑ ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΝ

Τὴν 5 παραλθόντος μηνὸς ἐγένετο εἰς τὸ ἐν Βουλὰ Ἀσκληπιεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἡ κοπὴ τῆς πίττας παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου κ. Κωνστ. Γεωργακοπούλου, Εὐεργετῶν, Δωρητῶν, Μελῶν τοῦ Κεντρ. Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν, Συνεργατῶν τοῦ Ε.Ε.Σ., Ἰατρῶν, Ἀδελφῶν κ' ἐκλεκτῆς μερίδος τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τοῦ Ἀσκληπιείου Καθηγητῆς κ. Θεόδ. Γαροφαλίδης, ἀφοῦ ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἀρχικὴν περίοδον τοῦ Νοσοκομείου, ὅτε ἐγένοντο ἐνίοτε ἐγγει-

ρήσεις υπό δυσμενείς συνθήκας ἐλ-
λείπει μέσων, ἐτόνισε τὴν ἀλμα-
τικὴν πρόοδον ποὺ ἐσημειώθη, ὀφει-
λομένην κυριώτατα εἰς τὴν πνοήν,
τὴν ἀκατάβλητον θέλησιν καὶ τὴν
γενναίαν ἐνίσχυσιν ποὺ παρέχει εἰς
κάθε περίστασιν ὁ Πρόεδρος τοῦ
Ε.Θ.Σ. κ. Γεωργακόπουλος. Ἀκο-
λούθως ἀνέγνωσε τὰ πεπραγμένα
τοῦ Ἀσκληπείου λήξαντος ἔτους.

Ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα ὑπὸ τὰς
ζωνρὰς ἐπευφημίας τῶν παριστα-
μένων κ. Γεωργακόπουλος, συνε-
χάρη ἐγκαρδίως τοὺς διακεκριμέ-
νους Ἐπιστήμονας, τὰς Ἀδελφούς
καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τοῦ Ἀ-

σκληρπείου διὰ τὰς πολυτίμους ὑπὲρ-
ρσείας ποῦ προσφέρουν καὶ ἐξέ-
φρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι, τὸ Νοσο-
κομεῖον τοῦτο, ὅπερ συγκαταλέγεται
μεταξὺ τῶν καλυτέρων ὀρθοπεδι-
κῶν, παρὰ τὰς ἀντιξοότητας, θὰ
προοδεύσῃ περισσότερο, καθόσον
ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, ἔχουσα ἀπό-
λυτον κατανόησιν, εἶναι ἀποφασί-
σμένη νὰ καλύψῃ τὰ ἐλλείμμα-
τά του, ἅτινα ἐν τῷ συνόλῳ
πρόερχονται ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας
τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ
Κράτους διὰ τοὺς ἀπόρους καὶ ὑπὸ
τῶν Κρατικῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀρ-
γανισμῶν διὰ τοὺς ἡσφαλισμένους.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ

ΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΤΩΝ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΣΚΟΠΙΩΝ

Αἱ ἀκτίνες ποὺ μᾶς ἔρχονται ἀπὸ τὸν ἥλιον καὶ τὰ ἄστρα ἐν μέρει μόνον εἶναι ὁρατοὶ ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινον ὀφθαλμὸν καὶ τὰ ὀπτικά τηλεσκόπια. Πολλοὶ περισσότεροι εἶναι ἀόρατοι. Αὐταὶ λέγονται ῥαδιο-
ακτίνες ἢ ῥαδιοκύματα καὶ συλλαμβάνονται ἀπὸ ὄργανα ἐπινοηθέντα μόνον μετὰ τὸ 1945 καὶ λεγόμενα ῥαδιοσκοπία ἢ ραδιοκάτοπτρα ἢ ραδιοτηλεσκόπια.

Τὰ ραδιοκύματα εἶναι ἐνίοτε πολὺ ἰσχυρὰ, ὅταν προέρχονται ἀπὸ πηγὴν μεγάλῃς ἡλεκτρομαγνητικῆς δυνάμεως, ἀλλὰ πλῆθος ἄλλο ραδιοκυμάτων μόλις γίνεται ἀντιληπτὸν λόγῳ τῶν ἀποστάσεων ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐκκινεῖ. Διὰ τὰ συλλαμβάνονται ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα ραδιοκύματα ἡραγκάσθησαν οἱ ἐπιστήμονες νὰ ἀναζητήσουν ἰσχυρότερα ὄργανα, μεγαλύτερας ἐμβελείας. Ἡ ἐπιστημονικὴ αἰμίλλα ἐφίλο- τίμησε τὴ διάφορα κορτάκι καὶ ἔτσι μετὰ τὸ 1950 κατεσκευάσθησαν ραδιοτηλεσκόπια ἰσχυρὰς λήψεως. Εἰς τὸ Πάρκερ τῆς Αὐστραλίας 64 μέτρων, εἰς τὸ Μάντζεστερ τῆς Ἀγγλίας 75 μ., εἰς τὸ Γκρήν Πάρκ τῆς Ἀμερικῆς 90μ. καὶ εἰς τὸ Ἐφφελσμπεργ τῆς Γερμανίας 100 μ. Αὐτὸ τὸ τελευταῖον ἔχει ἑκτασιν 9 στρεμμάτων, ὅσην ἓνα μεγάλο γήπεδο ποδοσφαί- ρου, ἡμπορεῖ νὰ περιστρέφεται πρὸς πᾶσαν κατεύ- θυνσιν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ συλλαμ- βάνῃ ἀκτίνες ποῦ ἔρχονται ἐξ ἀποστάσεως δέκα δισε- xατομμυρίων ἐτῶν.

Με τὰ μεγαλύτερα αὐτὰ ραδιοτηλεσκόπια κατορθώθη νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Ἐπιστήμη πολυτίμους πληροφορίες. Τὸ 1951 ἐνετοπισθῇ μία ἰσχυροτάτη πηγὴ ῥαδιακτινοβολίας, ἀόρατος μὲ τὰ ὀπτικά τηλεσκόπια εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Κύκνου. Ἦτο ἓνα περίεργον οὐράνιον σῶμα ἀγνώστου μέχρι τοῦδε τύπου, ἔξι καὶ μακρὰν ἀπὸ τὸν ἰδικὸν μας Γαλαξίαν, εἰς ἀπόστασιν 700 ἑκατομμυρίων ἐτῶν φωτός. Σήμερον τὸ ἀποκαλοῦμεν αὐτὸ τὸ σῶμα Ραδιογαλαξίαν, διότι καὶ μὲ τὸ ὀπτικὸν τηλεσκόπιον τῶν 5 μέτρων μόλις διακρίνεται, ἀλλὰ ἔχει ἰσχυροτάτην ἀκτινοβολίαν καὶ ἀποτελεῖ τὴν τρίτην ἰσχυροτέραν ραδιοπηγὴν τοῦ οὐρανοῦ.

Μετά τὴν ἀνακάλυψιν αὐτὴν ἔγιναν ἔντονοι ἀναζητήσεις καὶ ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἄλλαι ὁμοίον τύπου πηγαι εἰς ἀποστάσεις ἀκόμη περισσότερον ἀπομακρυσμένας. Μιὰ τοιαύτη πηγὴ ἑξακριβωθείσα εἰς τὸν Βοώτην κείται εἰς ἀπόστασιν 4 1/2 δισεκατομμυρίων ἐτῶν φωτός. Τὸ 1962 ἀνεκαλύφθη καὶ ἕτερος τοιοῦτος Ραδιογαλαξίας εἰς ἀπόστασιν ἀκόμη μεγαλύτεραν. Σήμερον ἔχον καταμετρηθῇ περίπου 200 τοιοῦτοι ῥαδιαστέρες, ἕνας τύπος ἀστρῶν ποὺ ἦτο ἀγνωστος πρὸ δεκαετίας. Φαίνεται ὅμως ὅτι τοιαῦτα σώματα ὑπάρχουν πολλὰ εἰς τὸ διάστημα, διὰ τὴν ἐξαιρενῆσιν τῶν ὁποίων θὰ χρειασθοῦν ἀκόμη περισσότερα ὄργανα. Αὐτοὶ οἱ ῥαδιαστέρες ἢ ῥαδιοπηγαὶ λέγονται διεθνῶς Κβζάο.

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΤΟΥ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μὲ τὸ πρῶτο σκοτάδι ὁ οὐρανὸς τοῦ Φεβρουαρίου
ἡμᾶς ἐμφανίζεται μὲ λαμπρὸν στολισμόν. Εἰς τὸ ΝΑ

μέρος λαμποκοπᾷ ὁ μεγάλος ἀστερισμὸς τοῦ Ὠριόπου
 μὲ τὰ γύρω του ἄφθονα ἄστρα πρῶτον μεγέθους.
 Κάτω ὁ Προκύων καὶ ὁ Σείριος, ἄνω ἀριστερὰ ἡ
 Αἰξ καὶ δεξιώτερα ἀπ' αὐτὴν ὁ Λαμπαδίας καὶ πλησίον
 τῶν Πλειάδων ὁ πλανήτης Κρόνος. Δεξιώτερα
 τοῦ Κρόνου ὑψηλὰ εἰς τὸν ὀρίζοντα πρὸς Ν διακρίνεται
 ὁ Ἄρῃς ὀλιγώτερον ζοφερὸς τώρα καὶ δεξιώτερον
 πρὸς Δ, ἀρετὰ ἐψηλὰ, κυριαρχεῖ τοῦ οὐρανοῦ λαμ-
 προτάτη ἡ Ἀφροδίτη. Ὁ Ἐρμῆς εἶναι ἀό-
 ρατος καθ' ὅλον τὸν Φεβρουάριον. Ὁ Ζεὺς ἀνα-
 τέλλει τὴν πρωΐαν καὶ ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν ἴδῃ
 πρὶν φωτίσῃ πρὸς τὰ ΝΑ τοῦ ὀρίζοντος. Τὴν 11ην
 Φεβρουαρίου τὸ πρωῒ θὰ εὗρίσκεται ὀλίγον βορειό-
 τερον ἀπὸ τὴν φθίνουσαν μῆνην. Τὴν 15ην θὰ ἔχωμεν
 Νέαν σελήνην. Τὴν 17ην ἡ Σελήνη θὰ εὗρίσκεται
 δεξιὰ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τὴν 18ην ἄνω καὶ ἀριστερά
 τῆς. Τὴν 20ην θὰ διέρχεται 5 μοίρας Β τοῦ Ἄρειος,
 τὴν 21ην 7 μοίρας Β τοῦ Κρόνου, τὴν 29ην ἔχομεν
 Πανσέληνον.

ΠΑΛΑΙΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ

Ὁ θρησκευτικὸς λυρισμός

«Πάτερ δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος
τῆς οὐδίας»

Κουφή χαρά τὸν εἶχε καὶ χαμάρι
ἀπὸ μικρὸν στὸ λίκνο ὡς τὸν ζυτταῦσε.
Που τὰ χεράκια του ἀπλώνε νὰ πάρῃ
ὅσα ὁ πατέρας θὰ τοῦ κουβαλοῦσε.

Κι όταν παιδάκι άκόμα ζυνηγούσε
τις πετιλοῦδες πάνω στο θηγάρι,
καί ἔφρηβος λαμπολόπαγε ὡς πετοῦς
ἀπὸ πεδιάδες σὲ ζωσφές, λαγταίρι-

ξεν ὁ πατέρας ἄντρα στὸ παλάτι
νὰ τὸν ἰδῇ, μὲ γιουὺς καὶ θυγατέρες.
ἡλιόχλαρες νὰ χαίρεται ὕμνων μέρες.

Ἄλλοίμονο! εἶδε θάσκανο αὐτὸν μάτι,
κι ἀντιμιλάει, φαρυμάκι στοὺς πατέρες:
«οὐσίᾳς μοι δός, πάτερ» τὸ κοιμάτι.

ΘΕΟΔ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

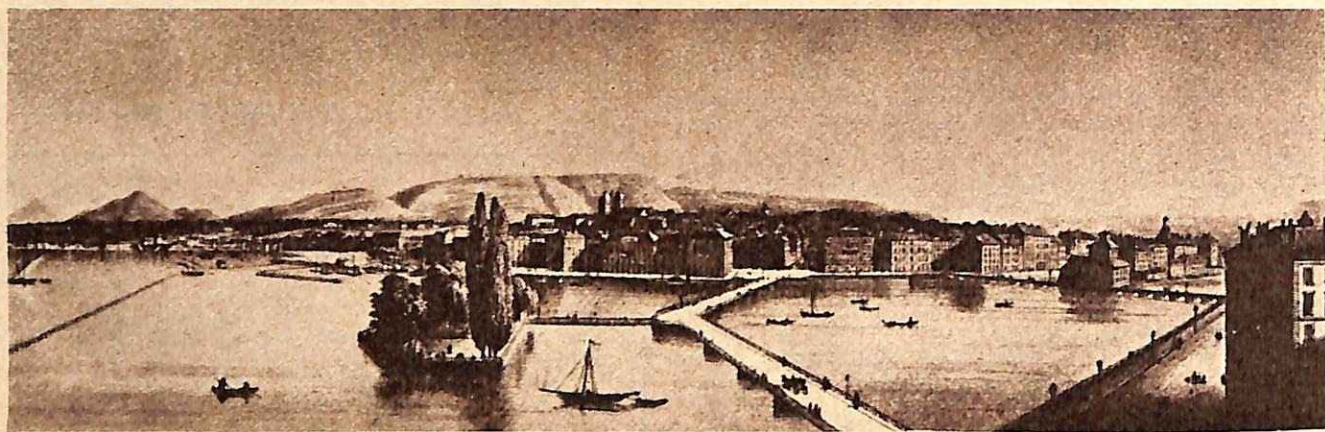
Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ ΝΤΥΝΑΝ

‘Η «Ανάμνησις από τὸ Σολφερίνο» ἔργον θείας ἐμπνεύσεως

Γ’

Τὸ βιβλίον τοῦ ‘Ερρίκου Ντυνὰν «Μία ἀνάμνησις ἀπὸ τὸ Σολφερίνο» ὑπῆρξε τὸ γενεσιουργὸ αἷτιον τοῦ ‘Ερυθροσταυρικοῦ κινήματος πού, μέσα σὲ ἐλάχιστα χρόνια, ἀπλώθηκε σὲ ὅλην τὴν ὑφήλιον. «Θλιβερὴ καὶ μελαγχολικὴ ἦταν αὐτὴ ἡ ἀφήγησις — σημειώνει ὁ ἴδιος — γραμμένη χωρὶς φιλοδοξίες, μὲ τρόπο αὐθόρμητον καὶ μὲ πολλὰς ἀτέλειες, ἐμπνευσμένη ὅμως ἀπὸ μία πνοὴ πού προήλθε ἀπὸ τὸ Θεό. ‘Ηταν ὁλοφάνερο : ἡ ἐμπνευσις ἦλθε ἀπ’ Αὐτόν — τὰ μειονεκτήματα τοῦ βιβλίου εἶναι δικὰ μου».

Μόλις ἐκκυκλοφόρησε τὸ βιβλίον, ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα ἀντίτυπά του ἐστάλη στὸν στρατηγὸ Ντυφούρ, ἀρχηγὸ τοῦ στρατοῦ τῆς ‘Ελβετικῆς ‘Ομοσπονδίας.

‘Η Γενεύη, ὅπως ἦτο κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἰδρύσεως τοῦ ‘Ερυθροῦ Σταυροῦ.

Στὴν ἀπάντησί του ὁ στρατηγὸς γράφει : «Πρέπει νὰ γνωρίσῃ κανεὶς, μὲ παραδείγματα τὸσον ζωντανὰ ὅσον αὐτὰ πού ἀνεφέρετε, πόσα μαρτύρια καὶ πόσα δάκρυα στοιχίζει ἡ δόξα τῶν πεδίων τῶν μαχῶν. Δὲν βλέπομεν συνήθως παρὰ τὴν λαμπρὰν πλευρὰν ἐνὸς πολέμου καὶ κλειόμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὰς θλιβερὰς συνεπείας του. Εἶναι ὠφέλιμον νὰ ἐπισύρωμεν τὴν προσοχὴν εἰς τὸ ἀνθρωπιστικὸν αὐτὸ ζήτημα, καὶ τὰ γραφόμενά σας μοῦ φαίνονται ἐξαιρετικῶς κατάλληλα δι’ αὐτὸν τὸν σκοπὸν. Προσεκτικὴ καὶ βαθεῖα ἐξέτασις των δύναται νὰ φέρῃ τὴν λύσιν, μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν φιλανθρώπων ὄλων τῶν χωρῶν».

Καὶ πραγματικά, σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ βιβλίου ὄχι μόνον πνευματικοὶ ἄνθρωποι καὶ κοινοὶ «φιλάνθρωποι» πολῖται, ἀλλὰ καὶ ὕψηλές προσωνυμίες μετὰ μεγάλη ἐπιρροὴ ἀναγνωρίζουν τὴ σημασίαν τῆς ιδέας πού συνέλαβε ὁ Ντυνὰν. Πρῶτος ὁ πρίγκιψ Φρειδερίκος τῆς ‘Ολλανδίας, μέλος τοῦ Τάγματος τοῦ ‘Αγίου ‘Ιωάννου τῆς ‘Ιερουσαλὴμ. Μετὰ τὴ δική του σύστασις, ὁ ἀνεψιὸς τοῦ βασιλεῦς Γουλιέλμος Γ’ διορίζει τὸν Ντυνὰν Πρόεδρον τῆς ‘Ολλανδικῆς ‘Επιτροπῆς, πού συνεστήθη γιὰ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῆς ‘Ιδέας. Ἀκολουθοῦν ὁ πρίγκιψ Φρειδερίκος τῆς Πρωσ-

σίας, κατόπιν αὐτοκράτωρ Φρειδερίκος Γ’, ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα ‘Ελένη Παυλόβνα τῆς Ρωσίας καὶ ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα ‘Ολγα, ἀργότερα βασίλισσα τῆς Βυρτεμβέργης. ‘Η πρώτη καλεῖ τὸν Ντυνὰν στὸ Οὐσὺ τῆς ‘Ελβετίας καὶ τοῦ ὑπόσχεται νὰ ἐνημερώσῃ τὸν τσάρο ‘Αλέξανδρο Β’ γιὰ τὴ σπουδαιότητα πού παρουσιάζει ἡ ἰδέα του ὡς πρὸς τὰς διεθνεῖς ἀνθρωπιστικὰς σχέσεις. ‘Η δευτέρα τὸν δέχεται ἐπίσης καὶ παρέχει τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς στὴν ‘Επιτροπὴ πού συνεστήθη στὴ Στουτγάρδη γι’ αὐτὸν τὸ σκοπὸ.

‘Απὸ τὴν ‘Αγγλίαν, τὴν ἰδέαν τοῦ Ντυνὰν τὴν ὑποστηρίζει ἡ διάσημη γιὰ τὴν ἀνθρωπιστικὴν δράσιν τῆς στὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον Φλόρενς Ναϊτινγκέηλ καὶ ὁ κοσμηγάρτος μυθιστοριογράφος Κάρολος Ντίκενς. ‘Ενθερμοὶ ὁπαδοὶ τῆς ιδέας ὁ βασιλεὺς τῆς Σα-

ξωνίας, οἱ μεγάλοι δούκες τῆς Βάδης, τοῦ Μεκλεμβούργου - Σβέριν, τῆς Βαϊμάρης καὶ τοῦ ‘Ολδεμβούργου. ‘Επίσης οἱ βασιλεῖς τῆς Σουηδίας ‘Οσκαρ Β’ καὶ τοῦ Βελγίου Λεοπόλδος Α’. Τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἡγεμόνων γιὰ τὴν ‘Ιδέαν δὲν εἶναι ἐφήμερον. Συνεχίζεται ἀμείωτο καὶ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης (1864), γιὰ τὴν ὁποία θὰ γίνῃ λόγος πῶς κάτω. ‘Ο πρίγκιψ ‘Αλέξανδρος τῆς ‘Εσσης, μὲ τὴν ἐναρξιν τοῦ Αὐстроπρωσικοῦ πολέμου (1866), ἀπευθύνει στὰ αὐστριακὰ στρατεύματα πού διοικεῖ ἡμερησίαν διαταγὴ γιὰ νὰ τοὺς συστήσῃ τὸ σεβασμὸ τῆς Συμβάσεως. Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, στὸν ἴδιον ἐκεῖνον πόλεμον, ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας καὶ ἀργότερα αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Γουλιέλμος Α’ διακηρύσσει ὅτι ἡ Πρωσσία θὰ ἐφαρμόσῃ αὐστηρὰ τὰς διατάξεις τῆς ἰδίας Συμβάσεως.

‘Η πρόθυμη συμπαράστασις πού εἶχε ἐκδηλώσει ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων Ναπολέων Γ’, ἥδη ἀπὸ τὴ μάχην τοῦ Σολφερίνο (1859), καὶ τῆς εἶχε δώσει πρακτικὴ συνέχεια μὲ τὴν ἀπόφασί του νὰ ἀποδίδονται οἱ αἰχμάλωτοι τραυματῖαι τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ χωρὶς ἀνταλλαγὴν, ἐκδηλώνεται καὶ πάλι στὰ 1863/1864 μὲ δύο ἐπιστολὰς τοῦ ὑπασπιστοῦ του (Συνέχεια στὴ σελίδα 9)

ΔΗΜ. Ι. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΖΩΗ ΜΑΣ

Στὸ προηγούμενον σημείωμά μας ἐκάναμε λόγον γιὰ τὴν προσοχήν, πού εἶναι μία σπουδαιότατη λειτουργία τῆς ψυχῆς καὶ βοηθεῖ πολὺ εἰς τὸ νὰ γνωρίσωμε τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον. Μὲ τὴν προσοχήν στρέφεται ὁ νοῦς μας σὲ κάποιο ἀντικείμενον (πρόσωπον ἢ πρᾶγμα) καὶ ἀρχίζομε νὰ τὸ ἐξετάζωμε καὶ νὰ ἐμβαθύνωμε σ’ αὐτό. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ προσοχὴ παίζει σπουδαιότατον ρόλον στὴν ζωὴν μας. Τὸ νὰ συγκρατοῦμε τὴν προσοχήν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον καὶ νὰ μὴν ἀφαιρούμεθα, δηλαδὴ τὸ νὰ εἴμεθα ἀπρόσεκτοι διακρίνει τὸν φρόνιμον καὶ ἐξυπνὸν ἀπὸ τὸν μὴ φρόνιμον καὶ ἐπιπόλαιον.

Μὲ τί ὁμοιάζει ἡ προσοχή

‘Η προσοχὴ ὁμοιάζει μ’ ἕνα προβολέα τῆς ψυχῆς μας ἐπάνω στὰ πρόσωπα ἢ στὰ γεγονότα ἢ στὶς νέες ιδέες πού ἔχουν σημασίαν. ‘Ετσι συγκρατεῖ κανεὶς, τακτοποιεῖ καὶ ἀφομοιώνει τὸ κάθε τι πού προσέχει. ‘Ενῶ ἐκεῖνος πού δὲν προσέχει, ἀλλὰ διασκορπίζει τὸ μυαλό του σὲ ἀσήμαντα πρᾶγματα δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ συγκρατήσῃ τίποτε τὸ σπουδαῖον καὶ οὐσιώδες. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἕνας ἀπρόσεκτος μαθητὴς γίνεται ἀμελής καὶ ἀποτυγχάνει στὶς ἐξετάσεις, κ’ ἐπειτα, στὴν ζωὴν του. ‘Η προσοχὴ λοιπὸν βοηθεῖ τὸν ἄνθρωπον νὰ γίνῃ μὴ προσωπικότης. Συντελεῖ πολὺ στὶς ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις. Καὶ τώρα θὰ εἰποῦμε λίγες λέξεις γιὰ τὰ εἶδη τῆς προσοχῆς πού ὑπάρχουν.

Πόσα εἶδη προσοχῆς ὑπάρχουν

‘Όταν ἀκοῦμε τὸν θόρυβον πού κάμνει τὸ ἀεροπλάνο, ἢ τὸ μοτὲρ τοῦ αὐτοκινήτου, ἢ τὸ σφύριγμα τοῦ πλοίου κλπ., τότε ὡς ἐξ ἐνστίκτου ὁ θόρυβος αὐτὸς μᾶς κάμνει νὰ προσέξωμε ἀπὸ πού προέρχεται. Αὐτὸ λοιπὸν τὸ εἶδος τῆς προσοχῆς πού στρέφει ἔντονα τὸν νοῦν σὲ κάποιο ἐξωτερικὸν ἐρεθίσμα, λέγεται ἀ κ ο υ σ ῖ α π ρ ο σ ο χ ῆ , μὲ ἄλλα λόγια προσοχὴ πού γίνεται χωρὶς νὰ τὴν προκαλοῦμε ἐμεῖς. ‘Υπάρχει ὅμως καὶ ἕνα ἄλλο εἶδος προσοχῆς πού γίνεται μὲ τὴν θέλησίν μας, μὲ τὸ νὰ συγκεντρώνωμε τὸν νοῦν μας εἰς ὀρισμένον πρόσωπον, πρᾶγμα ἢ ἰδέαν. Αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς προσοχῆς πού λέγεται ἐ κ ο υ σ ῖ α π ρ ο σ ο χ ῆ εἶναι καὶ τὸ σπουδαιότερον. ‘Όσον δὲ περισσότερον συγκεντρώνωμε τὴν προσοχήν μας σὲ κάτι, ἐπὶ παραδείγματι, πού διαβάζομεν, τόσο καὶ καλύτερον τὸ ἐννοοῦμεν, τὸ ἀφομοιώνωμε, γίνεται αὐτὸ δικὸν μας κτῆμα.

Τρόποι καὶ μέσα πού εὐνοοῦν τὴν προσοχήν

‘Υπάρχουν τρόποι καὶ μέσα ὥστε νὰ ἐνισχυθῇ ἡ προσοχὴ; Βεβαίως ὑπάρχουν. ‘Ενα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ἡ ἀ ν α π ν ο ῖ ῃ . ‘Εχουν γίνῃ παρατηρήσεις ὅτι ἡ βαθεὶα ἀναπνοὴ συντελεῖ πολὺ στὸ νὰ ἀναπτύσσεται ἡ προσοχὴ. Προσέχομε λοιπὸν καλύτερον, στὰ διαλείμματα τῆς ἀναπνοῆς. Δηλαδὴ στὰ χρονικὰ διαστήματα πού μεσολαβοῦν μεταξὺ τῶν κινήσεων τῆς

ἀναπνοῆς. ‘Ός ἐκ τούτου ὅσον βαθύτερη γίνεται ἡ ἀναπνοή, τόσο μεγαλύτερη εἶναι καὶ τὰ ἀναπνευστικὰ διαλείμματα καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ προσοχὴ μας γίνεται πῶς ἔντονη καὶ συνεχής.

‘Απὸ παρατηρήσεις πού ἔγιναν, προέκυψεν ὅτι εἰς κάθε λεπτὸν προσοχῆς, ἐκεῖνος πού ἔχει συνηθίσει νὰ κάμνῃ πολὺ βαθεῖς εἰσπνοὲς, κάμνει 12 εἰσπνοὲς καὶ ἐκπνοὲς, πού διαρκοῦν τὸ ὅλον μισὸν λεπτόν τῆς ὥρας. ‘Επομένως, σ’ αὐτὸ τὸ ἕνα λεπτό, ἡ προσοχὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ 12 ἐντατικὰς προσπάθειας πού διακόπτονται ἀπὸ ἄλλες τόσες παύσεις, στὶς ὁποῖες γίνεται ἡ ὅλη ἀναπνευστικὴ λειτουργία. Πολλοὶ παραβάλλον τὸν σχηματισμὸν τῆς προσοχῆς πρὸς ἕνα φάρον πού ἔχει διαλείψεις φωτός.

‘Αλλο μέσον πού βοηθεῖ πολὺ ὥστε νὰ ἐνισχυθῇ ἡ προσοχὴ εἶναι ἡ θ έ λ η σ ι ς . Γι’ αὐτὸν τὸν λόγον κάθε τι πού συντελεῖ στὸ νὰ ἐνισχυθῇ καὶ τονωθῇ ἡ θέλησις, ὑποβοηθεῖ ἐπίσης καὶ στὴν συγκράτησιν τῆς προσοχῆς. ‘Αλλὰ γιὰ τὸ σπουδαῖον αὐτὸ ζήτημα, δηλαδὴ τὸν τεράστιον ρόλον πού παίζει ἡ θέλησις στὴν ζωὴν μας, θὰ τὸ ἀναπτύξωμεν εἰς ἄλλα μας ἄρθρα, ὅσον τὸ δυνατόν ἀπλούστερα, ὥστε ὅλοι οἱ μαθηταὶ πού διαβάζουν τὸ θανμάσιον καὶ τόσο χρήσιμον γι’ αὐτοὺς περιοδικὸν τοῦτον τῆς νεότητος, πού ἐκδίδεται ἀπὸ τὸν ‘Ελληνικὸν ‘Ερυθρὸν Σταυρὸν, νὰ τὸ καταλάβουν καὶ νὰ ἐφαρμόσουν τὰς συστάσεις καὶ ὁδηγίας μας στὴν ζωὴν τους, ὥστε νὰ προοδεύσουν καὶ νὰ βοηθήσουν τὸν ἑαυτὸν τους, τὴν οἰκογένειάν τους καὶ τὴν ἀγαπημένην μας Πατρίδα.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ ΝΤΥΝΑΝ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 8)

συνταγματάρχον Φαβέ : ‘Η Α. Μεγαλειότης ἐπιθυμεῖ νὰ συντρέξῃ τὸ ἔργον σας, εὐνοοῦσα τὸν σχηματισμὸν τῆς ‘Επιτροπῆς Βοηθείας τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκετε νὰ συστήσετε εἰς Παρίσιον, καὶ σὰς ἐξουσιοδοτεῖ εὐχαρίστως νὰ καταστήσετε γνωστὴν εἰς ὅλους τὴν συμπάθειαν τὴν ὁποίαν ὁ Μεγαλειότατος αἰσθάνεται σχετικῶς. ‘Ο Αὐτοκράτωρ μὲ ἐπεφότισεν ἐξ ἄλλου νὰ γράψω εἰς τὸν ‘Εξοχώτατον ‘Υπουργὸν τοῦ Πολέμου, ὅπως ἐξουσιοδοτήσῃ μερικὸν ἀξιώματικόν ἀνώτερον βαθμὸν νὰ μετὰσχον τῆς ‘Επιτροπῆς τὴν ὁποίαν ὁργανώσετε».

‘Η ‘Ιδέα τοῦ ‘Ερρίκου Ντυνὰν νὰ συσταθῇ «σωματεῖα βοηθείας, τῶν ὁποίων σκοπὸς θὰ ἦτο ἡ παροχὴ περιποιήσεων κατὰ τὸν πόλεμον εἰς τοὺς τραυματίας, ἀπὸ πλήρεις ζήλον ἐθελοντάς, ἀφωσιωμένους καὶ καταλλήλους διὰ τὸ ἔργον αὐτό», συναντᾷ γενικὴ ἀναγνώρισιν καὶ ἐκτίμησιν. Τὸ 1863 εἶναι τὸ ἔτος τῆς καλλιέργειας. Τὸ 1864 θὰ εἶναι τὸ ἔτος τῆς καρποφορίας.

ΣΤΑΘΗΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ

Όλα σχεδόν ήταν έτοιμα για τη γιορτή. Τα παιδιά είχαν μάθει καλά τους ρόλους τους και τα σκέτς κυλούσαν χωρίς διακοπές και χάσματα. Οι αποκριάτικες γιορλάντες, τα κοτιγιόν, το κομφορέτι κι ο χαρτοπόλεμος αγοράστηκαν και δεν έμενε παρά να στολίσουν τη μεγάλη αίθουσα του σχολείου την παραμονή του Σαββάτου. Οι προσκλήσεις είχαν δοθεί, τα γλυκά τα είχαν παραγγείλει και ο μεγάλος λαχνός με τα πλούσια δώρα ήταν πανέτοιμος.

Τα παιδιά της πέμπτης Δημοτικού στήριζαν την επιτυχία της γιορτής στο τελευταίο μεγάλο σκέτς, που θα παρουσίαζαν εντελώς μόνα τους, χωρίς τη βοήθεια κανενός μεγάλου. Ήταν ένα πολύ χαρούμενο στιγμιότυπο με τραγούδια και χορούς απ' όλα τα μέρη του κόσμου. Θα ήταν — λέει — ένας αποκριάτικος χορός, όπου ήταν καλεσμένα τα παιδιά διαφόρων χωρών.

Ο Γιάννης θα έρχοταν ντυμένος Ίνδος φακίρης. Θα είχε κάτι ψεύτικα φιδάκια μέσα σ' ένα πανέρι και με τη φλογέρα θα προσπαθούσε να τα κάνη να σηκώσουν τα κεφάλια τους και να χορέψουν. Ο Μιχάλης θα έμπαινε στη σκηνή με τεράστιους πήδους, ντυμένος Κοζάκος και θα χόρευε κοζάκιχο χορό, κ' η Ρένα με στολή Όλλανδέζας θα κτυπούσε τα ξύλινα τσοκαράκια της και θα τραγουδούσε όλλανδικά τραγούδια. Δηλαδή θα έβαζαν δίσκους στο πίκ-άπ κ' εκείνη απλώς θα άνοιγε το στόμα της.

Η Αίτσα θα ντυνόταν μαρκησία και θα χόρευε ένα μενούετο του Μόζαρτ με τον Λουκά που θα έκανε τον ιππότη, και η Μαριάννα, που είχε νοικιάσει μία στολή Κινέζας, θα τραγουδούσε τον «Σταμούλη τον Λοχία» με κινέζικα λόγια:

Τσίν-τσόν-τσόν - τό-τεπε-λένι
σά γιούν-τι-φού-τι σου-φά.

Σιγά σιγά ή σκηνή θα γέμιζε από Χαβανέζες, από Ζουλού, από Καουμπόδες, από Σκωτσέζους με γκαϊντες, από Έσκιμώους κι από άραπάδες. Όλοι θα έκαναν ή θα έλεγαν κάτι από την πατρίδα τους με τη βοήθεια των δίσκων του πίκ-άπ. Μα το μεγάλο κλον της βραδυάς θα ήταν οι τσολιάδες και οι βλαχοπούλες. Θα έμπαιναν λεβέντικα στη σκηνή, θα χόρευαν τσάμικο με τη συνοδεία νταουλίων και λαγούτων και το πρόγραμμα θα έκλεινε με τον Βασίλη, που ανεβασμένος σε μία καρέκλα πίσω από την αυλαία, με το μικρόφωνο στο χέρι, θα τραγουδούσε τα «σαράντα παλληκάρια από τη Λεβαδεία, που πάνε να πατήσουνε την Τριπολιτσά!».

Στις δοκιμές, η Σούλα, της τετάρτης Δημοτικού, πλησίασε την Μαριάννα.

— Μαριαννούλα, της είπε παρακαλεστά, τι όμορφο που είναι το σκέτς που παίζετε! Θέλετε να σας βοηθήσουμε κ' εμείς; Έχουμε στολές και θα μάθουμε γρήγορα τους ρόλους μας.

— Και δηλαδή τι να κάνετε; ρώτησε περιφρονητικά η Μαριάννα.

— Τους ερυνθόδερους! Να μπορούμε στη σκηνή με φτερά και βέλη και να φωνάζουμε: «Αούα!

Αούα! Αούα» και οι καουμπόδες να μās κωνηγούν με πιστολιές! Θα γίνη μεγάλο νταβατούρι!

— Σαχλαμάρες! την έκοψε η Μαριάννα. Θα μās χαλάσετε το σκέτς!

Η Σούλα έφυγε πικραμένη κ' οι δοκιμές συνεχίστηκαν μόνο με τα παιδιά της Πέμπτης. Έμεναν ακόμα πέντε μέρες και τα παιδιά είχαν ξεθεωθή για να ετοιμάσουν και τις τελευταίες λεπτομέρειες. Μά... Λογάριαζαν χωρίς τον ξενοδόχο...

Την Τρίτη το πρωί η Μαριάννα σηκώθηκε με τρομερό πονοκέφαλο. Το θερμόμετρο έδειξε: 38°. Συμφορά! Τα μάτια της έλαμπαν και την πονούσαν. Έπεσε στο κρεβάτι. Ζαλιζόταν κ' έβηξε. Ο γιαντρός έβγαλε άμέσως την γνωμάτευσί του: «Ίλαρά! Ίλαρά! Και ή γιορτή; Και το σκέτς; Ίλαρά σημαίνει ψηλό πυρετό, κρεβάτι, σπυριά, και μετά προφύλαξη. Η Μαριάννα κόντευε να τρελλαθώ. Ποιος θα τραγουδούσε τώρα τον Σταμούλη τον Λοχία στα κινέζικα; Και ποιος θα είχε το γενικό πρόσταγμα στη γιορτή, που εκείνη είχε οργανώσει;

Το μεσημέρι πήρε στο τηλέφωνο τη Αίτσα:

— Αίτσα, είμαι άρρωστη. Έχω ίλαρά.

— Κ' εσύ; Κ' εγώ! είπε ξεφρυσιμένη ή... μαρκησία.

— Τι θα γίνη τώρα;

— Δεν ξέρω. Ν' αναθέσουμε στον Μιχάλη, γιατί ή ίλαρά βαστάει πολύ και μάλλον δεν θα μπορέσουμε να πάμε το Σάββατο!

Τηλεφώνησαν στον Μιχάλη. Ζαλιζόταν κι αυτός. Αύριο δεν θα πήγαινε σχολείο γιατί είχε βάλει το θερμόμετρο και είχε 38 και 2°. Μέχρι την Τετάρτη το βράδυ, τα μισά παιδιά της Πέμπτης Δημοτικού είχαν πυρετό κ' είχαν βγάλει σπυράκια σ' όλο το κορμί και το πρόσωπο. Τα άλλα μισά που είχαν απομείνει ήταν ζήτημα αν θα άντεχαν μέχρι το Σάββατο.

Η Μαριάννα κοιταζόταν στον καθρέφτη. Ήταν πραγματικός ερυνθόδερος. Θυμήθηκε ξαφνικά τη Σούλα, που της είχε πη να παίζη κ' εκείνη στο σκέτς και να κάνη τον ερυνθόδερο. Το συλλογίστηκε ξανά και ξανά και της φάνηκε πώς ήταν μία μικρή τιμωρία αυτό που έπαθε. Τώρα, αν δεν ήθελε να ματαιωθή ή γιορτή, έπρεπε ν' αναθέση το σκέτς στα παιδιά της Τετάρτης. Παραδέχτηκε την ήττα της κ' έκανε μια γενναία χειρονομία. Πήρε τη Σούλα στο τηλέφωνο:

— Σούλα, είμαι ή Μαριάννα. Γειά σου.

— Γειά σου. Περαστικά σου. Άρρώστησες;

— Ναί, Έχω ίλαρά. Είμαι σωστός ερυνθόδερος!

Γέλασε μοναχή της. Η άλλη δεν μίλησε. Είπε μόνο λυπημένα:

— Κρίμα!

— Σούλα, ξέσπασε ή Μαριάννα, εσύ και τα παιδιά της Τετάρτης ξέρετε το σκέτς. Δεν είν' έτσι; Πάρε και τους άλλους και δώστε ένα χέρι να γίνη ή γιορτή. Είναι κρίμα να ματαιωθώ. Έχομε αποφασίσει τα λεφτά που θα μαζέψουμε από το λαχείο να τα στείλωμε σ' ένα φτωχό χωριό στα σύνορα.

— Θα προλάβωμε;

— Μα δεν είναι τίποτα! Να κάνετε μιά-δυό πρό-

βες. Τους δίσκους, τους έχω στο μικρό καμαράκι δίπλα στο γραφείο του διευθυντού. Και τις στολές τις έχει ή κυρά-Μαρία. Να δής, όλα θα πάνε καλά. Θα σας βοηθήση και ή κυρία Άλέκα της έκτης!

— Πώς τα λές τα κινέζικα; ρώτη ε άνησυχη ή άλλη.

— Τσίν - τσόν - τσάν - τό - τεπελένι, σά - γιούν - τι - φού - τι σου φά...

— Δύσκολο είναι. Στάσου να το γράψω.

Η παράστασι δόθηκε. Με μεγάλη επιτυχία. Μαζεύτηκε κόσμος πολύς. Το σχολείο ήταν κατάφωτο και στολισμένο. Η αυλαία άνοιξε και κανείς, στο πρώτο μέρος, δεν κατάλαβε, το μικρό δράμα που είχε προηγηθώ με την ίλαρά και τα επακόλουθά της. Τα παιδιά που την είχαν γλυτώσει, είπαν τα ποιήματά τους, τα γλυκά μοιράστηκαν και οι λαχνοί πουλήθηκαν όλοι.

Στο δεύτερο όμως μέρος, στο σκέτς της Μαριάννας, όλα πήγαν ανάποδα. Ο Μπίμ της τετάρτης που έκανε τον Φακίρη δεν βρήκε φιδάκια κι έφερε μιά γάτα στο πανέρι. Η γάτα βαρέθηκε ν' ακούη τη φλογέρα κ' έφυγε, πριν τελειώση το νούμερο, κάτω από τα γέλια των παρισταμένων. Στη θέσι του Μιχάλη ντύθηκε Κοζάκος ο Άλκης. Πήρε φόρα, μπήκε στη σκηνή και βρέθηκε φαρδός-πλατός κάτω. Όσοσο σηκώθηκε άμέσως και χόρευε με πολύ μωρό τον κοζάκιχο χορό. Η Ρένα, που δεν άρρώστησε, έβαλε λάθος πλάκα στο πίκ-άπ, κι όταν βγήκε να τραγουδήση όλλανδικά, ο δίσκος έπαιζε το «ένα νερό, κυρά Βαγγελιώ». Η Αννούλα που ντύθηκε μαρκησία στη θέσι της Αίτσας δεν ήξερε να χορεύη μενούετο. Δεν τα έχασε όμως και χόρευε καλαματιανό με τον Λουκά.

Κ' ή Σούλα, που έπαθε μεγάλο τρακ, ξέχασε τελείως τα κινέζικα — τσίν-τσόν-τσόν — και τραγούδησε τον Σταμούλη τον Λοχία στα ελληνικά.

«Κάποτε στο Τεπελένι

είκοσάχρονα παιδιά κλπ. κλπ.»

Άλλά όλα αυτά γίνονταν με τέτοιο κέφι και τέτοια προσπάθεια να είναι όμορφη ή γιορτή, ώστε ο κόσμος νόμισε ότι ήταν έτσι καμωμένα κ' είχε ξεσπάσει σε ακράτητα γέλια. Κι όταν πιά βγήκαν οι τσολιάδες και οι βλαχοπούλες και ο Βασίλης τραγούδησε τα «σαράντα παλληκάρια από την Λεβαδεία», ο κόσμος είχε σηκωθεί όρθιος και χειροκροτούσε τους μικρούς ήθοποιους με αφάνταστο ενθουσιασμό. Υστερα, πιάστηκαν όλα μαζί από το χέρι και χόρεψαν επάνω στη σκηνή τραγουδώντας ένα πολύ άστειο τραγουδάκι:

«Η τρελλή αποκριά, που μās φέρνει τη χαρά,
φέτος, πό-πό, συμφορά, έφερε την... ίλαρά!»

Η Μαριάννα περίμενε με αγωνία στο τηλέφωνο. Όταν την πήρε ή Σούλα ανέπνευσε:

— Τσουν - τσίν - τσόν - τσάν - τσουν - τσία ή παράστασι είχε μεγάλη επιτυχία, της είπε τραγουδιστά.

Κι ή... μεγάλη της Πέμπτης Δημοτικού έκλαψε από χαρά στο τηλέφωνο.

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΜΑΘΗΜΑ

Στο διάλειμμα μαλώσανε ο γιός του Άρχοντα κι ο γιός του Καρβουνιάρη, γιατί ο πρώτος επέμενε πως ή Σικελία είναι γαλλικό νησί. Κι όταν τ' άλλα παιδιά γελάσανε και δικαίωσαν το φτωχούλη, φουρκισμένο το άρχοντόπουλο, είπε στο συμμαθητή του:

— Ο πατέρας σου είναι ένας κακομοίρης!

Δεν πήρε απάντησι. Μα το μεσημέρι το παιδί παραπονέθηκε στον πατέρα του, κ' εκείνος πήγε το απόγευμα στο Σχολείο κ' έζήτησε το Δάσκαλο, ακριβώς τη στιγμή που τελείωνε το μάθημα κι ο Άρχοντας, που είχε πάει εκεί για να πάρη το γιό του, στεκόταν όρθιος περιμένοντάς τον να βγώ με τη σειρά του. Άκουσε τον Καρβουνιάρη να προφέρει τ' όνομά του καθώς μιλούσε με το Δάσκαλο, πλησίασε, κι έζητησε εξηγήσεις.

— Τό και τό, είπε ο Καρβουνιάρης με μεγάλη συστολή.

Εκείνος έτράβηξε το γιό του από το χέρι και τον πρόσταξε να ζητήση άμέσως συγγνώμη.

— Πές στο συμμαθητή σου «συγχώρεσέ με για τα κακά λόγια που είπα για τον πατέρα σου. Ο δικός μου ο πατέρας τον εκτιμάει και θα αισθανθώ περήφανος όταν του σφίξη το χέρι».

Κατακόκκινος από τη ντροπή ο ξιππασμένος μαθητής και με κατεβασμένα τα μάτια, είπε σιγανά τα λόγια αυτά. Τότε ο ευγενικός πατέρας του πήρε με συγκίνηση το χέρι του καρβουνιάρη, κ' έπειτα έσπρωξε το γιό του στην άγκαλιά του φτωχόπαιδου.

Αποχαιρετώντας ο Άρχοντας είπε στο Δάσκαλο:

— Πολύ σας παρακαλώ να βάλετε πλάι-πλάι αυτούς τους δυό, στο ίδιο θρανίο.

Έφυγαν όλοι. Την άλλη μέρα ο Δάσκαλος, αφού σήκωσε τον άδικημένο μαθητή από τη θέσι του και τον έβαλε να καθήση δίπλα στο άρχοντόπουλο, είπε:

— Χθές το απόγευμα, παιδιά, κάναμε το καλύτερο μάθημα όλης της χρονιάς!

(Διασκευή Σ. ΠΑΝ.)

Από τα «Φωτερά Λοιπάδια»

Βλέπω τον κάμπο άπέραντο με τ' άνθη του
σε μιά σταλαγματιά καθαρίο μέλι.
και βλέπω στο κρασί το αίματογέννητο
χλωρό και πολυστάφυλο τ' άμπέλι.
Βλέπω το δέντρο της έλιάς όλόκορμο
στο λάδι, που μικρό καντήλι καίει,
και βλέπω σ' ένα άμίλητο παράπονο
κάποια μεγάλη συμφορά που κλαίει.

ΓΕΩΡΓ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΕΡΗΜΟΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΙΧΑ πάντοτε την υπόνοια ότι ο Θεός δε λατρεύεται μόνο μέσα σε μεγαλοπρεπείς και καλλιμάρμαρες εκκλησίες. Και η υπόνοιά μου μετεβλήθη σε βεβαιότητα μέσα στα έρημοκκλήσια. Έκει πραγματικά ο άνθρωπος αισθάνεται πως είναι μόνος του με το Θεό. Στα κράσπεδα ενός μικρού έρημικου ναού ξεψυχάει κάθε κακία, κάθε υποκρισία, κάθε φαρισαισμός. Ο πιστός που θα διαβή το ταπεινό, το ξεφτισμένο κατώφλι του είναι πραγματικά κι αδιάβλητα πιστός. Μπαίνει εκεί, για να επιτρέψει στην ψυχή του να βρῇ, ελεύθερη από ένοχλητικές έξωτερικες επιδράσεις, τις λατρείες της.

Κ' είναι τόσο πολλά τα έρημοκκλήσια! Ποιος τα έχτισε; Ο άγνωστος, ο άνωυμος προσκυνητής, που εκεί, μέσα στην απόλυτη ήρεμία του κάμπου ή στη θύελλα του βουνού, ζήτησε κάπου να γονατίσει. Η Άττική είναι ολόκληρη διάστικτη από κατάσπρες κηλίδες, που συμπληρώνουν με το χρώμα της αγνότητας την άβρη πολυχρωμία του υπαίθρου. Στίς γκριζοπράσινες ελιές, με φόντο το γαλάζιο του ουρανού και τις μαβιές ανταύγειες των βουνών, το έρημοκκλήσι έρχεται να προσθέσει το λευκό στην παλέττα του μεγάλου ζωγράφου που ξέρει να ισορροπή όλα — χρώματα, ανταύγειες, φωτοσκιάσεις. Γοητευμένος ο ρομαντικός περιπατητής, στέκεται και ύμνει σε άπλους αλλά ειλικρινείς στίχους το μεγαλείον

του συνόλου: «Στόν κάμπο πέρα το μαβί χλωμιάναν οί άντηλιές, — μὰ ρόδα άνάψαν σε ροδιές, σε μάγουλα, σε χείλια — Κύματα άσημοπράσινα σαλεύουν οί ελιές — και μέσ' στα έρημοκκλήσια τρεμοσβήνουν τα καντήλια».

ΙΔΙΟΣ με γκριζο φίδι, έρπει μέσ' στην άναιμική χλωρίδα του χειμώνα ο δρόμος των Μεσογείων. Τα κούτσουρα από τα κλήματα γεμίζουν τα άμπέλια σαν μπαλέττα από εκατοντάδες χορευτές που παγώσανε στίς πιό αλλόκοτες κινήσεις. Η άπρόοπτη χειμωνιάτικη λιακάδα λούζει με άναλυτό χρυσάφι τόν μικρό βωμό της πρόχειρης — αλλά κατανυκτικής — λατρείας. Νά, η Άγία Μαρίνα στο Λιόπεσι, που ξεπροβάλλει μέσα στο άλβον, με ακόμα τούς φρουρούς της ήσυχίας της μιά κουστωδιά από ολόισα, επιβλητικά κυπαρίσσια. Το σκονιό της μικροσκοπικής καμπάνας της είναι δεμένο στο χερούλι της έξωπορτας. Δεν έχετε παρά να σπρώξετε την πόρτα και να βρεθήτε ως διά μαγείας σ' ένα άλλο κόσμο, ήρεμο, άπαλό, γεμάτο σεμνή όμορφιά. Τα καντήλια τρεμοσβήνουν. Το λάδι τους κοντεύει να σωθῇ. Οί ύστατες αναλαμπές φωτίζουν με άμφίβολες ανταύγειες τις άσκητικές μορφές των Άγίων στους τοίχους. Έκκλησίασμά δεν υπάρχει. Κεριά δεν πουλιούνται πουθενά κι ούτε ο έπιτροπος θα βγῇ με το δίσκο του. Η Όραία Πύλη είναι έρημη. Ο

παπάς άπουσιάζει. Άμβων δεν υπάρχει για να κηρυχθῇ ο λόγος του Θεού. Γιατί έδω μέσα ο Λόγος κηρύσσεται πειστικός και γλυκύτατος από την έξοχη πολυφωνία της σιωπῆς. Ψάλτης δεν θα άκουσθῇ. Σε μιά γωνιά κιτρινίζουν, άχρηστα, δυό-τρία σκισμένα φύλλα από κάποια Σύνοψη. Ποιός να τα διαβάσει; Ποιός να τ' άκούσει; Έδω χορός και εκκλησίασμα συμπιπτουν. Ο περιπλανώμενος διαβάτης θα ψάλλη μόνος του και μόνος του θα μαγευθῇ. Στο Ίερό, επάνω στην Άγία Τράπεζα, δεν υπάρχει το χρυσό δισκοπότηρο με το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου. Όλα όμως προδιαθέτουν για τη μεγάλη Μυσταγωγία της Θείας Μεταλήψεως. Άθελά του κι ο πιό δηλητηριασμένος σκεπτικιστής, κι ο πιό επίμονος άπιστος, στέκεται έκστατικός, και, χωρίς να το θέλη, κάνει το σταυρό του. Γιατί από δώ μέσα άπουσιάζουν οί άνθρωποι: παρευρίσκεται μόνον η σκιά του Δημιουργού.

Εύλαβικά χέρια έχουν αποθέσει σε μιά γωνιά ό,τι θα χρειασθῇ ο προσκυνητής για να ολοκληρώσει το προσκύνημά του. Λάδι, λιβάνι, σάρτα για να άναφθούν τα καντήλια. Έδω δεν ντρέπεται κανείς να μῆν τόν πούνε θρησκώλητο. Γεμίζει με πρόθυμη ταπεινοφροσύνη λάδι τα καντήλια, ζωντανεύει το φῶς τους, κ' ύστερα παραδίδεται άόρατος από την ειρωνεία των ανθρώπων, στην έξαρσι της προσευχής.

Άπειρα έρημοκκλήσια στο πρότυπο της Άγίας Μαρίας γεμίζουν την Άττική, την Ελλάδα. Εύλογημένοι εκείνοι που τάχτισαν! Εύλογημένοι και σοφοί. Γιατί τα έρημοκκλήσια κάνουνε τη δουλειά τους καθώς κι οί πιό εύσυνείδητοι εύγλωττοι. Οί μισοσβησμένες τοιχογραφίες των Άγίων δίπλα στο τρεμουλιαστό φῶς των καντηλιών μιλάνε πειστικά στην ψυχή των προσκυνητών. Ίσως η εποχή μας, ή γεμάτη υποκρισία και κακία, να έχη υποσκάψει τα βαθιά θεμέλια της Πίστεως. Δεν έχει όμως παρά να πλανηθῇ κανείς στην ήρεμία της Άττικής έξοχῃς ένα ήπιο χειμωνιάτικο σούρουπο: δεν έχει παρά να σταματήση μπροστά στο πρώτο έρημοκκλήσι που θα συναντήση μπροστά του, σιγά να σπρώξῃ την ποτούλα και να μπῇ. Τότε, και Ίούδας ακόμα νάιναι δε μπορεί παρά να γονατίσει!

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΡΑΜΠΕΛΑΙ
(1490-1553)

ΤΡΕΛΛΟΣ ΔΙΚΑΙΟΚΡΙΤΗΣ

Κάποτε στο Παρίσι, μπροστά σ' ένα ταβερνάκι έστεκε ένας λούστρος κ' έβαζε το ψωμί του εκεί που ψηνότανε εν' άρνι. Έτσι, με τόν εύωδιαστό καπνό που έβγαине, ξεγελιότανε και τῳτρωγε με όρεξι. Ο κάπελας τόν έβλεπε άμήλητος, όταν όμως ο φτωχός βιοπαλαιστής έκανε να φύγῃ τόν άρπαξε από το γιανιά και τόν ζήτησε να πληρώσει. — Γιατί; ρώτησε παραξενεμένος. Σου χρωστάω τίποτα;

— Άστα αυτά. Δεν είμαι υποχρεωμένος να σε ταΐζω με τόν καπνό του ψητού μου. Θα πληρώσης, άλλωώς θα κάνω κατάσχεσι στο κασσελάκι σου.

Ο λούστρος άγρίεψε κι άρχισε να φωνάζῃ πως θα σηκώσει χέρι αν δεν τόν αφήσει ήσυχο.

Με τίς φωνές μαζεύτηκαν τριγύρω κάτι άργόσχολοι. Ανάμεσά τους ήτανε κι ένας γελωτοποιός που τόν έλεγαν Τρελλογιάννη.

— Τόν βάζουμε κριτή μας; πρότεινε ο κάπελας.

— Σύμφωνοι.

Είπανε στόν Τρελλογιάννη το τ' είχε γίνει, κι αυτός άφού τ' άκουσε καλά-καλά πρόσταξε το λούστρο να τού δώσει ένα πενηνταράκι. Όταν έβαλε στο χέρι του το νόμισμα ο διαιτητής, το ζύγισε καλά πολλές φορές, τόφερε πολύ κοντά στα μάτια του να ιδῇ μήπως ήταν χτυπημένο, κ' έπειτα τῳρριζε δυό-τρεις φορές στο πεζοδόρμιο για να κουδούνισῃ.

Τρέμοντας παρακολουθούσε τόν Τρελλογιάννη ο λούστρος, κι ο κάπελας περίμενε άνυπόμονα να βγάλῃ την άπόφασι και να πληρωθῇ. Ο κόσμος, που είχε πληθύνει στο μεταξύ, κοίταζε σωπαίνοντας σά να ήτανε σε πραγματικό δικαστήριο.

Τέλος ο κριτής ύψωσε το κουδουνάτο ραβδί του, που το κρατούσε σαν σκήπτρο, έσωσε μ' αυτό το χάρτινο σκουφί του, έβηξε δυό-τρεις φορές, κ' έβροντοφώναξε μ' έπίσημο ύφος:

— Άκουσε, έκρινε κι άποφάσισε το δικαστήριο: αυτός ο άνθρωπος που έφαγε το ψωμί του με προσφάι τόν καπνό του ψητού, έπληρωσε τόν κάπελα με τόν ήχο που έβγαλε το πενηνταράκι. Λοιπόν, βγάζει

τούτη την άπόφασι που δεν παίρνει ένστασι: Νά κοιτάξῃ ο καθένας τούς τη δουλειά του, και κανείς τούς να μῆν επιβαρυνθῇ με έξοδα! Και έπιστρέφοντας το νόμισμα

στό λούστρο, έσπρωξε το πλήθος κ' έφυγε καμαρωτός με μεγάλα βήματα.

Όταν μαθεύτηκε η άπόφασι του Τρελλογιάννη, φάνηκε τόσο σωστή, τόσο δίκαιη, που μερικοί σοφοί Παρισίνοι έφθασαν να εῖπουν πως μήτε ο Άρειος Πάγος δε θα μπορούσε να βγάλῃ καλύτερη!

(Διασκευή ΠΑΝ)

ΚΩΣΤ. Ι. ΚΛΑΔΑ

Διδασκάλου

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ

Οί Μεγάλοι Διδάσκαλοι όμιλούν έκτενώς διά την στάσιν διδασκάλου και μαθητών, διά την συμπεριφοράν των, διά την θέσιν του μαθητού, διά την στάσιν της κοινωνίας και των γονέων έναντι διδασκάλων και μαθητών.

Άς όμιλήσουν οί ίδιοι κατά σειράν: Μέγας Βασίλειος: «Τόν διδάσκαλο πρέπει να τόν διακρίνῃ ήρεμία έκφράσεως και καρδίας αλλά και ταπεινωσης μεγάλῃ». Άλλου λέγει: «Πολύ ώφελοῦν και είναι χρησίμα τα διδάγματα των Αρχαίων Έλλήνων, μόνον που χρειάζεται να παίρνουμε εκείνα που είναι χρησίμα διά την ψυχήν μας. Όταν διαβάξῃς έργα κακῶν άνδρῶν, τότε να κλείνῃς τα αυτιά σου όπως τα έκλεισε ο Όδυσσεύς εις τις σειρήνες».

Είναι πολύ ώφέλιμη διά την εποχήν μας ή γνώμη του Μεγ. Βασιλείου, διότι εις την εποχήν μας τα κακά άναγνώσματα έπλήθυναν και οί νέοι μας πνίγονται κυριολεκτικώς εις την έγκληματικότητα από την άνάγνωσι των κακῶν άναγνωσμάτων.

Ο Γρηγόριος λέγει περί των διδασκάλων: «Η εργασία του διδασκάλου είναι ή δυσκολώτερη, ή πλέον κουραστική αλλά και ή αγιότερη των έπιστημῶν».

Δίδει χρήσιμες συμβουλές στόν διδάσκαλο ο Γρηγόριος: «Όταν, διδάσκαλε, πηγαίνῃς να διδάξῃς, πρέπει πρώτα να έχῃς διορθώσει

τά δικά σου μειονεκτήματα, διαφορετικά ό,τι κτίζει το δεξί σου χέρι, το καταστρέφει το άριστερό».

Και συνεχίζει περί του μαθητού: «Πολύ καυτό σίδερο τριπᾶ σκληρή πέτρα, και σκληρή μάλιστα του δασκάλου παιδαγωγεί καρδιές των μαθητών».

Άλλου επίσης λέγει: «Καλότυχοι είναι οί μαθηταί που σαν γεράσουν θυμούνται τόν δάσκαλό τους διότι έτσι αποδεικνύεται ότι άκολούθησαν τόν καλό δρόμο ζωής».

Και ο Χρυσόστομος: «Διά να κάνῃ ο δάσκαλος ένα μαθητήν καλόν, έκτός από την διδασκαλίαν του χρειάζεται και ο φόβος».

Επίσης λέγει ο Χρυσόστομος: «Το να μῇ τιμωρῇ ο διδάσκαλος τόν μαθητή του είναι όλεθριο και διά τόν διδάσκαλο και διά τόν μαθητή».

Άλλου λέγει: «Ο διδάσκαλος πρέπει να είναι πρώτα διδάσκαλος του έαυτού του και μετά διδάσκαλος των άλλων».

Και συνεχίζει ο Χρυσόστομος: «Πές μου παιδί μου τί γράμματα έμαθες χωρίς τόν φόβο του διδασκάλου».

[Απόσπασμα από το βιβλίον «Το Σχολείον δοράζει τούς Τρεις Ίεράρχας, τούς προστάτας των Γραμμάτων»].

Μονή Αγίου Ιωάννου Κυνηγού

Ο ΥΠΙΝΟΣ ΤΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ

Τὰ περισσότερα πουλιά, ἐκτὸς ἀπὸ ἀρκετὰς ἐξαιρέσεις, κοιμούνται τὴ νύχτα, ὅταν πιά δὲν μποροῦν νὰ βροῦν τροφή, γιὰτὶ εἶναι σκοτάδι, καὶ βρίσκονται σὲ κίνησι τὴν ἡμέρα. Ὅταν λοιπὸν πλησιάζῃ ἡ νύχτα, πρέπει νὰ ἔχουν ἀπὸ πρὶν ἐξασφαλίσει τὸ μέρος ὅπου θὰ διανυκτερεύσουν. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ μέρους αὐτοῦ ἀποτελεῖ γιὰ τὰ πουλιά, ὅπως καὶ γιὰ ὅλα τὰ ἄλλα ζῷα, πρόβλημα ζωῆς ἢ θανάτου. Καὶ τοῦτο γιὰτὶ, ἂν εἶναι τὸ κατάλληλο, θὰ τὰ προφυλάξῃ τόσο ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῶν νυκτοβίων ἀρπακτικῶν, ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν παγωνιά τῆς νύχτας, καὶ μάλιστα κατὰ τὸν χειμῶνα. Ἐπειδὴ ἄλλα πουλιά καταφεύγουν τὴν νύχτα μέσα σὲ τρύπες ἀποκρήμνων βράχων ἢ ἐρειπωμένων κτιρίων, ἀκόμη καὶ στὰ κεραμῖδια τῶν σπιτιῶν, ἢ σὲ κουφάλες δένδρων, ἐνῷ ἄλλα συναθροίζονται σὲ μεγάλα κοπάδια, σὰν ἕνας σωρὸς, καὶ διανυκτερεύουν στὸ μέρος, πού θεωροῦν κατάλληλο γιὰ «ὑπνωτήριο» τους. Ἄν τὸ «ὑπνωτήριο» αὐτὸ εἶναι πράγματι κατάλληλο ἀπὸ κάθε ἀποψι, τότε τὰ πουλιά δὲν διατάζουν νὰ διατρέχουν 10 καὶ 15 χιλιόμετρα κάθε πρωὶ γιὰ νὰ φθάσουν στὸ μέρος, πού ὑπάρχει τροφή, καὶ ἄλλα τόσα τὸ βράδυ, ὅταν ἐπιστρέφουν γιὰ ὑπν. Φτάνει νὰ εἶναι σίγουρα, πὼς θὰ περάσουν ἡσυχὰ καὶ χωρὶς κανένα κίνδυνον τὴ νύχτα τους.

Ἐνα τέτοιο φαινόμενο μπορεῖ νὰ παρακολουθήσῃ κανεὶς στὸν Ἑθνικὸ Κήπο καὶ σὲ ἄλλα πάρκα τῶν Ἀθηνῶν, αὐτὴ τὴν ἐποχὴ, ὅπου χιλιάδες ψαρόνια ἐρχονται κάθε βράδυ νὰ κουρνιάσουν στὰ δέντρα των, γιὰ νὰ φύγουν πάλι τὸ πρωὶ ἀρκετὰ μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἀναζητώντας τὴν τροφή τους.

Γιὰ τὴν ἐπιβίωσι κάθε ζῶου εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ διατήρησι σταθερᾶς τῆς θερμοκρασίας τοῦ σώματός του. Ἡ ἀνάγκη αὕτη γίνεται ἀκόμη ἐπιτακτικώτερη ὅταν ἡ θερμοκρασία τοῦ περιβάλλοντος εἶναι χαμηλὴ, ὅπως συμβαίνει τὴ νύχτα καὶ ἰδιαίτερα τὸν χειμῶνα. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι καὶ τόσο εὐκολο ὅσο μπορεῖ νὰ νομίσῃ κανεὶς. Τὴν ἡμέρα τὸ ζῷο κινεῖται, ἡ καύσις μέσα στὸν ὀργανισμό γίνεται ἐντονώτερη καὶ παράγεται ἀρκετὴ θερμότης, ὥστε ἡ θερμοκρασία τοῦ σώματος νὰ διατηρῆται στὰ κανονικὰ τῆς ἐπίπεδα. Τὴ νύχτα ὅμως, ὅταν τὸ ζῷο κοιμάται, ὅλες οἱ λειτουργίες ἐπιβραδύνονται καὶ ἡ καύσις δὲν γίνεται τόσο ἐντονη. Ἐπομένως καὶ ἡ θερμότης πού παράγεται εἶναι ὀλιγώτερη. Ὑπάρχει λοιπὸν κίνδυνος ἡ θερμότης πού ἀποβάλλεται ἀπὸ τὸν ὀργανισμό νὰ εἶναι περισσότερη ἀπὸ ἐκείνην πού παράγεται στὸ ἐσωτερικὸ του, ὁπότε, ἂν ἡ κατάστασι αὕτη ἐξακολουθήσῃ γιὰ πολὺ, μπορεῖ νὰ ἐπέλθῃ θάνατος ἀπὸ τὸ κρύο. Εἶναι βέβαια ἀλήθεια, ὅτι τὰ ζῷα προστατεύονται ἐναντίον ἐνὸς τέτοιου κινδύνου μετὰ τὸ δέρμα, τὸ τρίχωμα, ἢ τὸ φτέρωμα των. Παρὰ ταῦτα τὸ σῶμα τους δὲν παύει νὰ «ἀκτινοβολῇ» θερμότητα, πού πρέπει νὰ ἀναπληρῶνεται ἀπὸ τὴν καύσι, πού γίνεται στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ζῳικοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἄν τώρα λάβωμε ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι τὰ πουλιά ἔχουν τὴν ὑψηλότερη φυσιολογικὴ θερμοκρασία ἀπὸ ὅλα τὰ ζῷα — ἡ θερμοκρασία τῶν πουλιῶν μπορεῖ νὰ φθάσῃ μέχρι 43,5° Κελσίου — καταλαβαίνομε ὅτι ἡ ἀνάγκη διατηρήσεως σταθερῆς θερμοκρασίας καὶ παραγωγῆς ἐσωτερικῆς θερμότητος εἶναι μεγαλύτερη στὰ πουλιά.

Πολλὰ εἶδη ζῶων καὶ μάλιστα θηλαστικῶν ἀντιμετωπίζουν τὸ πρόβλημα αὐτὸ μετὰ τὴν χειμερίαν νάρκη, ὅπως εἶναι γνωστό. Τὸ φαινόμενο ὅμως αὐτὸ δὲν παρατηρεῖται στὰ πουλιά. Μόνο ἕνα εἶδος πετροχελιδόνου τῆς Ἀμερικῆς πέφτει σ' ἕνα εἶδος χειμερίας νάρκης, ὅταν τὸ κρύο εἶναι δυνατό, ἀλλὰ γιὰ μικρὸ μόνον διάστημα. Τὰ ἄλλα πουλιά προσπαθοῦν νὰ βρίσκουν ἀρκετὴ τροφή, ὥστε ἡ καύσις μέσα στὸν ὀργανισμό τους νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν θερμότητα, πού εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἐπιβίωσίν τους. Καὶ μὴ νομίζετε ὅτι ἡ τροφή πού χρειάζεται ἕνα πουλάκι εἶναι λίγη, ἐπεὶδὴ τὸ βλέπετε μικρό. Κάθε ἄλλο: ἕνας σπουργιτάκος ἢ ἕνας κοκκινολαΐμης, πού ζυγίζει 15-20 γραμμάρια, χρειάζεται τὸ 1/3 τοῦ βάρους του σὲ τροφή. Ἄν αὐτὸ συνέβαινε στὸν ἄνθρωπον, τότε ἕνα παιδί, πού ζυγίζει, ἂς πούμε, 30 κιλά, θὰ ἔπρεπε νὰ τρώῃ κάθε μέρα 10 κιλά διαφόρων τροφῶν!

Ὅταν τὰ πουλιά κοιμούνται, συμμαζεύουν τὸ σῶμα τους, ὅσο μποροῦν περισσότερο. Κρύβουν τὰ πόδια τους κάτω ἀπὸ τὰ φτερά, ζαρώνουν τὸ λαιμὸ τους καὶ πολλὰ κρύβουν τὸ κεφάλι κάτω ἀπὸ τὶς φτερούγες των. Συγχρόνως ἀνορθώνουν τὰ πούπουλά τους, ὥστε μοιάζουν σὰν μιά μικρὴ μπάλα ἀπὸ πούπουλα. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὸ στρώμα τοῦ ἀέρα, πού περι-

βάλλει τὸ σῶμα τους, γίνεται παχύτερο καὶ σὰν κακὸς ἀγωγὸς τῆς θερμότητος, τὰ προστατεύει καλύτερα ἀπὸ τὸ κρύο. Ἄλλα πουλιά μαζεύονται πολλὰ μαζὶ σὲ μέρος ἀπάνεμο καὶ σχηματίζουν ἕνα κυκλικὸ σωρὸ, μετὰ κεφάλια των γυρισμένα πρὸς τὰ ἔξω. Ἐπὶ τὰ σώματά των διατηροῦνται ἀρκετὰ ζεστά, ἀλλὰ καὶ στὸν παραμικρὸ κίνδυνον εἶναι ἔτοιμα νὰ φύγουν, γιὰ νὰ σωθοῦν. Οἱ ἀγριόγατοι τῶν Ἀλπεων σκάβουν τρύπες μέσα στὸ χιόνι καὶ ἐκεῖ βρίσκουν καταφύγιον γιὰ τὴ νύχτα. Τὸ χιόνι καὶ ὁ πάγος εἶναι πολὺ κακὸς ἀγωγὸς τῆς θερμότητος. Ἐπὶ οὔτε τὸ κρύο ἀπ' ἔξω μπαίνει μέσα, οὔτε ἡ θερμότης τοῦ σώματος τοῦ ἀγριόγαλου ἀκτινοβολεῖται πρὸς τὰ ἔξω. Μπορεῖ αὐτὸ νὰ μᾶς φαίνεται παράξενο, ἀλλὰ ἡ ζέστη πού ἐξασφαλίζει μέσα στὴ χιονένια τρύπα τοῦ ὁ ἀγριόγαλος εἶναι περισσότερη ἀπὸ ὅση ἐμεῖς νομίζομε. Ἄλλωστε τὸ ἴδιο κάνουν καὶ οἱ Ἑσκιμῶοι στὶς πολικὰς περιοχάς. Οἱ καλύβες των, τὰ ἱγλού, ὅπως τὶς λένε στὴ γλώσσα τους, χτίζονται ἀπὸ χιόνι, ἀλλὰ ἐξασφαλίζουν ἀρκετὴ ζέστη στὸ ἐσωτερικὸ τους καὶ προστατεύουν ἐστὶ τοὺς ἐνοίκους των ἀπὸ τὸ τρομερὸ πολικὸ ψυχρὸς.

Εἴπαμε στὴν ἀρχή, ὅτι τὰ πουλιά βρίσκονται σὲ κίνησι τὴν ἡμέρα καὶ κοιμούνται τὴ νύχτα. Ὁ κανόνας ὅμως αὐτὸς ἔχει καὶ τὶς ἐξαιρέσεις του καὶ μάλιστα πολλές. Ὑπάρχουν καὶ πουλιά νυκτόβια, ὅπως εἶναι οἱ κουκουβάγιες, οἱ μπουφοὶ καὶ πολλὰ ἄλλα εἶδη. Αὐτὰ κοιμούνται τὴν ἡμέρα καὶ βρίσκονται σὲ κίνησι τὴ νύχτα. Τότε ἀναζητοῦν τὴν τροφή τους. Ὑπάρχουν καὶ πουλιά, πού δὲν ἔχουν ὀρισμένη ὥρα γιὰ τὸν ὕπνον τους. Εἶναι ἐκεῖνα, πού τρέφονται ἀπὸ διάφορα θαλάσσια ζῷα, τὰ ὁποῖα ἀναζητοῦν καὶ βρίσκουν στὴν ἄμμο καὶ τὴ λάσπη τῆς ἀκροθαλασσίας. Αὐτὰ παρακολουθοῦν τὶς παλίρροιες. Ὅταν εἶναι πλημμυρὶς, ὅταν δηλαδὴ ἡ θάλασσα προχωρῇ πρὸς τὴ στεριά, τότε εἶναι ἡ ὥρα γιὰ ὕπνον. Ξυπνοῦν ὅταν ἀρχίξῃ ἡ ἀμπωτίς, ὅταν δηλαδὴ τραβιῶνται τὰ νερά ἀπὸ τὴ στεριά. Τότε κατεβαίνουν στὴν ἀκροθαλασσία γιὰ νὰ βροῦν τροφή, ἀδιάφορο ἂν εἶναι ἡμέρα ἢ νύχτα. Ἄλλωστε τὴν τροφή τους τὴν ἀναζητοῦν ψάχνοντας μετὰ τὸ μακρὸ ράμφος τους μέσα στὴ λάσπη. Ἐπομένως φῶς δὲν τοὺς χρειάζεται.

Πρόβλημα γιὰ τοὺς φυσιοδίφες ἀποτελοῦσε ὡς τὰ τελευταῖα χρόνια ὁ ὕπνος ἐνὸς εἶδους πετροχελιδονίων τῆς Ἀμερικῆς. Οἱ ἐπιστήμονες εἶχαν παρατηρήσει ὅτι ὅταν ἐπλησίαζε τὸ βράδυ, τὰ πετροχελιδόνα αὐτὰ ἀνέβαιναν διαρκῶς ψηλότερα, ὥσπου ἐχάνονταν στὰ βάθη τοῦ οὐρανοῦ. Παρακολούθησαν νὰ ἴδουν πότε θὰ ξαναγυρίσουν καὶ δὴν κατάρθωναν νὰ βεβαιωθοῦν γι' αὐτὸ. Ὑποψιάσθηκαν λοιπὸν ὅτι τὰ πετροχελιδόνα αὐτὰ κοιμούνται, ἢ μᾶλλον μισοκοιμούνται, πετώντας στὸν ἀέρα. Καὶ πράγματι αὐτὸ συμβαίνει: Τὸ ἀπέδειξαν ἀνεβαίνοντας μετὰ ἀεροπλάνο, ὥσπου συνάντησαν τὰ πετροχελιδόνα, τὰ ὁποῖα μετὰ ἀνοιχτὰς τὶς φτερούγες ἐπετοῦσαν ἀργὰ-ἀργὰ στὸ διάστημα. Κατὰ διαστήματα ἐχτυποῦσαν τὶς φτερούγες των γιὰ νὰ πάρουν ὕψος καὶ ὕστερα συνέχιζαν πάλι τὸ κοιμισμένο πέταγμα τους.

Κάτι παρόμοιο φαίνεται ὅτι συμβαίνει καὶ μετὰ ἕνα εἶδος στέρνας (μικροῦ γλάρου). Τὰ πουλιά αὐτὰ ζοῦν στὸν ὠκεανὸ, πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὴν στεριά. Νὰ κοιμηθοῦν τὴ νύχτα ἐπάνω στὸ νερὸ εἶναι ἀδύνατον, γιὰτὶ τὰ φτερά τους διαβρέχονται εὐκόλα καὶ ἔτσι θὰ πνίγονταν. Ἀκόμη καὶ τὰ ψάρια ποπιάνουν γιὰ τροφή, πρέπει νὰ εἶναι ἐπάνω-ἐπάνω στὴν ἐπιφάνεια, γιὰτὶ δὲν μποροῦν νὰ βουτήξουν. Φαίνεται λοιπὸν πὼς καὶ αὐτὰ τὰ πουλιά μισοκοιμούνται πετώντας πάνω ἀπὸ τὸν ἀπέραντον ὠκεανό.

Ἀλήθεια! Πόσα μυστήρια κρύβει ἡ Φύσις, τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος ἀκόμα δὲν μπόρεσε νὰ ξεδιαλύνῃ!

Ἡ ἀρρώστια διαρκεῖ συνήθως τρεῖς μῆνες. Εἰδικὴ θεραπεία δὲν ὑπάρχει.

Ὅταν εμφανισθοῦν τὰ πρῶτα συμπτώματα ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ κατακλιθῇ ἀμέσως καὶ νὰ μείνῃ σὲ ἀπόλυτη ἀνάπαυσι, μετὰ τέληλη διατα καὶ διάφορα τονωτικὰ τοῦ ὀργανισμοῦ πού θὰ τὰ καθορίσῃ ὁ γιατρός.

Προφυλακτικὰ μέτρα γιὰ τὴν ἀσθένεια τοῦ τοῦ τύπου Α εἶναι σχολαστικὴ ἀτομικὴ καθαριότης, καλὸ πλύσιμο τῶν χειρῶν μετὰ σαποῦν πρὶν ἀπὸ τὸ φαγεῖν, καταπολέμησι τῆς μύγας καὶ κα-βαριότης τοῦ περιβάλλοντος (ἀποχωρητήριο, κουζίνα, φύλαξις τροφίμων) καὶ ἐφαρμογὴ ὅλων τῶν μέτρων πού ἀπαιτοῦνται γιὰ ὅλες τὶς ἐντερικὰς λοιμώξεις. Ἐπίσης ἡ σφαιρίνη προστατεύει παλὺ αὐτοὺς πού πιθανῶς νὰ ἔχουν μολυνθῇ.

Γιὰ τὴν προφύλαξιν ἀπὸ τὸν τοῦ τύπου Β ἀνεγέρθησαν ἡδη ἀνω-τέρω τὰ μέτρα πού λαμβάνονται.

Ἐκεῖνο πού πρέπει ὅλοι νὰ ξέρωμε εἶναι τὸ ἔξης: Ὅταν αἰσθαν-θοῦμε τὰ συμπτώματα πού ἀναφέραμε πᾶμε ἐγκαίρως στὸν ἰατρὸ καὶ ἐκεῖνος θὰ κἀν τὴν διάγνωσιν. Ἄν ἀρρωστήσωμε ἀπὸ λοιμώδη ἥπατίτιδα, πρέπει ἀπαραίτητα νὰ μείνωμε στὸ κρεβάτι, γιὰτὶ ἔτσι θὰ μποροῦν νὰ μᾶς περιποιηθοῦν καλύτερα. Ἐπειδὴ αὐτὸ δὲν σκορποῦμε γύρω μας τὰ μικρόβια ὥστε νὰ μολύνωμε τοὺς ἄλλους. Ἐπὶ πλέον μετὰ τὴν κατάλληλιν δὲν θὰ κουράζωμε τὸν ὀ-ργανισμό μας, ἢ ἔτσι θὰ μπορῇ ν' ἀντισταθῇ ἀποτελεσματικώτερα στὴν ἀρρώστια.

Η ΥΓΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ὙΠὸ ΑΘΗΝΑΣ Β. ΜΠΑΖΑ
Ἰατροῦ Ὑγιεινολόγου - Δ/ντοῦ Ὑπουργείου
Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν
(Σχεδ. Μ. ΠΡΟΤΟΓΕΡΙΑΝ)

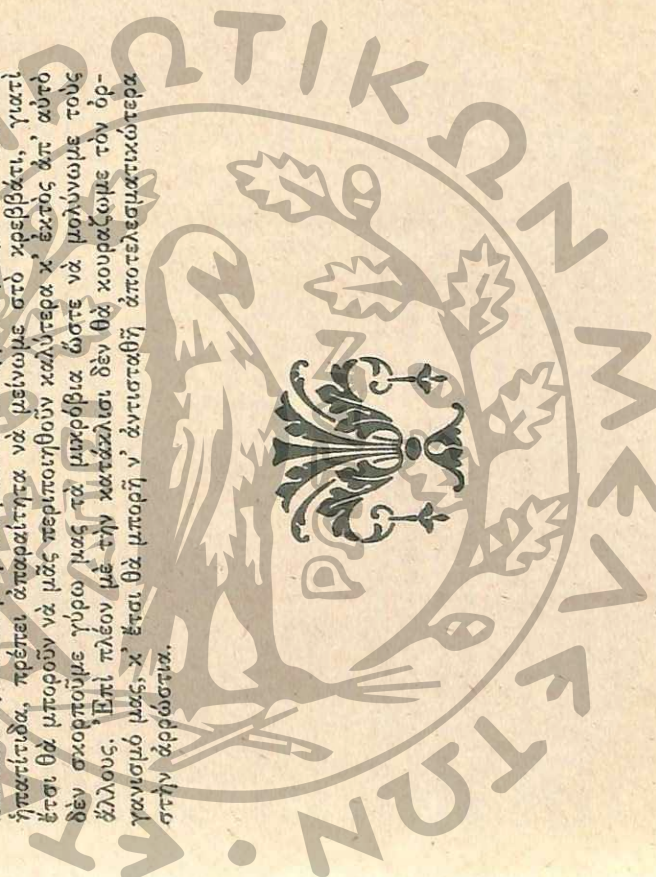
Γ Ρ Ι Π Π Η

Μία ἀπὸ τὶς πιὸ γνωστὰς καὶ συγγὲς ἀρρώστιες τώρα τὸν χει-μῶνα εἶναι ἡ γρίπη. Ὁ κόσμος συνήθισε νὰ λὴ γρίπη καθε-χρυσολόγημα. Ἡ πραγματικὴ ὅμως γρίπη ὀφείλεται σὲ ξεχω-ριστὸ μικρόβιον, ἕνα ἰό, ὁ ὁποῖος μεταδίδεται εὐκόλως, κυ-ρίως ἀπὸ ἀμεση ἐπαφὴ μετὰ πρόσωπα πού πάσχουν ἀπὸ γρίπη.

Ἡ μόλυνσις μᾶς γίνεται ἀπὸ τὰ μικρὰ καὶ ὀρατὰ σταγονίδια πού βγαίνουν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἀρρώστου μετὰ τὴν ἀναπνοή καὶ τὴν ὁμιλίαν, τὸ πτέρνισμα καὶ τὸν βήχα, καὶ πού εἶναι γεμάτα μικρόβια. Μποροῦν ἀκόμα νὰ ἀρρωστήσωμε ἂν χρησιμοποιοῦ-σωμε ποτήρια, πετσέτες, μανδήλια καὶ φλυτζάνια τὰ ὁποῖα ἔχρη-σιμοποίησε ὁ ἀρρωστός. Γι' αὐτὸ ἂν θέλωμε νὰ μὴν ἀρρωσταίνωμε εὐκόλα, τὸ πρῶτον πού ἔχομε νὰ κάνωμε εἶναι νὰ μὴν πηγαίνωμε σὲ σπείτια πού ἔχουν ἀρρωστο ἀπὸ γρίπη. Αὐτὸ βέβαια ἰσχύει δι' ὅλες τὶς ἀρρώστιες ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ παιδιά.

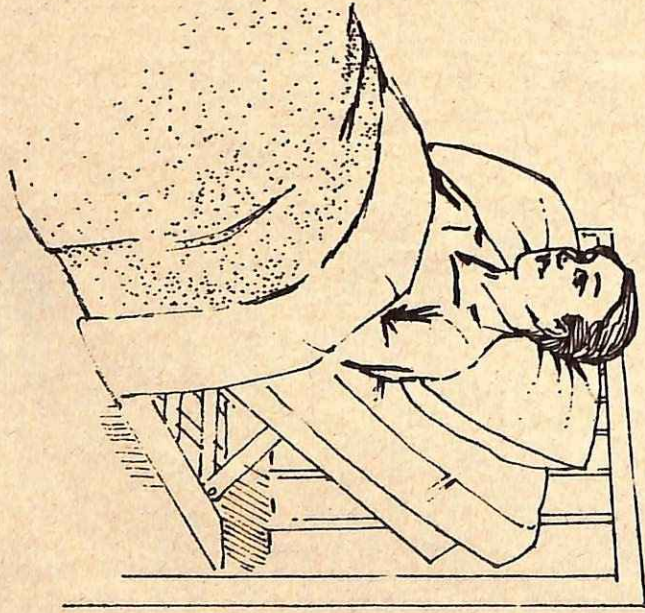
Ἐπίσης ὅταν ὑπάρχῃ ἐπιδημία πρέπει ν' ἀποφεύγωμε τοὺς κλειστοὺς χώρους ὅπου συναθροίζονται πολλὰ ἄτομα, ὅπως ὁ κινηματογράφος, τὰ θέατρα, τὰ καφετεῖα καὶ οἱ διάφορες ἄλλες συγκυνησιότητες. Γιὰτὶ ἀνάμεσα σὲ τόσο κόσμον μπορεῖ νὰ ὑπάρξουν καὶ ἀσθενεῖς πού περνοῦν τὴν ἀρρώστια στὸ πόδι, ὅπως λέμε, ἀλλὰ πού μποροῦν πολὺ εὐκόλα νὰ μᾶς τὴν μεταδώσουν ἐπειδὴ βρίσκονται πολὺ κοντὰ μας, ὁ χῶρος δὲν ἀερίζεται καλὰ καὶ ὁ ἀέρας εἶναι μολυσμένος μετὰ μικρόβια.

Ἐνα ἄλλο μέτρον προφυλάξεως εἶναι τὸ νὰ φροντίζωμε νὰ τρώωμε καλὰ. Ἡ βιταμίνη Σ πού βρίσκεται στὰ λεμόνια, στὰ πορ-τοκάλια καὶ ἄλλα φρούτα καὶ στὰ χορταρικά αὐξάνει τὴν ἀντί-

τρέπεται να κάνουμε μόνον άποφ' μιάς τή συσθήση ό γιατρός.

"Ας μὴν ξεγυθῶμε δτι ἡ γρίππη δὲν εἶναι τόσο ἑλαφρὰ ἀρρώστια, ὥπως πιστεύεται. Σὲ διάφορες ἐπιδημίες ποὺ παρουσιάσθηκαν κατὰ καιροὺς σὲ πολλὰς χώρες, εἶχε πολλὰ θύματα, ἰδίως σὲ ἡλικιωμένους ἀνθρώπους, καρδιοπαθεῖς καὶ παιδιὰ. Συνεπῶς πρέπει νὰ τὴν ἀντιμετωπίζουμε μὲ περισσότερη προσοχή. Φάρμακα ποὺ θεραπεύουν τὴ γρίππη δὲν ὑπάρχουν. Τὰ διάφορα φάρμακα ποὺ διαφημίζονται δὲν εἶναι γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ἀρρώστιας, ἀλλὰ γιὰ ὀρισμένα συμπτώματά της, ὥπως πονοκέφαλος, βήχας, συνῆχι κλπ. Τὰ ἀντιβιοτικά δὲν πρέπει νὰ παίρνονται γιὰ τὴν ἀπὸ τῆς γρίππης, γιὰτὶ δὲν ἔχουν κανένα ἀποτέλεσμα, παρὰ μόνον στὶς ἐπιπλοκὰς τῆς ἀρρώστιας. Χρόνι ἀντιβιοτικῶν ἐπιτρέπεται νὰ κάνουμε μόνον ἀποφ' μιάς τὴ συσθήση ό γιατρός.

πυρετός, ρίγη, πονοκέφαλος, ἀνορεξία, ναυτία καὶ ἔμετος. Πέντε ἕως δέκα μέρες ἀργότερα, τὰ ὅρα παίρνουν χαρακτηριστικὸ σκατεινὸ χρώμα σὰν κοινὰ καὶ τὸ δέρμα καὶ τὰ μάτια χρωματίζονται κίτρινα. Τότε δηλαδὴ ὁ ἀσθενὴς ἐμφανίζει ἔκτερο, χρυστὴ ὥπως λέγεται ἀπὸ τὸ λαό.

Καιμιά φορά ὁ ἔκτερος δὲν φαίνεται παρὰ μόνο στὰ μάτια, καὶ ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸ σύμπτωμα. Γι' αὐτὸ ὑπάρχουν φορές τῆς ἀρρώστιας ποὺ δὲν μπορούμε νὰ τοὺς διακρίνουμε ὥστε νὰ προσπαχοῦμε, κι αὐτοὶ εἶναι οἱ πρὶ ἐπιπλοῦν.

εὐνοώτερον.

"Αν ὅμως δὲν προσέξουμε πολὺ, ἀν ἀμελήσουμε, ἀν δὲν τηρήσουμε ὅσα ἔσχα ἐφεβήσαν καὶ ἀρρωστήσαμε τότε τὸ πρῶτο ποὺ πρέπει νὰ κάνουμε εἶναι νὰ ξαπλώσουμε ἀμέσως στὸ κρεβάτι καὶ νὰ καθεσώμε τὸν γιατρό μας. Τὰ πρῶτα συμπτώματα, ποὺ ἐκδηλώνονται μετὰ μιά ὥς τρεῖς μέρες ἀπὸ τὴν σπληνὴ ποὺ θὰ πάρωμε τὸ μικρόβιο, εἶναι : κόπωση καὶ ἐξάνθησις, ἑλαφρὰ ρίγη, πόνος στὸ στήμα, πονοκέφαλος καὶ πυρετός. Τὰ νὰ γίνουμε γρήγορα καλὰ καὶ νὰ μὴ σκορπῶμε γύρω μας τὴν ἀρρώστια πρέπει ν' ἀκολουθήσουμε σωστὰ κάθε ὁδηγία τοῦ λατροῦ, νὰ μὴ δεχθῶμε συνῆχι γιὰ νὰ σκουπίζουμε τὴ μύτη μας ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ σκεπάζουμε τὸ στόμα καὶ τὴ μύτη ὅταν βήχουμε ἢ φτερνιζώμαστε καὶ ἀμέσως ἔπειτα πρέπει νὰ βάζουμε αὐτὰ τὰ χερσὶν ἀντὶ τὰς σακακούλια καὶ νὰ τὰ περῶμε στὰ σκουπίδια. "Ὅσο εἴμαστε ἀσθενεῖς, νὰ μένουμε σὲ ξεχωριστὸ δωμάτιο, ποὺ θὰ πρέπει ν' ἀερίζεται συχνά, ἀρκεῖ νὰ εἴμεθα καλὰ σκεπασμένοι.

στασι τοῦ ὀργανισμοῦ. Πρέπει νὰ τρώμε καλὰ, νὰ ἀποφεύγουμε τὴν κόπωση, νὰ μὴν ἐκτιθέμεθα στὸ κρύο καὶ τὴν ὑγρασία, νὰ μὴν ξεγυθῶμε χωρίς σοβαρὸ λόγο, διὰ νὰ χορτάσουμε τὸν ὕπνο μας. Ἐπίσης τακτικὴ καθαριότητος τοῦ στόματος καὶ τῆς μύτης θὰ βοηθήσουν στὴν προφύλαξη. Πάντοτε τῶν δοντιῶν, γαρ γάργα καὶ μιά ἀντισηπτικὴ ἀλοιφή στὴ μύτη θὰ διατρουῖν τὸν ὀργανισμό μας δυνατὸ, γερὸ, καὶ θὰ μπορού νὰ νικᾷ εὐκόλῃ τὴν ἀρρώστια. Ἀκόμη καὶ ἀν τυχὸν ἀρρωστήσουμε, θὰ τὴν περάσουμε

Τὸ ἀπλοῦτερο φάρμακο ποὺ ἀνακουφίζει ἀπὸ τοὺς πόνους καὶ τὸν πυρετὸ εἶναι ἡ ἀσπιρίνη, ἡ ὅποια πρέπει νὰ λαμβάνεται μετὰ τὸ φαγητὸ καὶ κατὰ προτίμησιν μὲ λίγο γάλα. Καὶ γι' αὐτὴν ὅμως χρειάζεται προσοχή, ἰδίως ὅταν ὁ ἀσθενὴς ὑποφέρει ἀπὸ τὸ στομάχι του.

"Ὅταν ὁ πυρετὸς εἶναι ὑψηλός, πρέπει νὰ τρώμε ἐλαφρὰ φαγητὰ καὶ νὰ πίνουμε πολλὰ ὑγρὰ καθῶς καὶ ἔστα ῥοφήματα.

"Ἡ ἰδέα ὅτι τὸ κρασί καὶ γενικά τὰ οἶνοπνευματώδη κάνουν καλὸ, εἶναι ἐφαλμένη. Ἀντιθέτως, βιάπτον γιὰτὶ προκαλοῦν ὑπεραιμία στοὺς βρόγχους καὶ στοὺς πνεύμονες καὶ ἐμποδίζουν τὸν ὀργανισμό ν' ἀμυνθῇ αποτελεσματικὰ στὴν ἀρρώστια.

"Ἡ σταθερὴ καὶ εὐχάριστη θερμοκρασία στὸ δωμάτιο, ὁ καθαρός ἀέρας καὶ ὁ ἥλιος, ἡ ἀνάπαυσις καὶ τὸ δυναμωτικὸ φαγητὸ θὰ μᾶς βοηθήσουν ν' ἀναρρώσουμε γρηγορώτερα καὶ ν' ἀποφύγουμε τὴν ἀδυναμία καὶ τὴν ἐξάνθησι ποὺ ἀφήνει συνήθως αὐτὴ ἡ ἀσθένεια.

Κρούσματα γρίππης παρουσιάζονται πάντοτε τὸν χειμῶνα. Αὐτὰ τὰ ὀνομάζουμε ἐποχικά. Κάθε τέσσαρα-πέντε χρόνια ὅμως ἡ ἀρρώστια προκαλεῖ πολὺ περισσότερα κρούσματα, καὶ τότε λέμε ὅτι ἔχομε ἐπιδημία.

"Ὅ ἴος ποὺ προκαλεῖ τὴ γρίππη καὶ ποὺ ἀναφέραμε στὴν ἀρχή, ὑπάρχει σὲ πολλοὺς τύπους καὶ σὲ κάθε ἐπιδημία μπορεῖ νὰ εἶναι διαφορετικὸς.

Γιὰ τὴν πρόληψιν τῆς γρίππης χρησιμοποιεῖται τελευταῖα καὶ ἐμβόλιο ποὺ ἔχει γίνῃ ἀπ' ὅλους τοὺς τύπους ποὺ προκαλοῦσαν ἐπιδημίες κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια.

"Ἡ προφύλαξις ὅμως μὲ τὸν ἐμβολιασμὸ δὲν διαρκεῖ παρὰ ὀλίγους μῆνες, δὲν εἶναι ἀπόλυτη καὶ καιμιά φορά προκαλεῖ ἀλλεργικὰς ἀντιδράσεις σὲ ὅσους ἔχουν εὐαισθησία στὸ αὐτό.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο πρέπει νὰ ἐμβολιάζονται άτομα ποὺ πάσχουν ἀπὸ ὀρισμένες χρόνιες ἀσθένειες, τῆς καρδιᾶς καὶ τῶν πνευμόνων, ὅσοι ὑποχρεωτικὰ ἔρχονται σ' ἐπαφὴ μὲ ἀρρώστους καὶ ὅσοι τὸ θέλουν, πάντοτε ὅμως ὑπὸ τὴν εὐθύνη τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἱατροῦ.

ΠΟΛΙΟΜΥΕΛΙΤΙΣ

"Ἡ πολιομυελίτις εἶναι μιά βαρειά μεταδοτικὴ ἀρρώστια ποὺ προσβάλλει κυρίως τὰ παιδιὰ. Γι' αὐτὸ παλαιότερα τὴν ἔλεγαν

δὲν εἶχαμε παρὰ δύο-τρία κρούσματα, κι αὐτὰ σὲ παιδιὰ ποὺ δὲν ἐμβολιάστηκαν καθόλου.

Δὲν πρέπει νὰ μείνῃ λοιπὸν κανένα παιδί χωρίς νὰ πάρῃ τὸ ἐμβόλιο.

Διὰ νὰ διατηρηθῇ ὅμως καὶ ν' αὐξηθῇ αὐτὴ ἡ προστασία πρέπει νὰ συνεχίσουν νὰ παίρνουν τακτικὰ τὶς ἀναμνηστικὰς δόσεις ὅλα τὰ ἐμβολιασθέντα παιδιὰ.

Τὰ Κέντρα Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, τὰ Κέντρα Ὑγείας καὶ τὰ ἀγροτικὰ ἱατρεῖα σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα τὸ χορηγοῦν δωρεάν.

ΛΟΙΜΩΔΗΣ ΗΠΑΤΙΤΙΣ

"Αρκετὰ συχνὰ ἀκούμε τὸν τελευταῖο καιρὸ γι' αὐτὴ τὴν ἀρρώστια, διότι ἐμφανίζονται πολλὰ κρούσματα σὲ ὀρισμένες περιοχὰς τῆς χώρας μας ἀλλὰ καὶ σ' ὅλο τὸν κόσμο, χωρίς βέβαια αὐτὸ νὰ σημαίνει ὅτι ἔχομε ἐπιδημία. Πάντως τὰ κρούσματα ἀπὸ χρόνον σὲ χρόνον αὐξάνουν : Τὸ 1960 εἶχαμε 573, τὸ 1966 1662, τὸ 1970 4254 κρούσματα, ἔξ ὧν 6 θανατηφόρα καὶ τοὺς 11 μῆνας τοῦ 1971 τὰ κρούσματα ἦσαν 6.437, ἔξ ὧν 11 θανατηφόρα. Ἡ αὐξήσις αὐτὴ παρατηρεῖται καὶ σὲ πολλὰς ἄλλες χώρες.

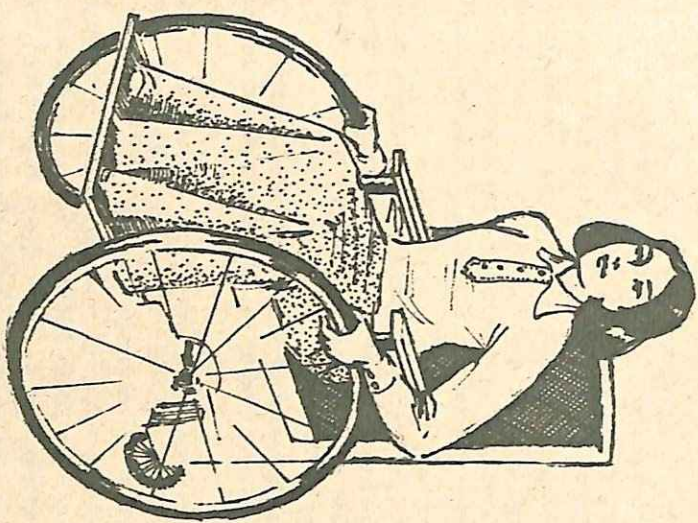
Ἀλλὰ τί εἶναι ἡ λοιμώδης ἡπατίτις; Εἶναι ἀρρώστια ποὺ ὀφείλεται σὲ ἰό, ὁ ὅποιος βρίσκεται σὲ δύο μορφὰς : ἴος Α καὶ ἴος Β.

"Ὁ χρόνος ἐπώασης, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ μολυνθῇ κανεὶς μέχρις ὅτου ἐκδηλωθῇ τὰ συμπτώματα, εἶναι περίπου 25 ἡμέρες.

"Ἡ μετάδοσις τοῦ ἰοῦ Α γίνεται κυρίως δι' ἐπαφῆς, μὲ τὰ κόπρανα, τὰ ὅρα καὶ ὥστε μὲ τὰ σκαγόνidia ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἀρρώστου κατὰ τὴν ὀμίλιαν, τὸν βήχα ἢ τὸ φτέρνισμα, μπορεῖ ὅμως νὰ γίνῃ καὶ μὲ τὸ νερὸ ἢ μὲ τρόφιμα ποὺ μολύνθηκαν μὲ τὸν ἰὸ ἀπὸ τὸ περιβάλλον τοῦ ἀρρώστου.

"Ὁ τρόπος μετάδοσός τοῦ ἰοῦ Β γίνεται μὲ τὴν μετάγγισιν αἵματος ἀνθρώπων ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ τὴν ἀσθένεια αὐτὴ εἴτε φανερά εἴτε κρυφὰ (γιατὶ ἡ λοιμώδης ἡπατίτις δὲν ἐμφανίζεται πάντα μὲ τὰ τυπικὰ τῆς συμπτώματα), ἢ ἀπὸ τὶς βελόνες ἐνέσεων ποὺ δὲν ἀπολυμάνθηκαν καλὰ καὶ ποὺ χρησιμοποιοῦνται οἱ ἰδίαις γιὰ διαφόρους ἀνθρώπους.

Γι' αὐτὸ τελευταῖα ἄρχισαν νὰ χρησιμοποιοῦνται πλαστικὲς σύριγγες μὲ ξεχωριστὴ βελόνα γιὰ τὴν κάθε μία, ἔτοιμες, ἀποστειρωμένες, κλειστὲς μέσα σὲ εἰδικὸ διαφανὲς περιβλήμα, ποὺ

χία πονόλαιμος πόνος στους μύς, δυσκαμψία του τραχήλου και της μέσης, υπερευαίσθησία, γαστροεντερικές διαταραχές, άφθονοι ιδρώτες, και τέλος παράλυσις των μυών. Μερικές παραλύσεις είναι προσωρινές και σιγά σιγά περνούν, άλλες όμως είναι μόνιμες, όποτε έχουμε τις άναπηρίες. Αν προσβάλλουν τους μύς του λάρυγγος ή τους μύς της άναπνοής μπορεί να επέλθω και ο θάνατος.

Η μετάδοσις της πολιομυελίτιδος γίνεται με τις άπεκρίσεις

παιδική παράλυσι άφού ο άρρωστος έμεινε παράλυτος σ' όλη του τη ζωή άν δεν πέθαινε άπό την κακή αυτή άσθένεια. Τό μικρόβιο που την προκαλεί είναι ίός, δηλαδή ένας πολύ μικρός οργανισμός, και είναι διαδεδομένος σ' όλο τον κόσμο. Τά συμπτώματα είναι πυρετός, πονοκέφαλος, γενική κακου-

A. Δ. KOMINH

Η ΠΑΤΜΟΣ ΚΑΙ Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Η Πάτμος ύπῆρξε κατά την αρχαιότητα ή γῆ της Ἀποκαλύψεως. ἐγένετο κατά τόν Μεσαίωνα φωτεινόν μοναστικόν κέντρον τεραστίας ἀκτινοβολίας, διετέλεσε κατά τήν Τουρκοκρατίαν Κιβωτός τῆς πίστεως καί τῶν ἐθνικῶν ιδεωδῶν, Σχολεῖον συντηρήσεως τοῦ Γένους. ἔλαμψε κατά τήν Ἐπανάστασιν με-

μαθητῶν τῆς Πατριάδος Σχολῆς, ἀλλά καί παντός μαθητευομένου. Τά περιεχόμενα τῶν Μαθηματαρίων εἶναι συνηθέστατα κείμενα κλασσικά μετακλασσικά ἤ χριστιανικά μετά διαστίχου ἤ ψυχαγωγικῆς ἐξηγήσεως. Οὕτως εἶναι δυνατόν νά εὗρωμεν Ὅμηρον, τραγικούς Ἱσοκράτην, Λυκόφρονα, συχνότατα Λουκιανόν, Λιβάνιον, Συνέσιον, Γρηγόριον Ναζιανζηνόν καί εἴτινα ἄλλα. Καί μόνη ἡ μελέτη τῶν Μαθηματαρίων εἶναι ἱκανή νά μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τήν διαπίστωσιν τῶν διδα-

σκομένων συγγραφέων, τῆς τηρουμένης μεθόδου, τοῦ βαθμοῦ ἐκμαθήσεως τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης καί νά μᾶς βοηθήσῃ εἰς σαφεστέραν γνῶσιν τοῦ παρελθόντος, νά μᾶς ὁδηγήσῃ δέ εἰς χρήσιμα συμπεράσματα.

Παραλλήλως ὁμως πρός τοὺς συγγραφείς, τοὺς μοναχοὺς καί τὰ κείμενα κινούνται διά τῶν σελίδων τῶν χρονολογημένων κωδίκων καί ἄλλοι κόσμοι υπερφίαλοι ἢ ταπεινοί, ἐνδοξοί ἢ ἄσημοι, γνωστοί ἢ ἄγνωστοι, οἱ ὅποιοι μέ τήν ἀτρακτον τῆς δράσεώς των ὑφαίνουν τήν ἱστορίαν τῆς περιοχῆς αὐτῆς τοῦ Αἰγαίου.

(Ἀπόσπασμα ἀπό τὸ βιβλίον «Πίνακες χρονολογημένοι Πατριαρχικῶν Κωδίκων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Ἰωάννου Θεολόγου Πάτμου»).

Παρακαλοῦμε, σχεδιάστε μας ἐδῶ κάτι...

...καί στείλτε τὸ μας

Σας ὁρᾷ νὰ σχεδιάζετε:

Ἄν ναι, θὰ θέλωμε νὰ σας γνωρίσωμε. Πάρτε ἓνα μολύβι εἴτε ἓνα στυλό, κοινὸ ἢ διαρκείας, καί σχεδιάστε στὸν λευκὸ χῶρο ὅ,τι θέλετε: Ἐνὸ δέντρο, τὸ σπῖτι σας, ἓναν φίλο σας, κτῆ φανταστικὸ, ὁδιόφορο τί...

Ἐστὼ καὶ ἂν τὸ σχέδιό σας ἔχῃ ἀδυναμίες, θὰ λάβετε ἓνα γράμμα μας με κρίσεις καί με ὑποδείξεις γιὰ νὰ ἀναπτύξετε καί νὰ σταθεροποιήσετε γρήγορα τὴν ἱκανότητά σας.

Μαζί θὰ λάβετε καὶ ἓνα πολυτελὲς ἐνημερωτικὸ τεύχος γιὰ τὰ μαθηματὰ μας σχεδίου - ζωγραφικῆς δι' ἀλληλογραφίας, ποῦ, ἂν τὸ θελήσετε, θὰ σας κάνουν νὰ περάσετε πολὺ σύντομα ἀπὸ τὸ συνηθισμένον ἐρασιτεχνικὸ σκίτσινγμα ἀπὸ γερὸ καὶ θετικὸ σχεδίασμα τοῦ ἐξελιγμένου καλλιτέχνη.

Θὰ γνωρίσετε τὰ τόσα ἐνδιαφέροντα τεχνικὰ μέσα καί τὰ μυστικὰ σχεδίου

Ἐσῶκλειω δρχ. 4 σὲ γραμματόσημα γιὰ ἐξόδα ἀποστολῆς.

καὶ τῆς ζωγραφικῆς καὶ γρήγορο τὸ σχέδιό θὰ γίνη γιὰ σας τὸ μέσο ἐκφράσεως τῆς προτιμήσεώς σας. Ἐμπρός, λοιπόν. Σχεδιάστε ἀμέσως τώρα κάτι σ' αὐτὸν τὸ χῶρο καί στείλτε τὸ μας. Θὰ εἶναι ἴσως τὸ ξεκίνημά σας γιὰ ἓναν νέο κόσμο, μαγικὸ...

ΔΕΘ
ΣΧΟΛΗ ΣΧΕΔΙΟΥ — ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
Ἀθήναι: Πανεπιστημίου 10
(Τηλ. 617.811)

Θεσσαλονίκη: Τσιμισκή 88 (Τηλ. 32.370)

ΟΝΟΜΑ.....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.....

ΑΣΧΟΛΙΑ.....

Τ.Τ.....

Τηλ.....

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑΡΙΑ
(ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΔΙΑ
ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΠΑΤΜΙΑΔΟΣ
ΣΧΟΛΗΣ)

Τὰ Μαθηματάρια ἦσαν τὰ βιβλία καί τὰ τετράδια ταυτοχρόνως τῶν

πλειάδα ἐκλεκτῶν τέκνων τῆς, διετήρησε τὴν Ἑλληνικότητά της κατὰ τοὺς μετέπειτα χαλεποὺς καιροὺς, δίδει δὲ καί σήμερον τὸ παρόν της, μετὰ τὸ λαμπρὸν της παράδειγμα ἀναδεικνυομένη πρωτοπόρος εἰς ἔργα προόδου καί πολιτισμοῦ, οὐ μόνον συντηροῦσα καί φυλάττουσα ὅσα παρέλαβε, ἀλλὰ προβάλλουσα ταῦτα εἰς τὸ διεθνές, ἀξιοποιοῦσα καὶ πολλαπλασιάζουσα, ἀφορμὰς παρέχουσα καὶ νέας ὁδοὺς ἀναζητοῦσα καὶ τέμνουσα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς γεραρᾶς Ἱ. Μονῆς τοῦ ἡγαπημένου Θεολόγου καὶ τῶν κατοίκων της ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς μεγάλης Μητρὸς καὶ τροφοῦ ἀφ' ἑτέρου, τῆς φιλότατης ἡμῶν πατρίδος.

τῆς μύτης, τίς ἀποχρήμεύεις, καὶ κυρίως μετὰ τὰ κόπρανα ὅχι μόνο τῶν ἀρρώστων ἀλλὰ καὶ ὕγιων, τῶν μικροβιοφορέων ὅπως λέγουμε, ποὺ εἴτε ἐμολύνθησαν χωρὶς ν' ἀρρωστήσουν εἴτε ἀρρώστησαν ἀπὸ πολιομυελίτιδα, ἀλλὰ ὅχι παραλυντικῆς μορφῆς καὶ γαστρεντερικῆς νὰ διαγνώθῃ ἡ ἀρρώστια, ἀφού τὰ ἄλλα συμπτώματα χωρὶς τὴν παράλυσι μοιάζουν με συμπτώματα ἄλλων ἀσθενειῶν.

Ἀπὸ τὰ μολυσμένα κόπρανα κυρίως τὰ μικρόβια μολύνουν τὸ νερό, τὸ γάλα, διάφορες τροφές καὶ καμιά φορά τὸν ἀέρα. Ὄταν διαγνώθῃ ἡ ἀρρώστια ὁ ἀσθενὴς πρέπει ν' ἀπομονωθῇ μέχρι τρεῖς ἐβδομάδες ἀφού πέσῃ ὁ πυρετός.

Εἶναι ἀπαραίτητο ν' ἀπολυμαίνεται τὸ ἀποχωρητήριο με γάλα ἀρρεστίου σπῆ λεκάνη, καθὼς καὶ τὰ ρούχα καὶ τὰ σκεῦη τοῦ φαρμάκου ποὺ ἐχρησιμοποίησε ὁ ἀρρωστος κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀσθενείας του.

Τὰ 50% τῶν περιπτώσεων τῆς πολιομυελίτιδος γίνονται τελειῶς καλά.

Τὸ Κράτος διαθέτει εἰδικὰ ἀναπνευστικὰ κέντρα γιὰ τὴν θεραπεία τῶν παιδιῶν ποὺ πάσχουν ἀπὸ τὴν ἀναπνευστικὴ μορφή τῆς ἀρρώστιας καὶ φροντίζει γιὰ τὴν πλήρη ἀποκατάστασις ἐκείνων ποὺ ἔπαθαν παράλυσι.

Εὐτυχῶς διὰ αὐτὰ τὰ δυσάρεστα ἐπακόλουθα τῆς πολιομυελίτιδος ἀνήκουν στὸ παρελθόν γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ τίς ἄλλες πολιτισμένες χῶρες.

Μεγάλαι ἐπιστήμονες ἐργάσθηκαν ἐπὶ πολλὰ χρόνια γιὰ νὰ πηρέσουν νὰ μᾶς ἐξασφαλίσουν τὸ ὅλο ποὺ προφυλάττει ἀσφαλῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς ἀπὸ τὴν τρομερὴ αὐτὴ ἀρρώστια, καὶ τελικὰ ἐσχάτως τὸ κατώρθωσαν. Πρέπει νὰ τοὺς εἰμεθα εὐγνώμονες.

Μετὰ τὸν Σάβαν, ποὺ πρῶτος μᾶς ἔδωσε τὸ ἐμβόλιο σὲ ἐνέσεις, ἀκολούθησε ὁ Στεῖντλιν, ὁ ὁποῖος ἐπέτυχε τὸ νέο ἐμβόλιο σὲ μορφή χαπιῶν ἢ σὲ σταγόνες γιὰ τὰ πολὺ μικρὰ παιδιά.

Τὸ ἐμβόλιο ποὺ χρησιμοποιοῦται σήμερα ἀπὸ τὸ στόμα εἶναι τελείως ἀκίνδυνον, ἀβλαβές καὶ ἀποτελεσματικόν, λαμβάνεται δε εὐκόλως, χωρὶς ταλαιπωρίες καὶ ἐνέσεις.

Τὸ Κράτος τὸ παρέχει δωρεάν. Τὸ 1964 ὀργάνωσε δολοφονηρὴ ἐκστρατεία καὶ ἐπέτυχε νὰ ἐμβολιασθῶν διὰ τὰ παιδιά (2)12 ἐκατομμύρια) ἀπὸ 3 μηνῶν μέχρι 18 ἐτῶν. Ἐντοὶ ἔχομε ἀπαλλαγὴ σχεδὸν ἀπὸ τὴν ἀρρώστια.

Στὴν Ἑλλάδα εἴχαμε ἄλλοτε 500 περίπου χροῦσματα παραλυντικὰ τὸ χρόνο καὶ 25 θανάτους ἀπὸ πολιομυελίτιδα. Τὸ 1971

ΤΑ ΞΕΝΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

Ο ποιητής Χαρίζ σηκώθηκε πρωί-πρωί για να γράψει κάτι στίχους που είχε εμπνευσθή τη νύχτα. Μόλις απλώσε το κομμάτι της περγαμηνής και έκανε να βουτήξει στο μελάνι το ξυλάκι που είχε για πέννα, άκουσε περπατησιές έξω από το σπίτι του. Βγήκε στο παράθυρο, και τι είδε; Ένα φτωχοντυμένο κοριτσάκι έκοβε τριαντάφυλλα από τους κλώνους που κρέμονταν έξω από τον τοίχο του περιβολιού του, και τα έρριχνε στο καλάθι του.

Μ' όλα τα κουρέλια της ή μικρή, ήταν όμορφη και γλυκειά στην όψη. Και φαινότανε πώς είναι πολύ αποφασιστική, έξυπνη και σβέλτη. Έφτιασε ένα μεγάλο μπουκέτο στη στιγμή, και χάθηκε σά νεράιδα. Τα γυμνά ποδαράκια της πετούσαν απάνω στο νοτισμένο δρόμο.

Ξαφνιάστηκε τόσο ο Χαρίζ, που δεν μπόρεσε να προσφέρει μήτε μιὰ λέξι! Μά την άλλη μέρα, βέβαιος πώς θα ξαναρχόταν ή κοπελίτσα γιατί τα τριαντάφυλλα που άνθιζαν έξω από το περιβόλι ήταν πολλά, έστησε καρτέρι πριν από την ανατολή του ήλιου και δεν έπεσε έξω. Πρόβαλε γρήγορα ή μικρή, γέμισε το καλάθι της κ' έγινε καπνός.

—Πρέπει να μάθω γιατί μου μαδάει τις τριανταφυλλιές, είπε μέσα του ο ποιητής.

Και την πήρε ξωπίσω. Εκείνη, μόλις είχε απομακρυνθή από το άρχοντικό, προχωρούσε χωρίς βιασύνη, κι ωστόσο αυτός λαχάνιασε όσο να την πλησιάσει.

Η κοπελίτσα μπήκε στην πόλι, και χωρίς να υποψιάζεται ότι την παρακολουθούσε ο νοικοκύρης, χώθηκε μέσα σε κάτι στενά, που ήταν κοντά στην αγορά. Βούιζε ο κόσμος τριγύρω, ξεφώνιζαν οι γυναίκες που κουβαλούσαν στο κεφάλι πανέρια γεμάτα φρούτα και λαχανικά για πούλημα, τ' άλλα χλιμιντρούσαν. Αυτή τραβούσε το δρόμο της αδιάφορα. μόλις όμως είδε μιὰ νέα γυναίκα ντυμένη άρχοντικά, πλησίασε, και χαμογελώντας γλυκά τής είπε:

—Κυρία, σεΐς που είσατε τόσο ώραία, πάρτε αυτά τα δροσερά τριαντάφυλλα...

Εκείνη γύρισε και την κοίταξε από πάνω ως κάτω. Έπειτα πήρε με το ένα χέρι τ' άνθη και με το άλλο τής έδωσε πολύ περισσότερα χρήματα απ' όσα είχε ζητήσει.

—Είμαι περίεργος να ιδώ τι θα τα κάνη τόσα λεφτά ή κατεργάρα, είπε μέσα του ο ποιητής.

Η μικρή προχώρησε λίγο, στάθηκε μπροστά σ' ένα παλαιοπωλείο, κι αφού έβαλε στο μάτι κάποιο ύφασμα, μπήκε μέσα και το αγόρασε.

—Α, είναι λουσού, ψιθύρισε ο Χαρίζ.

Παρέκει ήταν ένας που πουλούσε διάφορα φαγάσιμα. Ζήτησε δυο τηγανίτες, ένα κοτόπουλο γεμιστό, πλήρωσε και προχώρησε γοργά.

—Τι λαίμαργη! μουμούρισε ο ποιητής, και συνέχισε την παρακολούθησι.

Περνώντας από έλεεινά στενοσόκακα ή μικρή, βρέθηκε μπροστά σ' ένα μισογκρεμισμένο καλύβι, που από τις χαραμάδες του τοίχου μπορούσε να ιδής

εύκολα τι γινότανε μέσα. Έσπρωξε τη σκεβρωμένη πόρτα και μπήκε. Μια γυναίκα χλωμή κι αδύνατη σαν καλαμιά είχε πλαγιάσει απάνω σ' ένα σωρό από άχυρα. Όλα της τα ρούχα ήταν ένα παλιόσακιο δεμένο με σπάγγους στους ώμους της. Κοντά σ' αυτή τη δυστυχισμένη ύπαρξι πήγε και κάθησε το κορίτσι, κι άρχισε να λήη:

—Έλα, σήκω τώρα. Κοίταξε τι σου έφερα! Πρέπει να τα φας όλα, για να δυναμώσης. Έστερα θα πετάξης αυτό το κουρέλι που φορείς και θα ντυθής με τουτό το ζεστό ύφασμα. Κοίταξέ το, δεν είν' όμορφο;

Ο Χαρίζ, που από μιὰ χάραμάδα τάβλεπε και

τ' άκουγε όλ' αυτά, είχε σατίσει. Έμεινε στη θέση του ασάλευτος, κι όταν βγήκε ή μικρή από το άθλιο καλύβι, έτρεξε και τη χάρδεψε τρυφερά.

—Πές μου τ' όνομά σου, παιδί μου, τής είπε.

—Διόνια.

—Μητέρα σου είναι αυτή ή άρρωστη γυναίκα;

—Όχι, όχι. Εγώ είμαι πεντάρφανη.

—Μήπως είναι συγγενής σου;

—Ούτε.

—Κάποια φιλενάδα, λοιπόν.

—Φιλενάδα; Δεν έχω κανένα στον κόσμο που να νοιάζεται για μένα. Αυτή τη γυναίκα μόλις πριν από λίγες μέρες τη γνώρισα. Δεν ξέρω παρά πώς είναι άρρωστη και πώς παρά λίγο να πεθάνη από την πείνα. Δυο μέρες τώρα φροντίζω να τής φέρνω κάτι για να τρώη.

—Μά δεν είσαι και σύ φτωχή;

—Και φτωχή είμαι κι ολόμωναχη. Με δυσκολία βγάζω το ψωμί μου γυρίζοντας τη ρόδα ενός που πλέκει σκοινιά.

—Και τα χρήματα που ξοδεύεις γι' αυτή, που τα βρίσκεις;

—Αυτά είναι από κάτι τριαντάφυλλα, που βγαίνουν έξω από τον τοίχο ενός άρχοντικού. Έκοψα κάμποσα, τα πούλησα στην αγορά κι αγόρασα λίγα πράματα για τη δύστυχη γυναίκα. Ξέρω ότι δεν έκανα

καλά, μα πώς άλλοιως μπορούσα να την βοηθήσω; —Ε, λοιπόν, τα τριαντάφυλλα ήτανε δικά μου. Κ' έκανες άσχημα να τα κόψης χωρίς να σου δώσω την άδεια. Γι' αυτό, μόλις σε είδα το πρωί, έτρεξα να σε πιάσω, για να σε τιμωρήσω.

Το παιδί, ταραχμένο, πήγε να το βάλη στα πόδια. Μά ο καλόκαρδος ποιητής απλώσε τα χέρια του, το έσφιξε θερμά στην αγκαλιά του, και τού είπε:

—Από έδω κ' εμπρός θα σε πάρω μαζί μου και θα σ' έχω σαν κορούλα μου. Θα μένης στο σπίτι με τ' όμορφο περιβόλι, θα φροντίζης τα λουλούδια, και θα μαθαίνης γράμματα, γιατί φοβάμαι πώς δεν ξέρεις. Άλλά όσα και να ξέρη κανείς, πάντα έχει να μάθη κάτι άλλο. Λοιπόν; Σύμφωνοι.

Δακρυσμένη ή μικρή, θαμπωμένη από την ανέλπιστη ευτυχία, σφιγγόταν απάνω του και δε μπορούσε μήτε μιὰ λέξι να προσφέρει. Επιτέλους σε λίγο κατάφερε ν' ανοίξη το στόμα της:

—Κ' ή δυστυχισμένη γυναίκα; είπε.

—Μή σε νοιάζει. Θα την φροντίσω εγώ. Θα τη βάλω να γιαντρευτή στο μεγάλο νοσοκομείο, κ' έπειτα θα εξασφαλίσω το ψωμί της.

Διασκευή: ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Χόκορας

Ένας κόκκορας δλάσπρος
με ψηλό λειρί,
καμαρώνει και φουσκώνει
και λιλιὰ φορεί
και θαρρεί πώς το κοτέτσι
μόλις τον χωρεί.

Άμα βρή κανένα σπόρο
μέσα στην αύλη,
το κεφάλι του σηκώνει
και το διαλαλεί,
να το μάθουνε σε Δύσι
και σ' Ανατολή.

Τη στιγμή που σουλατσάει
με το βήμα άργό,
«δεν ξανάειδα, λέν οι κότες,
τέτοιο στρατηγό».
Μά κι ο ίδιος συλλογιέται:
«μωρέ τ' είμαι εγώ!»

Ξάφνου βλέπει ένα γεράκι...
«Αχ! την ώρα αυτή
το βαρύ περπάτημά του
έχει μπερδευτή,
κι άστραπή μες στο κοτέτσι
τρέχει να κρυφτεί».

Ζ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Πρέπει να μās επιστραφοῦν τὸ ταχέ-
τερον: τὸ Γενικὸν Δελτίον ἐγγραφῆς τοῦ
σχολείου εἰς τὸν Ε.Ε.Σ.Ν. ὡς καὶ αἱ καταστά-
σεις ἐγγραφῆς Ἑρυθροσταυριτῶν.

2) Ἐπιστροφαὶ φυλλαδίων Περιοδικοῦ γί-
νονται δεκταὶ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου
μηνός. Δηλαδή τεύχη Φεβρουαρίου 1972 θὰ γί-
νονται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους Μαρτίου τοῦ
ἰδίου μηνός.

3) Τὰ ἐμβάσματα διὰ τὸ Περιοδικὸν νὰ μὴ
στέλλονται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀποσώπως:
«Ἑλληνικὸν Ἑρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς
Λυκαβηττοῦ 1, διότι ἄλλως δυσχεραίνεται ἡ
εἰσπραξις.

4) Ὑπάρχουν εἰς τὰ Γραφεῖα μας μεταλλικὰ
σήματα Ε.Ε.Σ.Ν. ἀντὶ 1.50 δρχ. ἕκαστον, τὰ ὁ-
ποῖα στέλλονται κατόπιν παραγγελίας καὶ ἀπο-
στολῆς τοῦ ἀντιτίμου.

5) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ Γραφεῖα μας
σύντομον περίληψιν τῆς Ἑρυθροσταυρικῆς δρα-
σεως τῶν μαθητῶν διὰ νὰ δημοσιεύωμεν εἰς τὸ
Περιοδικὸν καὶ νὰ ἐνημερώωμεν τὴν Γενεὴν.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Πολλὰ εἶναι τὰ θύματα, κυρίως μεταξὺ τῶν
παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἀγνοία τοῦ σοβαρωτά-
του κινδύνου περιεργάζονται ἐγκαταλελειμμέ-
να πολεμοφόδια (χειροβομβίδες, νάρκες κ.λ.π.).
Γι' αὐτὸ τονίζομεν καὶ πάλιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ
περιεργάζωνται τέτοια ἀντικείμενα, οὔτε ν' ἀ-
φήνουν ἄλλους νὰ τὰ πλησιάζουν, ἀλλὰ
μόλις τ' ἀντικρύζουν νὰ εἰδοποιῶν ἀμέσως
τὴν πλησιέστεραν ἀστυνομικὴν ἢ στρατιωτικὴν
Ἀρχήν.

Τέρπει, διδάσκει, καλλιεργεῖ τὸ καλλιτεχνικὸ
συναίσθημα

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Κυκλοφορεῖ εἰς 302.000 ἀντιτύπων

Παρακαλοῦμεν ὅπως γίνῃ τὸ τα-
χύτερον ἐξόφλησις τοῦ ὀφειλομέ-
νου ἀντιτίμου τοῦ Περιοδικοῦ, διό-
τι ἡ χαμηλὴ τιμὴ αὐτοῦ μόλις
καλύπτει τὰ ἐξοδα ἐκδόσεώς του.

ΤΟ ΕΥΡΗΜΑ

Έβρεχε. Έβρεχε από το πρωί. Σιγανά, επίμονα, ασταμάτητα. Οι δρόμοι βρεγμένοι. Τα πεζοδρόμια τ'όλο και οι ύδρορροές κατέβαζαν ρυάκια από τις ταράτσες.

Ο Σωτήρης, δώδεκα χρονών πιτσιρίκος, κοίταζε τα παπούτσια του και στέναζε. Τα πόδια του ήταν παγωμένα. Δοκίμασε να σαλέψει τα δάχτυλά του, μα δεν τ'ό κατάφερε: ήταν αναισθητά από το κρύο. Και πώς να μη ξυλιάσουν, αφού τα παπούτσια του βάζανε νερό και νερό; Η κάθε σόλα τους είχε μια τρύπα μεγαλύτερη από τάλιτρο και τ'ό ένα μάλιστα παπούτσι είχε ανοίξει κι από πάνω. Όταν περπατούσε στο δρόμο πρόσεχε πάντα να μην πατά στα βρεγμένα — μα σήμερα μ'αυτήν τ'ή νεροποντή πού να βρ'ή τα στεγνά;

Αφ'ότου είχε χάσει τ'όν πατέρα του, πριν έναμιση χρόνο, τα πράγματα ήταν πολύ σκουρά στο σπίτι. Εύτυχώς είχε βρ'ή αυτή τ'ή θεσούλα σ'ένα καφενείο στο βάθος τ'ού ακάλυπτου χώρου ενός μεγάρου. Από τα γραφεία κι από τα γύρω μαγαζιά, τηλεφωνούσαν να τ'ους στείλουν έναν καφέ ή μια πορτοκαλάδα, κι ο Σωτήρης πηγαίνονταν διάκοπα μεταφέροντας δίσκους. Ο μισθός του ήταν μικρός βέβαια. Μα στα γραφεία τ'όν συμπαθούσαν γιατί ήταν σβέλτος, πρόθυμος, εξυπηρετικός. Γι'αυτό συχνά τ'ού έδιναν κάποιο φιλοδώρημα. Δεν περνούσε μέρα χωρίς να μαζέψει έξι — επτά δραχμούλες. Μικροπράγματα βέβαια — αρκετά όμως για τ'ά ναύλα του και για κανένα κουλούρι ή χαμιά τυρόπιττα.

Τ'όν τελευταίο καιρό, ένα μήνα τώρα, αφ'ότου τα παπούτσια του άνοιξαν ο Σωτήρης είχε καταργήσει τ'ες πολυτέλειες αυτές — ούτε λεωφορείο ούτε κουλούρι πιά. Φύλαγε σ'ένα κουτί όσα φιλοδώρηματα έπαιρνε, για να μαζέψει σιγά-σιγά όσα τ'ού χρειαζόνταν για ένα φτηνό ζευγάρι. Μα τ'ί να σ'ό κάνουν τέτοια φιλοπράγματα; Μέσα σ'ένα δόλοκληρο μήνα δεν είχε συγκεντρώσει ούτε ένα εκατοστάρικο. Ο Θεός μόνον ήξερε πότε θα μαζέψει αρκετά!

Πέρασε πιά τ'ό μεσημέρι. Κόντευε μιάμιση. Από τ'ό βάθος τ'ού καφενείου ο Σωτήρης έβλεπε τ'ους ένοικους να κατεβαίνουν ένας-ένας. Παραγγελίες άλλες δεν θάρχονταν πιά. Εύκαιρία να στεγνώσει τα παπούτσια και τ'ες δρόβερες κάλτσες του πριν τ'ό καλοριφέρ σβήση, σ'ε μισήν ώρα. Τάβγαλε, τ' άκούμπησε πάνω στο ζεστό σώμα τ'ού καλοριφέρ και κάθησε να ξεκουραστή. Ενώ τ'ό βλέμμα του παρακολουθούσε αδιάφορα τ'ήν κίνησι έξω.

Μπιά! πώς τόσο άργοπορημένος σήμερα ο καπνοπώλης; συλλογίστηκε τ'ό παιδί βλέποντάς τον να πλησιάζει με τ'ή βαλίτσουλα του στο άνασέρ. Δεν θά βρ'ή ούτε τ'ους μισούς από τ'ους πελάτες του.

Τ'ήν ίδια σχεδόν στιγμή φάνηκε να πλησιάζει στ'όν άπέναντι αναβατήρα ο κύριος Άνδρέου, ο δικηγόρος τ'ού τετάρτου, μαζί με κάποιον άλλον κύριο.

Δικαστήριο θάχε και τώρα επιστρέφει, συλλογίστηκε πάλι ο μικρός. Φτάνει να μην παραγγείλη καφέ ή ούζο.

Τ'ό κύμα όσων έφευγαν μεγάλωνε κι ανάμεσα στ'ους τελευταίους πρόβαλε και ο καπνοπώλης. Μα εκείνος αντί να τραβήξει πρ'ος τ'ήν έξοδο ήρθε γραμμή στο καφενείο και ζήτησε ένα ούζο για να ξεκουραστή.

— Ηρθες άργά, παρατήρησε ο καφετζής.

— Καλά π'όταν έφευγα άνταμώθηκα με τ'όν δικηγόρο τ'ού τετάρτου. Χρειαζόταν να τ'ού αλλάξω πεντακοσάρι κ' έπειδή δεν είχα περισσότερα ψιλά τ'όν φόρτωσα με τρία πακέτα! είπε γελώντας ο καπνοπώλης.

Τ'ό κουδούνισμα τ'ού τηλεφώνου σταμάτησε τ'ήν κουβέντα. Ήταν ο κύριος Άνδρέου και ζητούσε δυό καφέδες.

Ο Σωτήρης τινάχτηκε από τ'ή θέσι του και βιαστικά ξαναφόρεσε τ'ά μουσκεμένα του παπούτσια. Παρέλαβε τ'όν δίσκο και διάβηκε για μιάν ακόμα φορά τ'ή λιμνοθάλασσα τ'ής αώλης ως να φθάση στο άνασέρ. Μπήκε, πάτησε τ'ό κουμπι και χαμογέλασε βλέποντας τ'ά ύγρα σημάδια π'ού άφηναν οί πατημασιές του όπου στεκόταν.

Όταν έφθασε στο τέταρτο βγήκε κ' έκλεισε πίσω του τ'ήν πόρτα. Ο διάδρομος δεν ήταν πολύ φωτεινός, μα καθώς προχωρούσε πρ'ος τ'ό γραφείο τ'ού κ. Άνδρέου ο μικρός διέκρινε κάτω ένα κοκκινωπό χαρτί. Εισιτήριο δεν ήταν. Πρόσεξε περισσότερο και... γούρλωσε τ'ά μάτια. Ήταν ένα εκατοστάρικο. Βρώμικο βέβαια, λασπωμένο, αλλά εκατοστάρικο σωστό! Πώς βρέθηκε στ'όν διάδρομο τέτοιαν ώρα; Και πώς δεν τ'ό

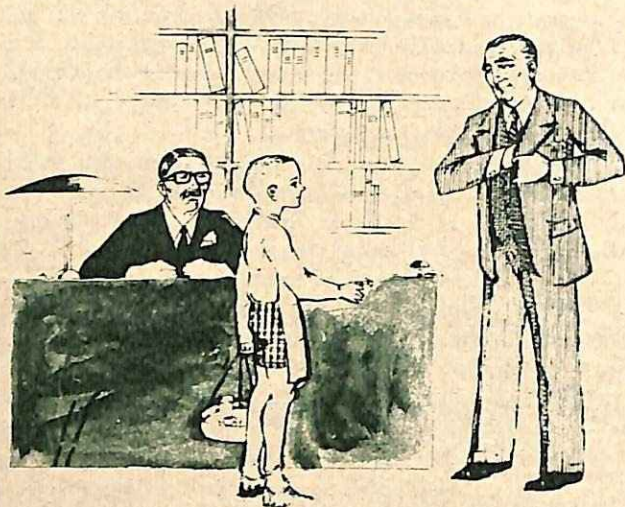
είχε δ'ή τ'σες φορές π'ού άνεβοκατέβηκε στο τέταρτο;

Θυμήθηκε τ'ά λόγια τ'ού καπνοπώλη πριν από λίγα λεπτά, όταν διηγόταν π'ώς άλλαξε στ'όν κ. Άνδρέου πεντακοσάρικο.

Σίγουρα τ'ό χαρτονόμισμα έπρεπε να'ναι ενός από τ'ους δυό. Μπήκε στο γραφείο τ'ού δικηγόρου, χαιρέτησε, άφησε τ'ους καφέδες και τ'ά νερά, έριξε στ'ήν τσέπη του τ'ες μάρκες και... κοντοστάθηκε.

— Θες τίποτε; τ'όν ρώτησε ο δικηγόρος.

Και βλέποντας τ'ά νερά π'ού ξεχειλίζουν από τ'ά παπούτσια τ'ού

παιδιού και σχημάτιζαν ένα ύγρο περιθώριο γύρω του, πρόσθεσε:

— Γέμισες τ'όν κόσμο νερά!

Χωρίς να ταραχτεί από τ'ήν παρατήρησι ο Σωτήρης, ρώτησε:

— Μήπως χάσατε τίποτε όταν έρχόσαστε;

— Εγώ; άπόρησε ο Άνδρέου.

Έβγαλε τ'ά χέρια στ'ες τσέπες και βιαστικά άρχισε να ψάχνεται. — Να τ'ό μαντήλι μου, ο άναπτήρας μου, τ'ό σημειωματάριό μου, ο στιλογράφος μου, τ'ό πορτοφόλι, τ'ά τσιγάρα, άρχισε να λήη παρατάσσοντας πάνω στο γραφείο κάθε αντικείμενο π'ού έβγαζε από τ'ήν τσέπη του.

Ο πελάτης του, ενώ ως τότε παρακολουθούσε σιωπηλός τ'ή σκηνή, ξάφνου τ'ού θύμισε:

— Όταν βγήκαμε από τ'όν αναβατήρα σταμάτησες στ'όν καπνοπώλη και πήρες τσιγάρα. Μήπως τότε σ'ό έπεσε κάτι;

— Χάλασα, θυμάμαι. πεντακοσάρικο και μ'ό έδωσε τέσσερα εκατοστάρικα, ένα πενήντα και κάμποσα κέρματα. Νάτα!

Άνοιξε τ'ό πορτοφόλι του και παρέταξε στο γραφείο ένα πενήντα και τρία εκατοστάρικα.

— Π'ού είναι τ'ό τέταρτο; έκανε ο πελάτης.

— Π'ού είναι τ'ό τέταρτο; επανέλαβε κι ο δικηγόρος ψάχνοντας νευρικά τ'ες θήκες τ'ού πορτοφολιού.

— Μήπως είναι αυτό; ρώτησε ο Σωτήρης παρουσιάζοντας τ'ό λασπωμένο χαρτονόμισμα π'ούχε βρ'ή. Ήταν πεσμένο δυό μέτρα πέρα από τ'όν αναβατήρα.

— Εκεί ακριβώς άγόρασες τ'ά τσιγάρα, είπε ο πελάτης.

Ήταν όλοφάνερο π'ώς ο δικηγόρος, στ'ή βία του, είχε άφήσει να πέση τ'ό ένα από τ'ά τέσσερα εκατοστάρικα, κι αυτό είχε βρ'ή ο Σωτήρης.

Τ'ό παιδί προχώρησε και τ' άφησε πάνω στο γραφείο.

Εύτυχώς δεν χάθηκε, είπε και κίνησε να φύγει.

— Στάσου, μικρέ, π'ού π'ας;

Ο Σωτήρης στάθηκε.

— Θέλετε τίποτε;

— Ναί, θέλω να σ'ό π'ό π'ώς είσαι τίμιο παιδί. κι αφού έτσι κι αλλιώς τ'ό εκατοστάρικο ήταν χαμένο για μένα, κ'ά τ'ήσε τ'ό. Σ'ό ανήκει δίκαια.

Ο Σωτήρης δέ σάλεψε. Άναρωτιόταν αν έπρεπε να δεχθ'ή τ'ήν προσφορά α'τή, τ'ήν ανέλιπστη. Τ'ό βλέμμα τ'ού δικηγόρου έπεσε πάλι στα παπούτσια τ'ού παιδιού, π'ού στράγγιζαν όλουθε νερό.

— Πάρε τ'ό ν' αγοράσης παπούτσια, τ'ού ξανάπε βάζοντάς τ'όν στο χέρι τ'ό χαρτονόμισμα. Κι αύριο να μ'ή σ'ε δ'ω μ'αυτά π'ού φοράς τώρα, πρόσθεσε χτυπώντας τον φιλικά στ'ες πλάτες.

ΚΙΝΗΣΙΣ - ΔΡΑΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΑΤΡΟΝ κ. ΘΕΟΔ. ΑΞΕΛΟΝ

Τ'ήν 23/12/71 ο Πρόεδρος τ'ού Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού κ. Κωνστ. Γεωργακόπουλος άπένειμεν εις τ'όν Ιατρόν κ. Θεόδωρον Άξελόν τ'όν Άργυρόν Σταυρόν τ'ού Ε.Ε.Σ. Ο τιμηθείς, εύχαριστών, είπε τ'ά εξής:

Σεβαστέ μου κ. Πρόεδρε,

Βαθύτατα συγκεκινημένος τ'ήν στιγμήν α'τήν, σταθμόν τ'ής ζωής μου, άποδέχομαι τ'ήν τιμητικήν α'τήν διάκρισιν άπονεμομένην εις τ'ήν ταπεινότητά μου, τ'ής όποιας τ'ά διάσημα και παραλαμβάνω από τ'ά τετιμημένα χέρια Εκείνου, π'ού προτίσταται επί 10ετίας εις τ'ους πρώτων Κοινωνικών Όργανισμών τ'ού τόπου μας, τ'ού Ε.Ε.Σ., και π'ού αι δυνάμεις του όλοι αναλίσκονται εις τ'ό ύψλόν του έργου, με τ'ό όπλον τ'ής γραφίδος ανά χείρας εις τ'ό μέτωπον μιάς καθολικευμένης Κοινωνικής Άλληλεγγύης έλληνικής!

Σ'ας εύγνωμονώ, κ. Πρόεδρε, και δεχθ'ήτε τ'ήν έκφρασιν τ'ών βαθυτάτων αίσθημάτων μου σεβασμού και τιμής πρ'ος τ'ήν πεφιλημένην μου και άξιοσέβαστόν μου προσωπικότητά σας.

Εύχαριστώ τέλος δι' Έμ'ών τ'όν υπεράξιον Ε.Ε.Σ.

*

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Ο Σταθμός Πρώτων Βοηθειών τ'ού Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού έξυπηρετήσε δια τ'ών διαφόρων Έπηρεσιών του κατά τ'όν παρελθόντα μήνα Δεκέμβριον 1971 9.747 άσθενείς και τραυματίας, εκ τ'ών όποίων 1.520 εξηκριβωμένοι περι-

πτώσεις ήσφαλισμένων Ι.Κ.Α. Οί έξυπηρετηθέντες κατά κατηγορίας έχουν ως εξής:

α) Τραύματα, κατάγματα 4.178.

β) Παθολογικά νοσήματα 4.140.

γ) Λοιπαι περιπτώσεις (δηλητηριάσεις, έγκαύματα κ.λ.π.) 1.429.

Χαρακτηριστικαι περιπτώσεις:

Δηλητηριάσεις τροφικαι, φαρμακευτικαι 120. Δηλητηριάσεις δια διοξειδίου τ'ού άνθρακος 28. Καρδιολογικα νοσήματα 731. Λοιμώδη νοσήματα 29. Έγκαύματα 128. Μέθη 103. Ηλεκτροπληξιαί 4.

Παροχή δια τ'ού άσυρμάτου ιατρικών οδηγιών εις ποντοπόρα πλοία δι' άσθενούντα μέλη τ'ών πληρωμάτων των 33. Τ'ό Κέντρον Αιμοδοσίας Ε.Ε.Σ. παρέσχε δωρεάν δι' άπόρους φιάλας αίματος 236.

*

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Η όμάς τ'ού Ε.Ε.Σ. Νεότητος Βαθός Σάμου, εν συνεργασία με τ'ήν Σχολικήν Κοινότητα και εν τ'ω πλαίσίω τ'ής άλληλεγγύης κινουμένη, άπεφάσισε τ'ήν οικονομικήν ενίσχυσιν τ'ής άπόρου οικογενείας Δανάμπαση, προκειμένου να μεταγάγη εις Αθήνας τ'όν καρδιοπαθή μαθητήν Κωνστ. Δανάμπασην, έχοντα ανάγκην χειρουργικής επέμβασως. Πράγματι, ο πάσχων Έρυθροσταυρίτης έχειρουργήθη και επέστρεψεν ήδη εις τ'ό Βαθύ, ενισχυθ'ή δέ και οικονομικώς δια 10.000 δρχ. επί πλέον, ποσού συγκεντρωθέντος εξ έράνου μεταξύ τ'ών μαθητών όλων τ'ών Σχολείων τ'ής Περιφέρειας Σάμου, τ'ή ενεργεία τ'ού Σχολείου Βαθός και τ'ή εύγενή έγκρίσει τ'ών κ.κ. Νομάρχου Σάμου, Νομαρχιακού Επιθεωρητού και Επιθεωρητού Δημοτικών Σχολείων τ'ής Περιφέρειας. Συνολικώς, ως εγνωρίσαν ήμιν ο Διευθυντής τ'ού Σχολείου κ. Ματακάκος και ο Έπ'εύθυνος Εκπαιδευτικός κ. Παπαθανασάκης, συνεκτενρώθη ποσόν εξ 20.000 δρχ., προσριζόμενον δια πάσαν έτέραν περίθαλψιν τ'ού αναρρωνύοντος άπόρου μαθητού.

Ο Ε.Ε.Σ. συγχαίρει έγκαρδίως τ'ους σχόντας τ'ήν αξιέπαινον α'τήν πρωτοβουλίαν.

*

Έρυθροσταυρίται μαθηταί οί όποιοι, ως μ'ας γράφουν οί κ.κ. Δ)νται των, άνευρον άπολεσθέντα

χρήματα και αντικείμενα και τ'ά παρέδωσαν εις τ'ους δικαιούχους. Ο Ε.Ε.Σ.Ν. τ'ους έπαινει και τ'ους συγχαίρει.

1) Χρυσ. Άναγνώστου Γυμν. Κορωπίου, 2) Χαράλ. Φυτόπουλος 7ου Δημ. Σχολ. Έλευσίνος, 3) Παρθ. Κατωτοικίδου 3ου Δημ. Σχολ. Πτολεμαΐδος, 4) Εύδ. Λεσπουρίδου, Δημ. Σχολ. Ποντοκώμης Έορδαίας, 5) Κων)νος Κυβρακίδης Δημ. Σχολ. Μαυροδενδρίου Έορδαίας, 6) Μελπ. Παρχαρίδου Γυμν. Κ. Νευροκοπίου, 7) Μαρ. Χατζεμμανουήλ 2ου Δημ. Σχολ. Διδυμοτείχου, 8) Νικολ. Χοπτερίδη Γυμν. Δικαίων, 9) Δημ. Τσιουμπανούδη 3ου Δημ. Σχολ. Σουφλίου, 10) Τριαντ. Ματσανίκα Δημ. Σχολ. Άγρελιδά Τρικάλων, 11) Κων)νος Ρεβύθης Δημ. Σχολ. Μενιδίου Άμφιλοχίας, 12) Διαμ. Κουστούκη Δημ. Σχολ. Κυριακοχωρίου Φθιώτιδος, 13) Παναγ. Πέτρου Γυμν. Άλιβερίου, 14) Νικολ. Παναγιάρης Γυμν. Άλιβερίου, 15) Παναγ. Τσουρίδης Δημ. Σχολ. Άνω Αιγιαλού Σικυώνος, 16) Δημ. Δημητρόπουλος 9ου Δημ. Σχολ. Καλαμάτας, 17) Στέλλα Άντωνίου Γυμν. Γερρακίου Λακωνίας, 18) Παναγ. Χρυσόχορος Δημ. Σχολ. Κυψέλης Αιγίνης, 19) Γρηγορ. Χρυσόχορος Δημ. Σχολ. Κυψέλης Αιγίνης, 20) Νικολ. Πούντος Δημ. Σχολ. Κυψέλης Αιγίνης, 21) Ιωάν. Πανδής 7ου Δημ. Σχολ. Κέρκυρα, 22) Εύαγ. Κουρής 7ου Δημ. Σχολ. Κέρκυρα, 23) Αϊκατ. Κουτσούδη 1ου Δημ. Σχολ. Βροντάδου Χίου, 24) Γλυκα Μαρκέλλα 3ου Δημ. Σχολ. Βροντάδου Χίου, 25) Παρασ. Άνδρέου Δημ. Σχολ. Κλειούς Λέσβου, 26) Ιωάν. Βραχνής Δημ. Σχολ. Μαραθιάμπου Σάμου, 27) Γεωργ. Καραϊκος Οίκον. Γυμν. Καλύμνου, 28) Είρ. Τσέτσηρη 3ου Δημ. Σχολ. Βροντάδου Χίου, 29) Αϊκατ. Καλλιμανά 3ου Δημ. Σχολ. Βροντάδου Χίου, 30) Ιωσήφ. Αδαμάκη Δημ. Σχολ. Βουτών Μαλεβυζίου, 31) Ιωάν. Τζεμμάς Δημ. Σχολ. Καμινάκιου Ασηθίου, 32) Μαρ. Γιακουμάκη Δημ. Σχολ. Μεσ. Μου. λιανών Σητείας Κρήτης, 33) Σταυρ. Βρακουράκης Δημ. Σχολ. Δάφνης Σητείας, 34) Βασ. Παπαδόπουλος Δημ. Σχολ. Στράτου Άγρινίου, 35) Θεόδ. Χριστόπουλος Οίκον. Γυμν. Πατρών, 36) Μαρ. Κυλαδίτου 3ου Δημ. Σχολ. Βροντάδου Χίου.

ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ Ε.Ε.Σ.Ν.
ΚΟΡΕΑΤΙΚΟΣ Ε.Σ. ΣΕΟΥΛ 10/12/71

Έχομεν την τιμήν να σας ευχαριστήσωμεν θερμώς δια την ευγενή συμμετοχήν σας εις την 16ην Διεθνή Έκθεσιν του Κορεατικού Ε.Σ.Ν. πινάκων και κουκλών, ήτις έλαβε χώραν από 8-12/11 εις ΣΕΟΥΛ. Η συμμετοχή σας δια 2 κουκλών, 5 πινάκων και 2 χειροτεχνημάτων έδωσε ζωηρόν τόνον εις την Έκθεσιν.

Σας πληροφορούμεν ευχαρίστως ότι εκ των 5 πινάκων ο εις υπό τον τίτλον «Τοπίον», έργον της μαθητριάς Άννης Ψαρρά του 1ου Τοσιτσείου Γυμνασίου Θηλέων Αθηνών, εγένετο δεκτόν ως εξαίρετον έργον δια την Έκθεσιν και αποστέλλομεν εν διπλωμα με την παράκλησιν, όπως δοθῇ εις την φιλοτεχνήσαν τοῦτο μαθήτριαν.

Με πολλήν ευχαρίστησιν παρητήρησαμεν, ότι τόσοι οί κουκλές όσον και τα λοιπά εκθέματα, τα όποια απέστειλαν υπό 28 Έρυθρών Σταυρών προσείλκυσαν την προσοχήν όλων των επισκεπτών και εκίνησαν το ενδιαφέρον των δια την κατανόησιν των άλλων Χωρών. Τα εν λόγω εκθέματα αποστέλλονται εις τα διάφορα Τμήματά μας, όπου θα εκτεθούν εις τοπικάς Έκθέσεις επ' ευκαιρία ποιήλων γεγονότων.

Παρακαλούμεν δεχθῆτε και πάλιν την ευγνωμοσύνην μας δια το ενδιαφέρον σας εις το Διεθνές τοῦτο γεγονός και δια την συμβολήν σας εις την επιτυχίαν της Έκθέσεως δια της θετικής συμμετοχής σας.

Με τας καλύτερας μας ευχάς δια το Νέον Έτος, διατελούμεν,
KIM, HAK-MOOK Γεν. Γραμ.

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ Ε.Σ.Ν. ΤΜΗΜΑ
ΣΟΜΕΡΣΕΤ

Ητο μεγάλη ευχαρίστησις δι' εμε να επισκεφθῶ τα Γραφεία σας. Μοῦ έκαμεν μεγάλην εντύπωσιν ή δραστηριότης του Ε.Ε.Σ.Ν. και ή επίσκεψίς μου εις τα Γραφεία σας ήτο ή σημαντικώτερα απ' όλες τας επίσκεψεις μου εις τας Αθήνας. Αί Έρυθροσταυρίτισσάι μου ενεθουσιάστησαν με την Έθνικήν ένδυμασίαν της κουκλίας και σας στέλλουν θερμάς ευχαριστίας.

Μετά τιμής EDUARSS
Τμήμα ΣΟΜΕΡΣΕΤ Βρετ. Ε.Σ.Ν.

ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ ΔΕΥΚΩΜΑΤΩΝ
ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΣΧΟΛ. ΕΤΟΥΣ 1970 - 1971

Η Έπιτροπή Βραβεύσεως
Λευκωμάτωε σχολικής αλλο-
γραφίας άπένειμε τὰ ακόλουθα
Βραβεία :

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α'
ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Α' Θηλέων, Α' Τοσιτσείον Άρ-
σάκειον, Β' Θηλέων, 5ον Θηλέων,
ΣΤ' Θηλέων, Ζ' Άρρένων, Ζ' Θη-
λέων, 8ον Άρρένων, 12ον Θηλέων,
15ον Θηλέων, 16ον Γυμν. Θηλ.
Γαλατσίου, Αδώνος Άττικής, Θη-
λέων Νέων Λιουσίων, Ευαγγελική
Σχολή Άρρένων Ν. Σμύρνης, Θη-
λέων Ν. Ίωνίας, Ίδιωτ. Σχολή
«Μαρία Κρίκου», Σχολή Πόλλου
Κρουσταλλάχη.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Β' Άρρένων, Β' Θηλέων, Λύ-
κειον «Έλληνισμός», Σχολή Λυσι-
κάτου.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Άρφαρών Καλαμάτας, Καλα-
βρύτων (Λευκ. 2), Β' Άρρένων
Χαλκίδος.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

Α' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

5ον, 106ον.

Β' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

21ον, 24ον, 26ον.

Δ' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

6ον Καλλιθέας, 7ον Καλλιθέας,
4ον Ταύρου.

Ε' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Α' Αργυρουπόλεως, 1ον Ήλιου-
πόλεως, 2ον Ήλιουπόλεως.

ΣΤ' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

4ον Περιστερίου.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

Γέρακα Άττικής (τάξ. ΣΤ').

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Γ' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

12ον Νικαίας.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ
ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Αϊανής Κοζάνης (Λευκ. 2), 51ον
Θεσσαλονίκης.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Κελλαρίου Καταφυλλίου Μουζα-

χίου, Νέων Καρυών Λαρίσης, Σούρ-
πης Μαγνησίας.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Άμυκλών Λακωνίας, Άσίνης
Ναυπλίας Έρμιονίδος, Γερακίου
Λακεδαιμόνος, Α' Κιάτου, Σκιαδᾶ
Πατρών, Α' Χώρας Πυλίας.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

Α' Αμφίσσης (Λευκ. 2).

ΗΠΕΙΡΟΣ

Μεγάρχης Άρτης.

ΝΗΣΟΙ

Β' Αργοστολίου Κεφαλληνίας,
Βαθέος Μεγανησίου Λευκάδος, Κε-
ραμίου Λέσβου, 7ον Χίου, 8ον
Χίου.

ΚΡΗΤΗ

Άνατολής Ίεραπέτρας, 5ον
Ήρακλείου, Β' Ίεραπέτρας, Κάτω
Χωρίου Ίεραπέτρας, Καλαμαύκας
Ίεραπέτρας.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Β'

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

17ον Άρρένων, Θηλέων Άμα-
ρουσίου (τάξ. Α1), (τάξ. Α2),
(τάξ. Γ1), (τάξ. Γ2) Λευκωμ. 4.
Θηλέων Αϊγάλεω.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ράλλειον Θηλέων.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Θηλέων Αργοστολίου Κεφαλλη-
νίας, Οικονομικόν Αργοστολίου
(τάξ. Γ, Δ) Λευκ. 2, Θηλέων Γρε-
βενών (τάξ. Β' Τμήμα 1), (τάξ.
Β' τμ. 2), (τάξ. Γ' τμ. 1), (τάξ.
Γ' τμ. 2) Λευκ. 4, Δεσκάτης Γρε-
βενών (Λευκ. 2), Δικαίων Έβρου,
Β' Θηλέων Ήρακλείου Κρήτης
(Λευκ. 2), Μικτόν Καλαμαριάς
Θεσ/νίκης, Καρδαμύλων Χίου (τάξ.
Γ'), Βαλλιάνειον Κεραμειών Κεφαλ-
ληνίας, Θηλέων Κομοτινής, Κιάτου,
Β' Θηλέων Λαρίσης (τάξ. Α'),
(τάξ. Γ'), (τάξ. Ε'), Λευκ. 3,
Λιβάνειον Ναυτικόν Καρδαμύλων
Χίου Μώλου Φθιώτιδος, Πανορ-
μίτειον Σύμης, Πελοπίου Ήλείας,
Θηλέων Πύργου, Τεγέας Τριπό-
λεως, Α' Θηλέων Μυτιλήνης.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

Β' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Α' Αμφιθέας, 3ον Ήλιουπόλεως.
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

3ον Άνω Λιουσίων.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ
ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Α' Κοζάνης, Άναρράχης Έορ-

δαίας, Βαπτιστού Κιλκίς, Βελβεντού
Κοζάνης, Βογατσικού Καστοριάς,
Γανοχώρας Κατερίνης, 3ον Έδέσ-
σης, Καλλιθέας Πιερίας, 12ον Κα-
τερίνης, Θολού Φυλλίδος, 8ον Πτο-
λεμαΐδος Έορδαίας.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Α' Δεσκάτης Έλασσόνος.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Βασιλάδας Μεσσήνης, Λογ-
κανίκου Λακεδαιμόνος, Σουλίου Κο-
ρινθίας.

ΘΡΑΚΗ

5ον Ξάνθης.

ΝΗΣΟΙ

Βουρλιωτών Σάμου, Α' Έρμου-
πόλεως Σύρου, 8ον Κερκύρας, Κρε-
μαστής Ρόδου, 11ον Πόλεως Ρόδου.

ΚΡΗΤΗ

Άρμένων Σητείας, Αγ. Βαρ-
βάρας Ήρακλείου, 5ον Χανίων.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Γ'

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Α' Άρρένων.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΣΤ' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

69ον.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ζήριας Πατρών.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Κλεισούρας Φιλιπιάδος Πρε-
βέζης.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

Καραβομύλου Φθιώτιδος.

ΝΗΣΟΙ

Βλαχάτων Λειβαδοῦς Κεφαλλη-
νίας.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ
ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1970-71

Η Έπιτροπή Απονομής Βρα-
βείων «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ» επί
της βάσει των υποβληθεισών εκ-
θέσεων άπένειμε ταῦτα ως ακο-
λούθως :

Α : Βραβεΐον εκ 3000 δρχ. εις
τας ομάδας Ε.Ε.Σ.Ν. του Γυμνασίου
Άμοργού Γ' Άνωτ. Διοικ. περιφ.
Μ. Εκπαιδευσεως Κυκλάδων.

Β : Βραβεΐον εκ 2000 δρχ. εις
τας ομάδας Ε.Ε.Σ.Ν. του Δημ.
Σχολ. Νέας Άρχιάλου Β' περιφ.
Μαγνησίας.

Η. Η δρᾶσις των ομάδων
Ε.Ε.Σ.Ν. των ακόλουθων 29 Σχο-
λείων εκρίθη αξία απονομής δι-
πλώματος Τιμητικής Διακρίσεως:
1) Παιδαγωγικήν Άκαδημίαν

Καρδίτσας, 2) Άμπέτειον Σχολήν
Καΐρου, 3) Έλληνικόν Δημ. Σχολ.
Λουντβισχάφεν RH Δυτ. Γερμα-
νίας, 4) 7ον Γυμν. Άρρ. Αθηνών
Β' Άνωτ. Διοικ. περ. Μ. Εκπ.
Άττικής, 5) Γυμν. Παραρτ. Γα-
λατσίου Δ' Άνωτ. Διοικ. περ. Μ.
Εκπ. Άττικής, 6) Γυμν. Θηλ.
Ν. Ίωνίας Δ' Άνωτ. Διοικ. περ.
Μ. Εκπ. Άττικής, 7) Γυμν. Θηλ.
Άμαλιάδος Θ' Άνωτ. Διοικ. περ.
Μ. Εκπ. Ήλείας, 8) Γυμν. Θηλ.
Άρτης Η' Άνωτ. Διοικ. περ. Μ.
Εκπ. Άρτης, 9) 1ον Γυμν. Άρρ.
Ήρακλείου Γ' Άνωτ. Διοικ. περ.
Μ. Εκπ. Ήρακλείου, 10) Γυμν.
Ίεραπέτρας Γ' Άνωτ. Διοικ. περ.
Μ. Εκπ. Λασηθίου, 11) Γυμν.
Καρδαμύλων Γ' Άνωτ. Διοικ. περ.
Μ. Εκπ. Χίου, 12) 21ον Δημ.
Σχολ. Β' περιφ. Αθηνών, 13) 24ον
Δημ. Σχολ. Β' περιφ. Αθηνών,
14) 26ον Δημ. Σχολ. Β' περιφ.
Αθηνών, 15) 3ον Δημ. Σχολ.
Ήλιουπόλεως Ε' περιφ. Αθηνών,
16) 11ον Δημ. Σχολ. Ήλιουπό-
λεως Ζ' περιφ. Αθηνών, 17) Λύ-
κειον Έλληνισμός Πειραιώς, 18)
Δημ. Σχολ. Ίσθμίας Κορινθίας, 19)
5ον Δημ. Σχολ. Ναούσης Βεροίας
Β' περιφ., 20) 1ον Δημ. Σχολ.
Δεσκάτης Έλασσόνος, 21) Δημ.
Σχολ. κ. Χρ. Μπουρλώτου Ήρα-
κλείου Κρήτης, 22) 1ον Δημ. Σχολ.
Ίεραπέτρας Κρήτης, 23) 2ον Δημ.
Σχολ. Ίεραπέτρας Κρήτης, 25)
Δημ. Σχολ. Όρεινού Ίεραπέτρας,
26) 1ον Δημ. Σχολ. Άργους Όρε-
στικού Καστοριάς, 27) Δημ. Σχολ.
Σουλάρων Κεφαλληνίας, 28) Δημ.
Σχολ. Βαθέος Μεγανησίου Λευ-
κάδος, 29) 1ον Δημ. Σχολ. Μυ-
τιληνών Σάμου.

III. Η δρᾶσις των ομάδων
Ε.Ε.Σ.Ν. των ακόλουθων 35
Σχολείων εκρίθη αξία ιδιαίτε-
ρας μνείας :

1 1) Γυμν. Κομποτίου Άρτης
Η' Άνωτ. Διοικ. περ. Μ. Εκπ.
Άρτης, 2) Γυμν. Δεσκάτης Δ'
Άνωτ. Διοικ. περ. Μ. Εκπ. Γρε-
βενών, 3) Γυμν. Θηλ. Ρεθύμνης
Γ' Άνωτ. Διοικ. περ. Μ. Εκπ.
Ρεθύμνης, 4) 5ον Δημ. Σχολ. Ν.
Ίωνίας Β' περ. Αθηνών, 5) 3ον
Δημ. Σχολ. Καλλιθέας Δ' περ.
Αθηνών, 6) 1ον Δημ. Σχολ. Άμ-
φιθέας Ε' περιφ. Αθηνών, 7) 1ον
Δημ. Σχολ. Μεγάρων Άττικής,
8) 28ον Δημ. Σχολ. Πειραιώς Α'
περιφ., 9) 12ον Δημ. Σχολ. Νι-
καίας Γ' περιφ., 10) 1ον Δημ.

Σχολ. Αιγίου, 11) 2ον Δημ. Σχολ.
Αιγίου, 12) 3ον Δημ. Σχολ. Αι-
γίου, 13) 4ον Δημ. Σχολ. Αιγίου,
14) 5ον Δημ. Σχολ. Αιγίου, 15)
6ον Δημ. Σχολ. Αιγίου, 16) 7ον
Δημ. Σχολ. Αιγίου, 17) 8ον Δημ.
Σχολ. Αιγίου, 18) 9ον Δημ. Σχολ.
Αιγίου, 19) Δημ. Σχολ. Κερυ-
νείας Αιγιαλείας, 20) Δημ. Σχολ.
Κ. Ποταμιάς Αιγιαλείας, 21) 2ον
Δημ. Σχολ. Λεωνιδίου Κυνουρίας,
22) 26ον Δημ. Σχολ. Πατρών,
23) 1ον Δημ. Σχολ. Κιάτου Συ-
κιώνος, 24) Δημ. Σχολ. Νεαπό-
λεως Βοτού, 25) Δημ. Σχολ. Κα-
ρυᾶς Έλασσόνος, 26) 1ον Δημ.
Σχολ. Καρδίτσας, 27) 9ον Δημ.
Σχολ. Λαρίσης Α' περιφ., 28) 19ον
Δημ. Σχολ. Λαρίσης Β' περιφ.,
29) 3ον Δημ. Σχολ. Άμπελώνος
Γ' περιφ. Λαρίσης, 30) 206ον Δημ.
Σχολ. Βόλου Μαγνησίας, 31) Δημ.
Σχολ. Γοργογυρίου Τρικάλων, 32)
Δημ. Σχολ. Προυσού Εύρυτανίας,
33) Δημ. Σχολ. Αγίου Γεωργίου
Λιχάδος Ίστιαίας, 34) Δημ. Σχολ.
Άνατολής Ίεραπέτρας Κρήτης, 35)
2ον Δημ. Σχολ. Ν. Καρλοβασίου
Σάμου.

Η Έφορεία Ε.Ε.Σ.Ν. απέφά-
σισε την άπονομήν εις έκαστον των
ακολουθών Σχολείων των όποίων
ή δρᾶσις υπήρξε λίαν ικανοποιητική,
ένος έπιτοχείου σχολ. Φαρμακείου.

1) Γυμν. Καλαβρύτων Θ' Άνωτ.
Διοικ. περ. Μ. Εκπ. Άχατας, 2)
Γυμν. Καλαμαριάς Β' Άνωτ. Διοικ.
περ. Μ. Εκπ. Θεσσαλονίκης, 3)
Γυμν. Καρλοβασίου Γ' Άνωτ. Διοικ.
περ. Μ. Εκπ. Σάμου, 4) Γυμν.
Θηλ. Κομοτινής Ζ' Άνωτ. Διοικ.
περ. Μ. Εκπ. Ροδόπης, 5) Γυμν.
Άρρ. Σάμου Γ' Άνωτ. Διοικ.
περ. Μ. Εκπ. Σάμου, 6) Γυμν.
Παγωνιανής Η' Άνωτ. Διοικ. περ.
Μ. Εκπ. Ίωαννίνων, 7) Δημ.
Σχολ. Βεύης Αμυνταίου, 8) Δημ.
Σχολ. Θηριοπέτρας Αλμωπίας, 9)
Δημ. Σχολ. Δρουβούνου Βοτού, 10)
Δημ. Σχολ. Έλευθεροχωρίου Κιλ-
κίς, 11) Δημ. Σχολ. Θολού Φυλ-
λίδος, 12) Δημ. Σχολ. Καρυδιάς
Κομοτινής, 13) Δημ. Σχολ. Άνθο-
χωρίου Ίωαννίνων, 14) Δημ. Σχολ.
Μορφίου Παραμυθιάς, 15) Δημ.
Σχολ. Ποταμούλας Άργινίου, 16)
Δημ. Σχολ. Πύλης Αμφιλοχίας,
17) Δημ. Σχολ. Αγ. Ίωάννου
Θηβών, 18) Δημ. Σχολ. Γαύρου
Ναυπακτίας, 19) Δημ. Σχολ. Μα-
κρινής Φωκίδος, 20) 1ον Δημ.
Σχολ. Λιβαδίου Έλασσόνος, 21)
2ον Δημ. Σχολ. Λιβαδίου Έλασ-

σόνος, 22) Δημ. Σχολ. 'Αηδόνος Καλαμπάκας, 23) Δημ. Σχολ. 'Αμπελιών Καλαμπάκας, 24) Δημ. Σχολ. 'Αχλαδέας Καλαμπάκας, 25) Δημ. Σχολ. Γερακίου Καλαμπάκας, 26) Δημ. Σχολ. Γλυκομηλέας Καλαμπάκας, 27) Δημ. Σχολ. Κακοπλευρίου Καλαμπάκας, 28) Δημ. Σχολ. Κορυδαλλού Καλαμπάκας, 29) Δημ. Σχολ. Μαλακασίου Καλαμπάκας, 30) Δημ. Σχολ. 'Ορθοβουνίου Καλαμπάκας, 31) Δημ. Σχολ. Σαρακινής Καλαμπάκας, 32) Δημ. Σχολ. Φωτεινού Καλαμπάκας, 33) 1ον Δημ. Σχολ. 'Αμπελώνος Λαρίσης, 34) Δημ. Σχολ. 'Ελευθερίου Λαρίσης, 35) Δημ. Σχολ. Ν. 'Αρχαίου Μαγνησίας, 36) Δημ. Σχολ. Σούρπης Μαγνησίας, 37) Δημ. Σχολ. 'Αβύθου Αιγιαλείας, 38) Δημ. Σχολ. 'Ακράτας Αιγιαλείας, 39) Δημ. Σχολ. Βουτσίου Αιγιαλείας, 40) Δημ. Σχολ. Διγελιωτίκων Αιγιαλείας, 41) Δημ. Σχολ. Δαφνών Αιγιαλείας, 42) Δημ. Σχολ. Ζαχλωριτικών Αιγιαλείας, 43) Δημ. Σχολ. Κουλούρας Αιγιαλείας, 44) Δημ. Σχολ. Παρασκευής Αιγιαλείας, 45) 1ον Δημ. Σχολ. Πτέρης Αιγιαλείας, 46) Δημ. Σχολ. Ροδοδάφνης Αιγιαλείας, 47) Δημ. Σχολ. Σελινούντος Αιγιαλείας, 48) Δημ. Σχολ. Τεμένης Αιγιαλείας, 49) Δημ. Σχολ. Γερακίου Λακεδαιμόνος, 50) Δημ. Σχολ. Λογκανίου Λακεδαιμόνος, 51) Δημ. Σχολ. Λουκά Μαντινείας, 52) Δημ. Σχολ. 'Επιτελείου 'Ολυμπίας, 53) Δημ. Σχολ. 'Αργυράς Πατρών, 54) Δημ. Σχολ. Ζήριας Πατρών, 55) Δημ. Σχολ. 'Αγ. 'Ιωάννου Κερκύρας, 56) Δημ. Σχολ. Παμφίλων Λέσβου, 57) Δημ. Σχολ. Βαθέος Σάμου, 58) Δημ. Σχολ. Μαρθοκάμπου Σάμου, 59) Δημ. Σχολ. Νεοχωρίου Χίου, 60) Δημ. Σχολ. Οίνουσων Χίου, 61) Δημ. Σχολ. Πετροκεφαλίου Γόρτυνος, 62) Δημ. Σχολ. Κριτσής Μεραμβέλλου Κρήτης, 63) Δημ. Σχολ. 'Αρμένων 'Αποκορώνου Χανίων Κρήτης.

ΙΒ. 'Η δρᾶσις τῶν ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν. τῶν ἀκολουθῶν 101 Σχολείων ἐκρίθη ἄξια ἐπαίνου:

1) 9ον Δημ. Σχολ. Εἰρήνης, 2) Δημ. Σχολ. Νησελίου Βερούας, 3) Δημ. Σχολ. 'Αλιάκμονος Βοιού, 4) Δημ. Σχολ. 'Ανω Μητρούσιου Σερρών, 5) Δημ. Σχολ. Γοματίου Σταγείρων, 6) Δημ. Σχολ. Στρατωνίου Σταγείρων, 7) Δημ. Σχολ. Κομποτίου 'Αρτης, 8) Δημ. Σχολ.

'Αρμάτων Κονίτσας, 9) Δημ. Σχολ. 'Αγ. Θεοδώρων Καλαμπάκας, 10) Δημ. Σχολ. 'Αγ. Παρασκευῆς Καλαμπάκας, 11) Δημ. Σχολ. 'Αγιοφύλλου Καλαμπάκας, 12) Δημ. Σχολ. 'Αγναντιᾶς Καλαμπάκας, 13) Δημ. Σχολ. 'Αμαράντου Καλαμπάκας, 14) Δημ. Σχολ. 'Ασπροκκλησιᾶς Καλαμπάκας, 15) Δημ. Σχολ. Βασιλικῆς Καλαμπάκας, 16) Δημ. Σχολ. Βλαχάβας Καλαμπάκας, 17) Δημ. Σχολ. Κρύας Βρύσης Καλαμπάκας, 18) Δημ. Σχολ. Διάβας Καλαμπάκας, 19) Δημ. Σχολ. Ν. Ζωῆς Καλαμπάκας, 20) Δημ. Σχολ. Θεοπέτρας Καλαμπάκας, 21) 1ον Δημ. Σχολ. Καλαμπάκας, 22) 2ον Δημ. Σχολ. Καλαμπάκας, 23) Δημ. Σχολ. Καλογριανῆς Καλαμπάκας, 24) Δημ. Σχολ. Καστανέας Καλαμπάκας, 25) Δημ. Σχολ. Καταφύτου Καλαμπάκας, 26) Δημ. Σχολ. Κερασούλας Καλαμπάκας, 27) Δημ. Σχολ. Κονίσκου Καλαμπάκας, 28) Δημ. Σχολ. Ματωναρίου Καλαμπάκας, 29) Δημ. Σχολ. Μαυρελίου Καλαμπάκας, 30) Δημ. Σχολ. Μηλέας Καλαμπάκας, 31) Δημ. Σχολ. Μουργκανίου Καλαμπάκας, 32) Δημ. Σχολ. Ξηροκάμπου Καλαμπάκας, 33) Δημ. Σχολ. 'Οξυνείας Καλαμπάκας, 34) Δημ. Σχολ. Παναγιᾶς Καλαμπάκας, 35) Δημ. Σχολ. Σκεπαρίου Καλαμπάκας, 36) Δημ. Σχολ. Τσουγκιούρου Καλαμπάκας, 37) Δημ. Σχολ. Ψηλώματος Καλαμπάκας, 38) Δημ. Σχολ. 'Αμυγδαλέας Λαρίσης Α' περιφ., 39) Δημ. Σχολ. Μακρυχωρίου Λαρίσης Α' περιφ., 40) Δημ. Σχολ. 'Ανωχωρίου Λαρίσης Β' περιφ., 41) Δημ. Σχολ. 'Υπερείας Λαρίσης Β' περιφ., 42) Δημ. Σχολ. Σούρπης Μαγνησίας Β' περιφ., 43) Δημ. Σχολ. 'Ανθροῦ Μουζακίου, 44) Δημ. Σχολ. Λαγκαδίου Μουζακίου, 45) Δημ. Σχολ. Λοξάδος Μουζακίου, 46) Δημ. Σχολ. Ράξης Τρικάλων Α' περιφ., 47) Δημ. Σχολ. 'Αχλαδοχωρίου Τρικάλων Β' περιφ., 48) Δημ. Σχολ. Μοσχοφύτου Τρικάλων Β' περιφ., 49) Δημ. Σχολ. Στουρναραϊτικῶν Τρικάλων Β' περιφ., 50) Δημ. Σχολ. Φραγκόσκαλας 'Αγρινίου Α' περιφ., 51) Δημ. Σχολ. Τσοῦκας Εὐρυτανίας, 52) Δημ. Σχολ. Αἰγῶν Αιγιαλείας, 53) Δημ. Σχολ. Αἰγείρας Αιγιαλείας, 54) Δημ. Σχολ. 'Αμπελοκήπων Αιγιαλείας, 55) Δημ. Σχολ. 'Ανω Διακοπτοῦ Αιγιαλείας, 56) Δημ. Σχολ. 'Αχλαδιᾶς Αιγιαλείας,

57) Δημ. Σχολ. Βαλιμιτικῶν Αιγιαλείας, 58) Δημ. Σχολ. Βελλᾶς Αιγιαλείας, 59) Δημ. Σχολ. Γρηγόρι Αιγιαλείας, 60) Δημ. Σχολ. Δημητροπούλου Αιγιαλείας, 61) Δημ. Σχολ. Διακοπτοῦ Αιγιαλείας, 62) Δημ. Σχολ. 'Ελαιῶνος Αιγιαλείας, 63) Δημ. Σχολ. 'Ελίκης Αιγιαλείας, 64) Δημ. Σχολ. 'Εξοχῆς Αιγιαλείας, 65) Δημ. Σχολ. Καθολικοῦ Αιγιαλείας, 66) Δημ. Σχολ. Κάτω Πτέρης Αιγιαλείας, 67) Δημ. Σχολ. Κούμαρι Αιγιαλείας, 68) Δημ. Σχολ. Κουνινᾶς Αιγιαλείας, 69) Δημ. Σχολ. Κραθίου Αιγιαλείας, 70) Δημ. Σχολ. Λόγγου Αιγιαλείας, 71) Δημ. Σχολ. Λόφου Αιγιαλείας, 72) Δημ. Σχολ. Μαμουσιᾶς Αιγιαλείας, 73) Δημ. Σχολ. Μαυρικίου Αιγιαλείας, 74) Δημ. Σχολ. Μελισσιῶν Αιγιαλείας, 75) Δημ. Σχολ. Μοναστηρίου Αιγιαλείας, 76) Δημ. Σχολ. Νερατζῶν Αιγιαλείας, 77) Δημ. Σχολ. Νικολέτικων Αιγιαλείας, 78) Δημ. Σχολ. 'Οάσεως Αιγιαλείας, 79) Δημ. Σχολ. Περιωρίου Αιγιαλείας, 80) Δημ. Σχολ. Πλατάνου Αιγιαλείας, 81) Δημ. Σχολ. Ροδιᾶς Αιγιαλείας, 82) Δημ. Σχολ. Σελιαντικῶν Αιγιαλείας, 83) Δημ. Σχολ. Συλιβαινωτικῶν Αιγιαλείας, 84) Δημ. Σχολ. Τραπεζῆς Αιγιαλείας, 85) Δημ. Σχολ. 'Αγ. 'Ιωάννου Κορινθίας, 86) Δημ. Σχολ. Πραστοῦ Κυνourίας, 87) Δημ. Σχολ. 'Αγ. Κωνσταντίνου Μαντινείας, 88) Δημ. Σχολ. Ζευγολατιῶν Μαντινείας, 89) Δημ. Σχολ. Μπάλλα Πατρών Β' περιφ., 90) Δημ. Σχολ. Ρίου Πατρών Β' περιφ., 91) Δημ. Σχολ. Σουλίου Πατρών Β' περιφ., 92) Δημ. Σχολ. Χελιδονίου Πύργου, 93) Δημ. Σχολ. 'Αρτικίου Τριφυλίας, 94) Δημ. Σχολ. Γουσσάδων Κερκύρας Β' περιφ., 95) Δημ. Σχολ. Κανδήλας Λευκάδος, 96) Δημ. Σχολ. Λιβαδοχωρίου Λήμνου, 97) Δημ. Σχολ. Βαθέος Σάμου, 98) Δημ. Σχολ. 'Ανω Σύρου Σύρου, 99) 2ον Δημ. Σχολ. Χίου, 100) 6ον Δημ. Σχολ. Χίου, 101) Δημ. Σχολ. Ξηροκάμπου 'Ιεραπέτρας Κρήτης.

ΤΑ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ παρακαλοῦμεν νὰ μὴ στέλλωνται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀπροσώπως: «'Ελληνικὸν 'Ερυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Λυκαβητοῦ 1, διότι ἄλλως δυσχεραίνεται ἡ εἰσπραξις.

ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΧΡΟΝΙΑ ἔχει θεωρηθῇ ἀναγκαία ἡ σμίκρυνσις τῶν μεγάλων κλασσικῶν βιβλίων καὶ τῶν παλαιῶν ἐφημερίδων, γιὰ τὴν ἐξοικονόμησι χώρου. Ἦδη ἀπὸ τὸ 1952 τὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο τοῦ Λονδίνου ἔθεσε σ' ἐφαρμογὴ τὸ σύστημα τῆς παραγωγῆς «μικροφίλμς» γιὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸν τεράστιον ὄγκο τῶν ἐφημερίδων, πού ἐγείμιζαν τὶς ἀποθήκες του. Τὰ κατάλληλα μηχανήματα τοῦ τὰ προσέφερε τὸ 'Ινστιτοῦτο Ροκφέλλερ τῆς Νέας Ὑόρκης. Τώρα πολλὲς μεγάλες βιβλιοθήκες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς 'Αμερικῆς ἔχουν ἐφοδιασθῇ με παρόμοια μηχανήματα κ' ἐτοιμάσει μικροσκοπικὰ «βιβλία» πού εὐκολὰ μπορεῖ νὰ διαβάξῃ κανεὶς με τὴ βοήθεια εἰδικῶν ὀργάνων.

Γιὰ τὴν φωτογράφησι τῶν ἐντύπων χρησιμοποιοῦνται ταινίες 35 χιλιοστομ. καὶ συσκευὲς μικρὲς, μ' εὐκόλο χειρισμό. Εἶναι καταπληκτικὰ μεγάλος ὁ χώρος πού κερδίζεται με τὸ σύστημα τῶν μικροφίλμς: 'Ολόκληρη ἡ Βίβλος, ἡ Παλαιὰ καὶ ἡ Καινὴ Διαθήκη δηλαδὴ, ἔχει χωρέσει σ' ἓνα βιβλίο πού οἱ διαστάσεις του εἶναι μικρότερες ἀπὸ ἐκεῖνες ἐνὸς συνηθισμένου κουτιοῦ ἐπισκεπτηρίων.

Γιὰ τὸ «διάβασμα» τῶν μικροφίλμς αὐτῶν ὑπάρχει ἓνα εἰδικὸ μηχανήμα. Προβάλλεται τὸ φιλμ σὲ μιὰ τετράγωνη ὀθόνη 40 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου — πού μπορεῖ νὰ μεγαλῶνῃ καὶ νὰ μικραίνῃ — καὶ ὁ ἀναγνώστης κάθεται καὶ διαβάξῃ με τὴν ἡσυχία του, ζητώντας νὰ ρυθμίσῃ ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος τὴν ταχύτητα καὶ τὴν ἐνταση τοῦ φωτός.

ΩΡΙΣΜΕΝΑ εἶδη ψαριῶν τρέχουν πιὸ γρήγορα καὶ ἀπὸ τὰ πολεμικὰ πλοῖα. Τὸ δελφίνι, αἰφνης, ξεπερνάει ἓνα ἀντιτορπιλικὸ πού τρέχει με μέση ταχύτητα 62 χιλιόμετρα τὴν ὥρα. Εἶναι ἐξακριβωμένο πὼς τὰ δελφίνια πιάνουν 80 χιλιόμετρα τὴν ὥρα. Τὸ ψάρι ὅμως πού, ὅσο μπορούμε νὰ ξέρουμε ἔχει τὸ ρεκόρ τῆς ταχύτητος, εἶναι ὁ ξιφίας, πού μέσα σὲ μιὰν ὥρα ξεπερνάει τὰ 112 χιλιόμετρα.

ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ λουλούδια χρειάζονται γιὰ νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸ νέκταρ τους μιὰ κυψέλη. Γιὰ νὰ τὸ κατορθώσῃ αὐτὸ μιὰ μέλισσα πρέπει νὰ διανύσῃ ἀπὸστασι τόση, ὅση εἶναι ἡ περίμετρος ὅλης τῆς γῆς τρεῖς φορές.

ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤῃ ἓνας ἄντρας τῆς φυλῆς τῶν Ζουλοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἀπάνω ἀπὸ 40 χρονῶν. Στὴν ἡλικία αὕτῃ θεωρεῖται ἀνίκανος νὰ πολεμήσῃ καὶ γι' αὐτὸ τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ δημιουργήσῃ δική του οἰκογένεια.

ΟΤΑΝ πρόκειται νὰ παντρευτοῦν τὰ κορίτσια τῆς Νιγηρίας, ὁφείλουν νὰ δώσουν ἓνα ποσὸν στοὺς γονεῖς τους ὡς ἀποζημίωσι γιὰ τὶς ὑπηρεσίες πού δὲ θὰ μποροῦν πιά νὰ τοὺς προσφέρουν. Καὶ ὁ ἄντρας τοὺς πρέπει νὰ τοὺς πληρώνῃ γιὰ κάθε παιδί πού φέρνει στὸν κόσμον ἓνα ποσὸν ἀνάλογο με τὴν οἰκονομική του κατάστασι.

Ο ΜΟΝΟΣ ἄνθρωπος τοῦ νεωτέρου κόσμου πού βγῆκε ζωντανὸς ἀπὸ τὴν κοιλιὰ μιᾶς φάλαινας εἶναι

ὁ Τζάημς Μπάρτλεϋ. Αὐτὸ συνέβη στὴ θάλασσα πού βρέχει τὰ νησιά Φάλλκλαντ, στὰ 1899. "Όταν πιάσανε τὴ φάλαινα, τὸ καράβι σχεδὸν ἀναποδογύρισε, καὶ ὁ Μπάρτλεϋ ἐξαφανίστηκε. "Όλοι τὸν νόμιζαν πνιγμένο. Τὴν ἄλλη μέρα ὅμως, ὅταν τὸ πλήρωμα ἄρχισε νὰ κόβῃ τὴ φάλαινα, ἀνεκάλυψε μέσα στὴν κοιλιὰ τῆς τὸν σύντροφό του. "Ο Μπάρτλεϋ βγῆκε μὲν ζωντανὸς ἀπὸ τὸ κῆτος, ἀλλὰ μόνο μετὰ τρεῖς ἐβδομάδες κατ'ὀρθωσε νὰ βρῇ τὰ λογικὰ του.

ΕΝΑ ΨΑΡΙ τοῦ γλυκοῦ νεροῦ ἔμα μπῆ μέσα στὸν πάγο, λένε, δὲν παγώνει ποτέ. Τὸ σημεῖο στὸ ὁποῖο τὸ ψάρι τοῦ γλυκοῦ νεροῦ μπορεῖ νὰ παγώσῃ εἶναι κατώτερο κατὰ τοὺς εἰδικούς, ἀπὸ τὸ σημεῖο πήξεως τοῦ νεροῦ.

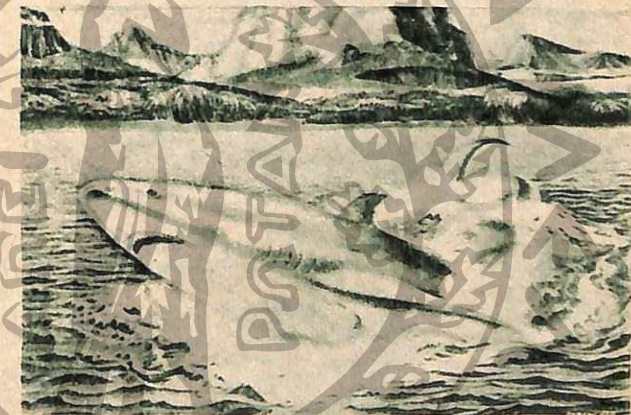
★

Ο ΤΟΞΟΤΗΣ

Τὸ εὐνοούμενο φαγητό του εἶναι τὰ ἔντομα, τὰ ὁποῖα τοξεύει με νερό. Τὰ πτερὰ τοὺς τότε κολλᾶνε καὶ τὰ ἔντομα πέφτουν στὸ νερό.

★

Ο ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ ΔΑΓΚΩΝΕΙ

'Ο μεγάλος λευκὸς καρχαρίας εἶναι ἄγριος σὰν τὴν τίγρη καὶ σκοτώνει ὅ,τι βρῇ μπροστά του. Οἱ περισσότεροι γεννοῦν ἀπ' εὐθείας τὰ παιδιὰ τοὺς.

ΜΕΛΕΤΗΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ

Βοήθεια εις σεισμόπληκτους και ένδεεις
Help to the needy

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Διάβας Καλαμπάκας
Juniors of Elem. School Diava Kalabaka

Ε.Σ.Ν. 33ου Δημ. Σχολ. Πειραιώς
Juniors of 33rd Elem. School Piraeus

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παμφίλων Λέσβου
Juniors of Elem. School Pamfila Lesvos

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Κεραμειών Κεφαλληνίας
Juniors of High School Keramea Kefallenia

Ε.Σ.Ν. 7ου Δημ. Σχολ. Αγίου
Juniors of 7th Elem. School Aegion

Ε.Σ.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. Όρεστιάδας
Juniors of 3rd Elem. School Orestias

Ε.Σ.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. Καρδίτσας
Juniors of 3rd Elem. School Karditsa

Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Δεσκάτης
Juniors of 1st Elem. School Descate Elasson

Ε.Σ.Ν. 6ου Δημ. Σχολ. Καρδίτσας
Juniors of 6th Elem. School Karditsa

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Βαρθολομιού Πατρών
Juniors of High School Vartholomio Patras

ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Βοήθεια εις Κοινότητα και σχολεία
Health in the Home

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ν. Λιβερᾶς Λακεδαιμόνος
Juniors of Elem. School N. Livera Lakedaemon

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καρυδίτσας Κοζάνης
Juniors of Elem. School Karyditsa Kozane

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Έξαπλατάνου Μακεδονίας
Juniors of High School Exaplatanos Macedonia

Ε.Σ.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. Πρεβέζης
Juniors of 3rd Elem. School Preveza

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πέρδικας Θεσπρωτίας
Juniors of Elem. School Perdica Thesprotia

Ε.Σ.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. Κρ. Βρύσης Γιαννιτσών
Juniors of 3rd Elem. School Krya Vrysse Yanitsa

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Άμοργού
Juniors of Elem. School Amorgos

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Άρμολίων Χίου
Juniors of Elem. School Armolia Chios

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ανατολής Ίεραπέτρας
Juniors of Elem. School Anatole Krete

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Θραψανού Πεδιάδος
Juniors of Elem. School Thraphano Krete

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Είμαι νήσος του Αιγαίου.
"Αν το πρώτο μ' αφαιρέσεις,
και δασεία μου προσθέσεις,
γίνομαι όνομα θεάς.

Τι είναι;

Σπάζω πάγο, βρίσκω άσχημ.
Σπάζω άσχημ, βρίσκω πούπουλο.

Τι είναι;

Τέσσερις καλές γειτόνισσες,
ή μιὰ τὴν ἄλλη τρέχει
καί ποτέ της δὲν τὴν φθάνει.

Τι είναι;

Δόντια ἔχει, στόμα δὲν ἔχει
ποτέ της δὲν τρώει, ποτέ δὲν πεινά.

Τι είναι;

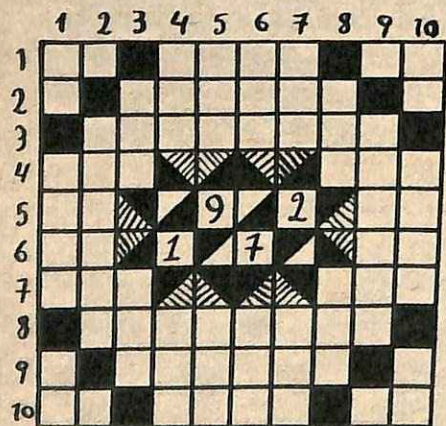
ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ...

- Ποιός ὁ μεγαλύτερος σει-
σμός τῶν τελευταίων χρόνων;
- Ποιὸ τὸ πολυτιμότερο μέ-
ταλλο;
- Πόσα πλῆκτρα ἔχει ἓνα συ-
νηθισμένο πιάνο;
- Ποιὰ ἡ ἀναλογία θαλάσσης
καὶ ξηρᾶς;
- Πόσα ἡφαίστεια ὑπάρχουν ἐν
ἐνεργείᾳ στὸν κόσμο;
- Ποιὰ γλῶσσα ὁμιλεῖται πε-
ρισσότερο στὸν κόσμο;
- Ποιὸ βιβλίο ἔχει τὴ μεγα-
λύτερη κυκλοφορία;
- Ποιὸς εἶναι ὁ πατέρας τῆς
ιατρικῆς;

ΞΑΝΘΗ Χ.

Σχολή 'Ισμ. Μεταξά - Νίκολιτς

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) Σύμβολα ἀρχῆς καὶ τέλους —
«Τοῦ χρόνου μας... καλὴ» —

Σύνδ. αἰτιολ. 2) 'Ογκωδέστατον
ζῶον. 3) 'Όνομα πού θυμίζει λύ-
τρωσιν. 4) "Ένας — Χειμερινὸν
σπόρ. 5) "Αρθρον — Τροπικὸν ἐπίρ-
ρημα. 6) Θέλει νὰ δείξῃ τὸ ὅλον
τοῦ λείπουν ὅμως γράμματα —
'Ερωτηματικὴ ἀντωνυμία. 7) «Τὰ
σὰ ἐκ τῶν...» — Βισυνή. 8)
Νυκτερινὸν ἄσμα. 9) Στοιχεῖο τὸ
ὁποῖον εἶναι βάσις πολλῶν χημι-
κῶν ἐνώσεων. 10) Πρόθεσις ἡ ὁποία
χρησιμοποιεῖται μὲ δοτικὴν — Με-
τοχὴ τοῦ ἴσθημι — Ὑποθετικὸς
σύνδεσμος.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Δίφθογγος — «Εὐτυχὲς τὸ

νέον...» — Έγκλητ. μόριον. 2)
Παράγεται ἐντὸς τοῦ στόματος
(γενικ. πληθ.). 3) Μέχρι (ἐπιρ.) —
Τώρα (ἐπιρ.). 4) Λέξις ἡ ὁποία σοῦ
ἀπαγορεύει νὰ προχωρήσῃς — Τρία
πρῶτα γράμματα καρπού τῆς ἐπο-
χῆς. 5) Τρέχῃ — Ὑπουργεῖον τὸ
ὁποῖον ὀνομάζεται μὲ τρία ὅμοια
σύμφωνα. 6) Γνωστὸς ἀπὸ τὴν
ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς (τρία μόνο
γράμματα τοῦ ὀνόματός του) —
'Ο χρόνος ἀποτελεῖται ἀπὸ 8.760
(οὐσιαστικό). 7) Τρία φωνήεντα
τῆς πρωτεύουσας — Δύο φορές.
8) Σῆμα κινδύνου — Διάρκεια τῆς
ἀνθρωπίνης ζωῆς (αἰτιατ.). 9) Χώρα
τῆς Ἀγγλίας. 10) Μουσικὴ νότα —
Δὲν εἶναι στραβά — Ὑποθετικὸς
σύνδεσμος.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΛΑ

Γυμν. Βλαχιώτη Λακωνίας

ΕΝΑ ΤΕΤΑΡΤΟ

τὴν ἡμέρα ἀρκεῖ γιὰ νὰ μιλήσουν τὰ
παιδιά σας ἀγγλικά, γαλλικά, γερμανικά

Ἀλλὰ μαζί τους θὰ μιλήσετε καὶ σεῖς! Αὐτὸ ἔχει συμβῇ μὲ τοὺς
πιὸ πολλοὺς γονεῖς. Τὸ Linguaphone ἐπιβάλλει τὴν παρουσία
του στὸ σπίτι. Ἐλκύει μικροὺς καὶ μεγάλους μὲ τὴν ἀκατανί-
κτητη γοητεία του, μὲ τὰ ἐνδιαφέροντα θέματά του, μὲ τὴν
ώραία προφορὰ τῶν καθηγητῶν καὶ ὁμιλητῶν του. Τὰ ἀπο-
τελέσματα εἶναι ἐκπληκτικὰ σὲ ΟΛΕΣ τὶς ἡλικίες.

ΣΕΙΡΕΣ ΔΙΣΚΩΝ ΤΩΝ 45 ΣΤΡΟΦΩΝ ΣΕ 37 ΓΛΩΣΣΕΣ
Εἴτε ΜΑΓΝΗΤΟΤΑΙΝΙΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΣ Εἴτε ΚΑΣΕΤΑΣ

ΖΗΤΗΣΤΕ ΔΙΣΚΟ - ΔΕΙΓΜΑ ΔΩΡΕΑΝ

στὲλνοντάς μας τὸ κατωτέρω δελτίο.

Παρακαλῶ στείλτε μου δωρεάν καὶ χωρὶς καμμίαν ὑποχρέωσιν μου πληρο-
φορίες γιὰ τὴν ὀπτικοακουστικὴ μέθοδόν σας (δίσκο 45 στροφῶν καὶ ἀνα-
λυτικὸ τεύχος). Ἐσῶκλειώ δρχ. 7.50 σὲ γραμματόσημο γιὰ ἐξόδο ἀπο-
στολῆς κ.λ.π. Ἐνδιαφέρομαι γιὰ τὴν γλῶσσα γιὰ: σπου-
δές, ἐπαγγ. ἀνάγκες, μόρφωσιν, τουρισμό. (Σθῆντε ὅ,τι δὲν σας ἀφορά).

ΟΝΟΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Τ. Τ.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΗΛ.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ Linguaphone

ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 10 (134) ΤΗΛ. 617.811
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 68 ΤΗΛ. 32.370
ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ «MINION»

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

Μέρος Β'

Ὁ Θεὸς ὅμως θέλησε νὰ τὸν σταματήσῃ. Πῆρε
τὴν ἐπιστολὴν ὁ ὑποπλοίαρχος, ἀπέπλευσε ἀμέσως,
ἀλλὰ ποιά ἦταν ἡ λύσσα τοῦ Ἀύρτον ὅταν τὴν ἐπο-
μένη εἶδε πὺς τὸ πλοῖο τραβοῦσε γιὰ τὴν ἀκτὴ τῆς
Νέας Ζηλανδίας! Εἶχε κάνει λάθος ὁ γεωγράφος,
ποῦ εἶχε συντάξῃ τὸ γράμμα.

Βλέποντας ὅτι ναυαγοῦν τὰ σχέδιά του ὁ κακοῦργος,
θέλησε νὰ ἐπαναστατήσῃ. Τὸν φυλακίσανε. Ὡς τὶς
3 Μαρτίου τὸ «Ντυνκάν» πηγαίνοντο στὴν
ἀκτὴ. Αὐτὴ τὴν ἡμέρα ἀκούστηκαν κανονιὲς ἀπὸ τὸ
πλοῖο καὶ σὲ λίγο ὁ λόρδος Γκλένερβαν καὶ οἱ δικαί
του ἀνέβηκαν ἀπάνω. Τ' εἶχε συμβῇ; Ὅταν, ὕστερα
ἀπὸ ἀνεκδιήγητες περιπέτειες ἐτελείωσε τὸ ταξίδι
τοῦ ὁ λόρδος, ἔφθασε στὸ λιμάνι Τούφολντ. Δὲν
βρῆκε τὸ «Ντυνκάν», ἐτηλεγράφησε στὴ Μελβούρνη,
κ' ἔμαθε πὺς αὐτὸ εἶχε ἀναχωρήσει πρὸς ἀγνωστὴν
κατεύθυνσιν. Τότε σκέφθηκε πὺς τὸ πλοῖο εἶχε κατα-
ληφθῇ ἀπὸ κουρσάρους. Ἀλλὰ, καθὼς ἦταν ἀτρό-
μητος, δὲν ἐδίστασε νὰ τὸ ἀναζητήσῃ. Μπήκε σ' ἓνα
ἐμπορικὸ καράβι, κατευθύνθηκε στὴ Δυτικὴ ἀκτὴ
τῆς Ν. Ζηλανδίας, διέσχισε τὸν 37° παράλληλο χωρὶς
νὰ βρῇ κανένα ἴχνη τοῦ πλοίαρχου Γκράντ, καὶ — ὦ,
τοῦ θαύματος — ξαναβρῆκε τὸ «Ντυνκάν», ποῦ ἀπὸ
πέντε βδομάδες τὸν περίμενε! Ἦταν στίς 3 Μαρτίου
πάνω στὴν θαλαμηγὸ τοῦ ὁ λόρδος καὶ ὁ Ἀύρτον
στὸ ἀμπάρι τῆς. Ἀφοῦ τὸν ἔφεραν μπροστά του,
προσπάθησε νὰ τοῦ ἀποσπᾷ ὠρισμένες πληροφο-
ρίες γιὰ τὸν Γκράντ. Ἀρνήθηκε — δὲν ἤξερε ἄλλωστε
τίποτα — καὶ τότε ὁ λόρδος εἶπε πὺς θὰ τὸν παρέ-
δινε στίς ἀγγλικὲς ἀρχὲς στὸ πρῶτο λιμάνι. Κατὰ
τὸ ταξίδι ὁ Ἀύρτον παρεκάλεσε νὰ τὸν ἀφήσουν
σ' ἓνα ὁποιοδήποτε νησί τοῦ Εἰρηνικοῦ, καὶ ἔδωσε
τὸ λόγο του πὺς θὰ μαρτυροῦσε καθεὶ πού ἤξερε.
Ὁ λόρδος, προκειμένου νὰ συγκεντρώσῃ πληροφορίες
γιὰ τὸν πλοίαρχο Γκράντ, δέχθηκε. Κι ὁ ἄθλιος κα-
κοποιός, ἀφοῦ τὸν ἐβεβαίωσε ὅτι ἀπὸ τότε ποῦ τὸν
ἐβγαλαν στὴν ἀκτὴ, τίποτα δὲν εἶχε μάθει γιὰ τὸν
Γκράντ, ἀφηγήθηκε ὅλη τὴ ζωὴ του. Κράτησε τὸ
λόγο τοῦ ὁ λόρδος, τὸ «Ντυνκάν», συνεχίζοντας τὴν
πορεία του, ἔφθασε τὸ νησί Ταμπὸρ κ' ἐκεῖ ἐγκα-
τέλειψαν τὸν Ἀύρτον. Ἐπίσης ἐκεῖ, σὺν ἀπὸ θαῦμα,
βρῆκανε τὸν πλοίαρχο Γκράντ μαζί μὲ δύο ἀνθρώπους
του, στὸν 37° παράλληλο ἀκριβῶς! Προτοῦ νὰ σαλ-
πάρῃ τὸ πλοῖο ὁ λόρδος εἶνε στὸν κακοποιό:

— Θὰ εἶσαι μακριὰ ἀπὸ κάθε συνάντησίν σου ἐδῶ.
Ἀύρτον, μόνος, κάτω ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ Θεοῦ. Ὅσο
κι ἂν εἶσαι ἀνάξιος, κάποιος ἀνθρώπος θὰ σὲ θυμῶνται.
Ἦταν 18 Μαρτίου τοῦ 1855 ὅταν τὸ «Ντυνκάν»
ἐξαφανίσθηκε μέσα στὴν ἀγλὴ τῆς θαλασσοῦς ὁμίχλης.
Ὁ Ἀύρτον εἶχε μείνει ὁλομόναχος, ἄοπλος, δίχως
ἐργαλεῖα καὶ τροφίμα. Μόνο ἓνα σπιτάκι κατασκευα-
σμένο ἀπὸ τὸν τίμιο Γκράντ βρῆκε ὁ κακοῦργος.
Δὲν τοῦ ἔμενε παρὰ νὰ ζῇ ἐκεῖ μὲ σύντροφο τὴν
τύψιν του. Μετάνιωσε, κύριοι, αἰσθάνθηκε φοβερὴ
ντροπὴ γιὰ τὰ ἐγκλήματά του. Ἦταν ἀφάνταστα
δυστυχισμένος. Πόσο ὑπέφερε δὲν περιγράφεται. Μῆτε

πόσο ἐργάσθηκε γιὰ νὰ ἐξλιεσθῇ καὶ νὰ λησμονήσῃ,
κι οὔτε τίς προσευχὲς ποῦ ἔκανε ζητώντας ἀπὸ τὸν
Πλάστη νὰ τὸν συγχωρήσῃ! Ἦταν ἔτσι τὰ πάντα ἐπὶ
δύο - τρία χρόνια. Ὁ Ἀύρτον, τσακισμένος ἀπὸ τὴν
ἐρημιὰ καὶ τίς στερησεις, ἄρχισε ν' ἀνιχνεύῃ τὸ πέ-
λαγος μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ φανῇ κανένα πλοῖο, ἂν καὶ
φοβότανε πὺς δὲν εἶχε φτάσει ὁ καιρὸς γιὰ τὴν ἐξι-
λέωσιν, κ' οἱ τύψεις τυραννοῦσαν τὴν ψυχὴ του. Ὁ
Θεὸς δὲν τὸν εὗρισκε τιμωρημένο ἀρκετὰ κι ἀρνιό-
τανε νὰ τὸν συγχωρήσῃ. Μὲ τὸν καιρὸ γινόταν ἄγριος,
ὁ ἴδιος ἐνοιώθε πὺς ἡ ἀποκτήνωσιν τὸν ἐρθεῖρε ὅπως
ἡ σκουριά τὸ βρεγμένο παλιόσιδεο. Τέλος, ἔγινε
αὐτὸς ποῦ ἐσεῖς βρήκατε. Εἶναι περιττὸ νὰ σὰς πῶ
ὅτι ὁ Ἀύρτον κ' ἐγὼ εἴμασθε τὸ ἴδιο πρόσωπο!

Κατασυγκινημένοι ὅλοι τοὺς σηκώθηκαν ἐπάνω,
κι ὁ Κύριος Σμιθ ἄρπαξε πρῶτος τὸ χέρι του, τὸ ἔσφιξε
μὲ συμπόνιαν, καὶ εἶπε:

— Ὑπῆρξατε ἐγκληματίας μεγάλος. Ἀύρτον, ὁ
Θεὸς ὅμως, μὲ τὸ νὰ μᾶς ὡδήγησῃ νὰ σὰς βροῦμε,
ἀπέδειξε πὺς θεωρεῖ ὅτι ἔχετε ἐξλιεῶσαι τὰ ἐγκλή-
ματά σας. Εἴσαστε πᾶς συγχωρημένοι. Καὶ τώρα,
θέλετε νὰ γίνετε μέλος τῆς συντροφίᾳς μας; Νὰ τὸ
χέρι μου.

Πῆρε τὸ χέρι τοῦ μηχανικοῦ ὁ Ἀύρτον καὶ τὸ
φίλησε, βρέχοντάς το μὲ δάκρυα θερμά...

8

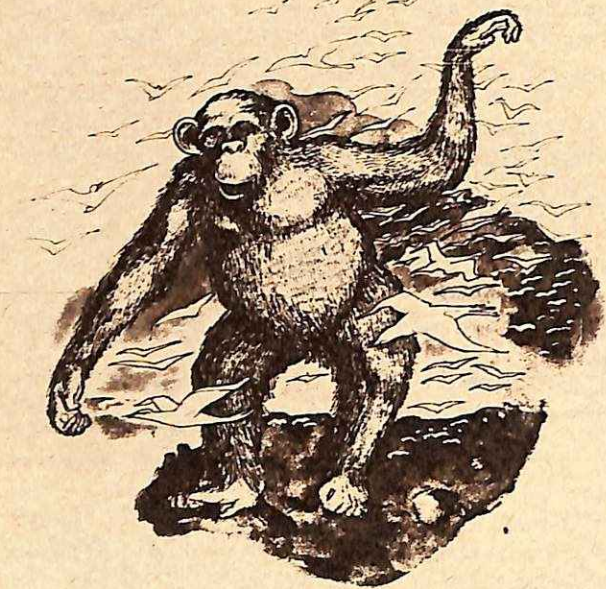
Μετὰ τὴν δραματικὴ ἐξομολόγησίν του, ὁ Ἀύρτον,
ἂν καὶ τοῦ τὸ πρότειναν, ἀρνήθηκε νὰ μείνῃ μαζί τους.
«Ἀφήστε με λίγον καιρὸ στὴ στάνη», παρεκάλεσε.
Ἀποχαιρετώντάς τον ὁ Σμιθ τὸν ἐρώτησε γιατί,
ἀφοῦ εἶχε σκοπὸ νὰ μείνῃ γιὰ πάντα στὸ ἐρημο-
νησί Ταμπὸρ, ἐρρίξε στὴ θάλασσα ἐκεῖνο τὸ σημεῖωμα
ποῦ τοὺς ὡδήγησε στὰ ἴχνη του. Ἐμείνε κατάπλη-
κτος. «Ποτέ δὲν ἐρρίξα σημεῖωμα στὴ θάλασσα»,
εἶπε, κ' ἐφυγε τρεχάτος. Ὅσο κι ἂν συζητήσανε τὸ
πράγμα κατόπιν οἱ ἀποικοὶ, δὲν βρῆκαν τὴ λύσιν τοῦ
μυστηρίου: Ποιὸς εἶχε ρίξει τὴ μπούτλια μὲ τὸ
σημεῖωμα;

Ἀπὸ τίς πρῶτες ἡμέρες τοῦ 1867 ἄρχισαν τὸ
θερισμό. Ἐπειτα πήγανε στὴ στάνη κ' εἶμιναν εὐχα-
ριστήμενοι βλέποντας τὸν Ἀύρτον νὰ ἐργάζεται μὲ
σύστημα καὶ μὲ ζῆλο. «Μποροῦμε τώρα νὰ εἴμασθε
ἡσυχοὶ γιὰ τὸ κοπάδι μας. Εἶναι σὲ καλὰ χέρια»,
εἶπε ὁ ναυτικός ὅταν ξαναβρέθηκαν στὸ σπίτι τοῦ
Γρανίτη. «Βέβαια, ἔκανε ὁ μηχανικός, ἀλλὰ συλλο-
γίζομαι ὅτι πρέπει νὰ ἔχουμε κάποια στενότερη ἐπαφὴ
μὲ τὸν Ἀύρτον. Δὲν ἔχει κανεὶς τι μπορεῖ νὰ συμ-
βῇ...». Τὸν κοίταξαν ὅλοι στὰ μάτια σιωπηλά, ἀφή-
νοντάς τον νὰ σκεφθῇ καλύτερα. Ὑστερὰ ἀπὸ πα-
ρέλυσιν μιῆς ὥρας, ὁ Κύριος Σμιθ τινάχθηκε ἀπάνω
κ' εἶπε σιγανὰ σὰ νὰ μονολογοῦσε: «Θὰ φτιάσωμε
τηλέφωνον! (Πῶς;), ἔκραξε σαστισμένος ὁ Πεν-
κρόφ! Ἀμὲ τὰ ὑλικά ποῦ ἔχουμε, ἀπάντησε ὁ Σμιθ.
Τὰ στοιχεῖα ποῦ εἶναι ἀπαραίτητα ὑπάρχουν. Θὰ

μᾶς δυσκολέψῃ ἢ συρματοποιήσῃ τοῦ σιδήρου, μὰ τελικὰ θὰ τὰ καταφέρουμε». «Ὡρα εἶναι νὰ διασχίσουμε τὸν τόπο μὲ σιδηρόδρομο!», εἶπε γελώντας ὁ ναυτικός.

Ἡ τόσο δύσκολη καὶ λεπτή ἐργασία ἐτελείωσε μέσα σὲ δέκα ἡμέρες, ἀφοῦ ἐννοεῖται ἐχρησιμοποιήθη καὶ ὁ ψευδάργυρος ποὺ εἶχε περιτυλίξει τὸ κιβώτιο ποὺ βρήκανε στὴν ἀκτή. Ὅταν, στὶς 12 Φεβρουαρίου ὁ Σμιθ ἔστειλε μῆνυμα μὲ τὰ ἠλεκτρικὰ σύρματα, πῆρε ἀμέσως ἀπάντησι ἀπὸ τὸν Ἀῦρτον!

Ὅσο ἦταν ἀκόμη καλὸς ὁ καιρὸς, ἔκαναν ἐξερευνήσεις ὡς τὸ βάθος τῶν δασῶν. Πήγαιναν πάντα ὠπλισμένοι γιατί συναντοῦσαν ἀγριόχοιρους ἐπιθετικούς, πότε-πότε μάλιστα καὶ πάνθηρες. Ὁ μηχανικός τοὺς συνώδεε ποὺ καὶ ποῦ, γιατί στὸ μεταξύ φρόντιζε νὰ τελειοποιήσῃ τὴ φωτογραφικὴ μηχανή ποὺ βρήκανε στὸ κιβώτιο. Σὲ μικρὸ διάστημα ἦταν

σὲ θέσι νὰ βγάλουν ωραιότατες φωτογραφίες. Γέμισαν τὸ σπῖτι τοῦ Γρανίτη ἀπὸ τοπία καὶ προσωπογραφίες δικές τους καὶ... τοῦ κυρίου Ζούπ. Ὁ πίθηκος παρατηροῦσε τὴν εἰκόνα του μὲ ὕφος ποὺ ἄφηνε νὰ φανῇ κάποια δόσις ἐγωϊσμοῦ. Κατὰ τὰ τέλη Μαρτίου ἄρχισε νὰ χιονίζει. «Χιόνι τέτοια ἐποχή!», εἶπε ὁ Πενκρόφ ἀνήσυχος. «Τὰ φυτὰ μας θὰ παγώσουν!». Ἀξαφνὰ ὁ Χάρμπερτ ἐφώναξε «Πουλιά!». Πραγματικά, ἀμέτρητα θαλασσοπούλια εἶχαν πέσει στὸ νησί. Ἀλλὰ σὲ λίγο ἐξαφανίστηκαν, ἀφήνοντας στοὺς ἀποίκους μι' ἀνάμνησι ἀλησμόνητη καὶ μιὰ ωραία φωτογραφία μὲ τὸν Ζούπ νὰ χαιρετᾷ ὁλόρθος τοὺς ὁλόλευκους ταξιδιωτὲς τ' οὐρανοῦ.

6

Ὑστερα ἀπὸ πολλὲς συζητήσεις οἱ ἀποικοὶ πῆραν τὴν ἀπόφασιν νὰ μποῦν στὸν «Καλότυχο» γιὰ νὰ συνεχίσουν τίς ἐξερευνήσεις τους. Ὁ μηχανικός πρότεινε στὸν Ἀῦρτον νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ, ἀλλ' αὐτὸς προτίμησε νὰ μείνῃ στὴ στεριά καὶ νὰ ἐγκατασταθῇ στὸ σπῖτι τοῦ Γρανίτη. Ὁ κύριος Ζούπ θὰ τοῦ κρατοῦσε συντροφιά, καὶ δὲν ἔδειξε καμμιά διάμαρτυρία γι' αὐτό. Στὶς 16 Ἀπριλίου σαλπάρησαν, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν πιστό τους σκύλο, τὸν Τόπ.

Ἡ νύχτα βρῆκε τὸν «Καλότυχο» ἀγκυροβολημένο στὸ Ἀκρωτήριο. Οἱ ἐπιβάτες κακοκοιμήθηκαν κάπως στὸ κατάστρωμα, γιατί ἦταν ἄσχημος ὁ καιρὸς, τὴν ἐπομένην ὁμῶς ἐταξίδεψαν θαυμάσια κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς καὶ ἔβγαλαν ωραίες φωτογραφίες. Τοὺς ἔκανε ἐντύπωσι ἡ μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ τοῦ Νοτίου καὶ τοῦ Βορείου μέρους τοῦ νησιοῦ. Ὅσο δασωμένο ἦταν τὸ ἓνα, τόσο ξερὸ τὸ ἄλλο! Εἶχε ὁμῶς ἐνδιαφέρον αὐτὴ ἡ ξεραῖλα, γιατί στὴν παραλία ὠρθόνονταν ἀλλόκοτοι βράχοι διαφόρων διαστάσεων, ἀλλοῦ πυραμοειδεῖς, ἀλλοῦ τρουλλωτοί, ἐδῶ παρόμοιοι μὲ καπνοδόχους ἐργοστασίων, ἐκεῖ χαμηλοί, γεμάτοι σπηλιές. Ὅλες οἱ ιδιοτροπίες τῆς φύσεως σκιαγραφοῦσαν τὴν ἀκτὴ, ποὺ ἐκτείνονταν σὲ μῆκος ἐννέα μιλίων. Μ' αἰσθημα ἀπορίας παρατηροῦσαν ὅλοι τοὺς ἀμίλητοι τοὺς ἄγριους βράχους, ὁ Τόπ ὁμῶς δὲν ἔπαυε νὰ γαυγίζει παράξενα, θυμίζοντας τὰ γαυγίσματα ποὺ ἔκανε στὸ στόμα τοῦ πηγαδιοῦ.

Πλευρίσανε, πέρασαν κοντὰ ἀπὸ συμπαγεῖς βράχους, καὶ ἀφοῦ ἐσχημάτισαν τὴν ἰδέαν ὅτι δὲν ὑπῆρχε κανένα ζωντανὸ πλάσμα ἐκεῖ, συνέχισαν τὴν πορεία, ἀφοῦ μάλιστα καὶ ὁ σκύλος εἶχε πιά ἡσυχάσει. Ὅταν νύχτωσε, τὸ καράβι ἄραξε σ' ἓνα ἀπάνεμο κοίλωμα. Τὸ χάρμα βγήκανε κυνήγι ὁ Σπίλετ καὶ ὁ Χάρμπερτ, καὶ γύρισαν φορτωμένοι πάπιες καὶ μπεκάτσες.

10

Τὸ ταξίδι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἦταν ἄσχημο. Εἶχε χαλάσει ὁ καιρὸς, τὸ πλοῖο σκαμπανέβαζε, τὰ κύματα ἦταν ἄγρια καὶ μεγάλα. Εὐτυχῶς εἶχε γερὴ σαβούρα ὁ «Καλότυχος», καὶ ὁ Πενκρόφ μεγάλη πείρα. Ὁ ἄνεμος ἐκόπασε τὴν αὐγὴ τῆς ἄλλης ἡμέρας. Ὁ πλοίαρχος ὠδήγησε τὸ σκαρὶ σ' ἓνα εἶδος φλόρδ, ποὺ εἶχε σχηματισθῇ ἀπὸ ρευστὲς λάβες χυμένες ἀπὸ ἡφαίστειο. Ὁ κόλπος ἦταν προφυλαγμένος ἀπ' ὅλες τίς πλευρές. Ὁ «Καλότυχος» θὰ μπορούσε νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ ὅλο τὸ χρόνο χωρὶς νὰ κινηθῇ καθόλου!

Μιλώντας γιὰ διάφορα πράγματα, ἄκουσαν τὸ μηχανικὸ νὰ λέῃ πὺς δὲν ἄναψε ποτέ του φωτιά στὴν παραλία, ὅπως ἐπίστευαν ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν πάει στὸ νησί Ταμπὸρ καὶ σώθηκαν στὸ γυρισμὸ μὲ τὸ νὰ ἰδοῦνε φῶς. «Κάποιο μυστήριο ὑπάρχει, ἐτόνισε ὁ Κύρος, ὅπως ἄλλωστε τόσα ἄλλα. Γιατὶ μυστήριο εἶναι τὸ πὺς ἀφοῦ ἔπεσα ἀπὸ τὸ ἀερόστατο στὴ θάλασσα βρέθηκα στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ νησιοῦ, τ' ὅτι ὁ Τόπ μπόρεσε ν' ἀνακαλύψῃ τὸ καταφύγιό σας, τ' ὅτι ὁ σκύλος μετὰ τὴν πάλῃ του μὲ τὴ φώκια πετάχτηκε ἔξω ἀπὸ τὰ νερά, τ' ὅτι ἐξώκειλε κατὰ καλὴ τύχῃ τὸ κιβώτιο χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἔχνος ναυαγίου καὶ ἡ μοποτίλια μὲ τὸ σημεῖωμα ἦρθε στὰ χέρια μας, τ' ὅτι ὁ Ἀῦρτον δὲν ἔγραψε ποτέ, τόσα ἄλλα ἀκόμη! Ἐ, λοιπόν, τώρα προστίθεται καὶ τοῦτο τὸ ἐξίσου ἀκατανόητο: τ' ὅτι εἶδατε φωτιά ποὺ ἐγὼ δὲν τὴν εἶχα ἀνάψει». «Καὶ τί φωτιά, ἔκανε ὁ δημοσιογράφος: σωστὸς φάρος!». «Οὐτ' ἐγὼ οὔτε ὁ Νάμπ ἐγκαταλείψαμε τὸ σπῖτι τοῦ Γρανίτη ἐκεῖνο τὸ βράδυ», τοὺς βεβαίωσε. Ἐμείναν ἐμβρόντητοι! Τὶ νᾶχε συμβῆ; Μετὰ πολλὲς συζητήσεις πῆραν τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐξερευνήσουν προσεκτικὰ ὅλο τὸ νησί μόλις θ' ἄρχιζε ἡ καλὴ ἐποχή.

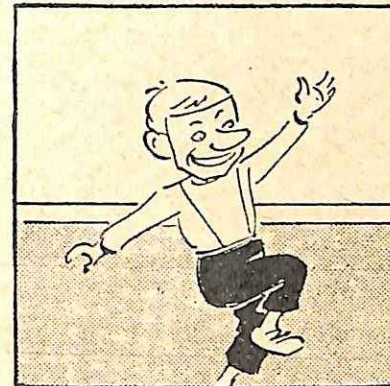
Διασκευὴ Σ.Π.

Σχέδ. Μ. ΠΡΩΤΟΓΕΡΙΔΗ

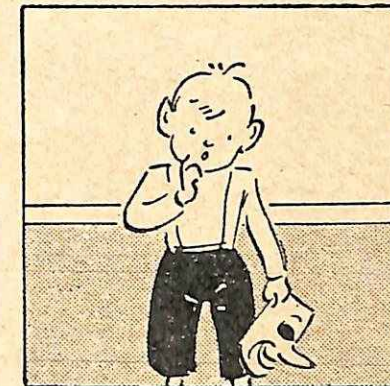
(Συνεχίζεται)

Ο ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ

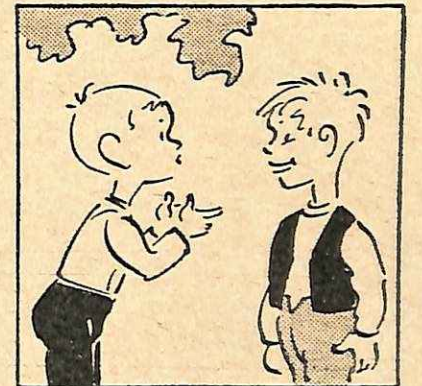
Τοῦ ἐκλιπόντος συνεργάτου μας
ΑΝ. ΒΩΤΤΗ

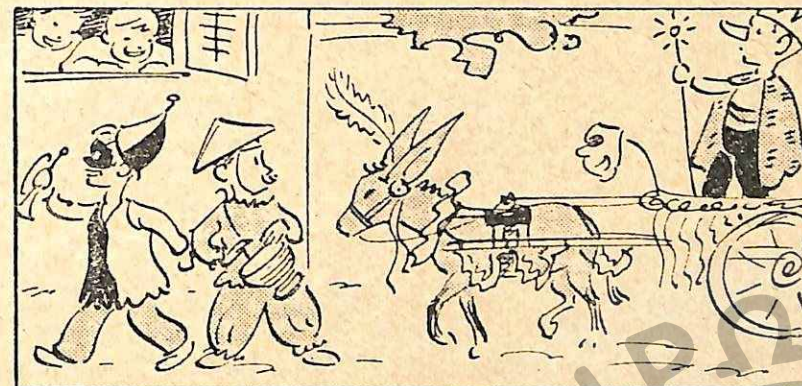
Ὁ Λελὲς μὲ μιὰ μουτσούνα
τώρα παίζει καὶ γελᾷ,
μὰ σὲ λίγο συλλογιέται
μὲ τὰ λίγα του μυαλά:

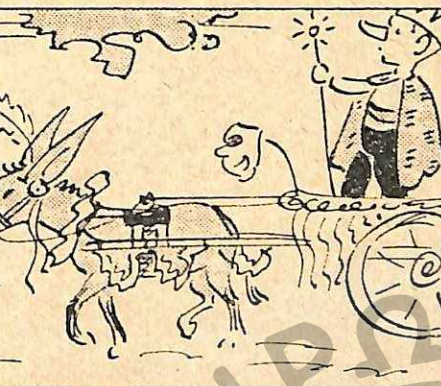
— Πρέπει γιὰ τὸ καρναβάλι
κατιτὶ νὰ σοφιστῶ,
ποῦ ὅλοι μπράβο νὰ μοῦ ποῦνε
κ' ἔτσι πιά νὰ δοξαστῶ!

Κι ἀφοῦ σκέφτηκε καμπόσο,
τρέχει ἀμέσως στὸ Γιαννάκη,
ποῦχει γαλατὰ πατέρα
μὲ ωραῖο καροτσάκι,

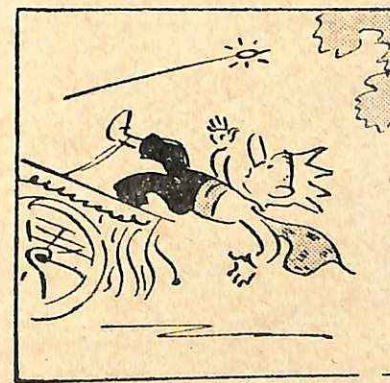
τί σοφίστηκε τοῦ λέει,
ὁ Γιαννάκης συμφωνᾷ
καὶ τὴν Κυριακὴ στὶς δέκα
τὸ ξεφάντωμα ἀρχινᾷ.

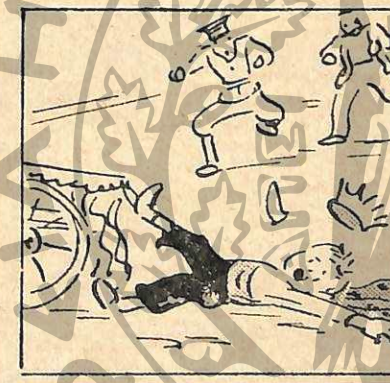
Μπρὸς ὁ Γιάννης μὲ τρουμπέτα
κι ὁ Ριρὴς μὲ τουμπέλεκι,
καὶ καρναβάλος στ' ἀμάξι
ὁ Λελὲς ὁλόρθος στέκει!

Ὅταν ἄξαφνα ἓνας σκύλος
ρίχνεται στὸ γαϊδουράκι,
ποῦ τρομάζοντας ἀρχίζει
νὰ κλωτσᾷ τὸ καροτσάκι.

Κι ἀπ' τίς δυνατές, ποῦ λέτε,
τίς κλωτσιές του τίς πολλὲς
σειέται τὸ καρότσι ὅλο,
παίρνει τούμπα ὁ Λελὲς.

Ἀλλὰ μπλέκεται στὰ γκέμια
κ' ἔτσι σέρνεται δεμένος
σὰν τὸν Ἑκτορα στὸ ἄρμα
ὁ Λελὲς ὁ προκομμένος...

Μὰ σκοντάφτει ὁ γαϊδαράκος,
πέφτει εὐθὺς γονατιστός,
καὶ σηκώνεται ὁ Λελέκος,
μὰ... Καρναβάλος σωστός.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

